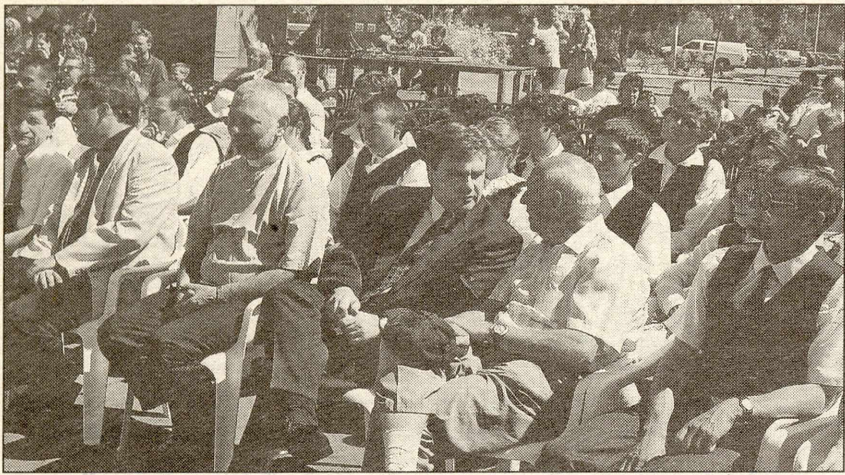

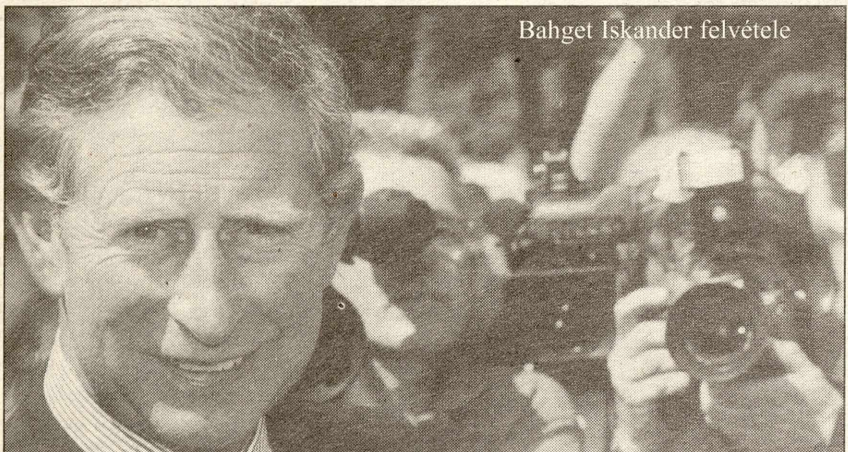
Fesztivál és búcsú

Nagy titkok tudója, aki közösséget és családot tud teremteni... Többek között ezért is, ezt tanulni jöttem ide erre az ünnepre, Jávorka Lajoshoz és csapatához. Mint polgármester, én is ezt szeretném elérni: valódi közössé-

get, családot teremteni a városban élőknek - mondta egyebek mellett dr. Szécsi Gábor polgármester, a most már biztosan hagyományként ismétlődő Széchenyivárosi Fesztivált és Búcsút köszöntő beszédében.

Ellenőrző látogatás

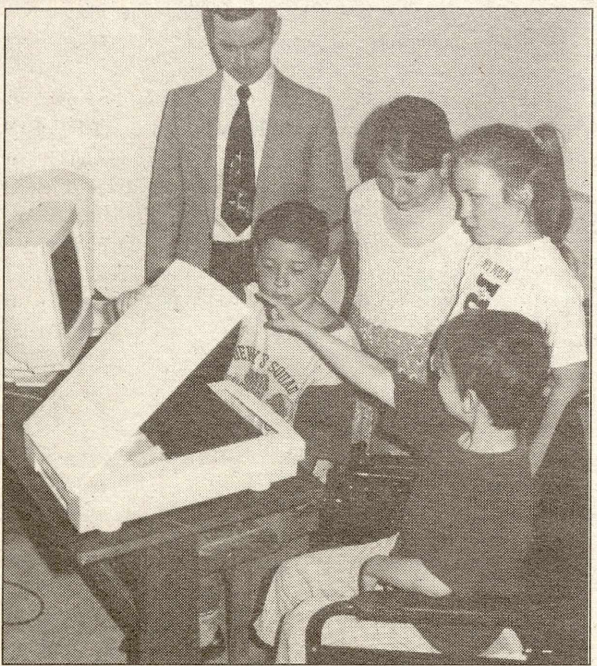
Bahget Iskander felvétele

Az angol kezdeményezéssel, segítséggel létrejött és annak idején általa felavatott inkubátorházat látogatta meg Charles walesi hercege. A Vállalkozásfejlesztési Alapítvány kezelésében működő intézménynél sok érdeklődő volt kíváncsi a királyi hercege ismételt kecskeméti látogatására.

Pályáztak és nyertek

A kecskeméti GM Consulting tanácsadó cég általános iskolák számára írt ki pályázatot szkennel beszerzésére. A nyertesek, a Szent Imre Általános Iskola diákjai az informatika-oktatásban, oktatási segédlet, dekorációk, iskolaújság készítésében, gyermekrajzok digitalizálására használhatják a fontos számítógép-tartozékokat.

Képünkön: Mikulás Gábor ügyvezető a berendezéssel ismerkedő diákokkal az átadás után.

Pedagógusnap!?

Elhalványul a pedagógusnap is. Valamikor még virágcsokrokkal megrakodva érkeztek e nap tájékán az iskolába. A tanárnők és tanítónők előrelátóan hívták férjüket az iskola elé, hogy segítsenek a virágok hazaszállításában, de a nagyobb diákok előzenyeken és udvariasan vállalták az alkalmi feladatot.

Ma már a diákok többsége talán nem is tudja mikor kell(ene) ünnepelni tanárait. Amikor 10-12 éves gyerekeket kérdeztünk meg néhány évvel ezelőtt, hogy fontosnak tartják-e a tanárok megjutalmazását, többségük a kevésbé fontos kategóriába sorolta az elismerést. Elvégre ez a dolguk, a kötelesség-teljesítés önmagában véve még nem ok a megemlékezésre.

Átértékelődött a nevelők státusza, szerepe. Nem élhetnek már csak az oktatásnak és nevelésnek, mert nem is élnének meg. A pedagógusképet a

társadalom is alakította, de a pedagógusok is szerepavarral küszködnek. Tradicionális szerepük megváltozott, bár az elvárások és igények folyamatosan nőnek, olyannyira, hogy már meg se kísérelhetik, hogy mindennek és mindenkinek megfeleljenek.

Pedig a társadalom még mindig magasabbra értékeli munkájukat, mint ők maguk. Az Országos Köznevelési Intézet vizsgálatai szerint a presztízs-rangsorban a pedagógusok egy-két hellyel hátrább sorolják magukat, mint a felnőtt lakosság egésze. Önleértékelés? Talán nem, de mindenképpen jelzés értékű elbizonytalanodás. Évtizedes tartalmi átalakulás, némelyek szerint évtizedek óta tartó reform; lassan domesztikálódó Nemzeti Alaptanterv után újabb helyi tantervi átalakítás a kerettantervek szerint. Ami biztos, az a változás.

Elvárások és igények: a tanár mindent tudjon, nem hibázhat, legyen tekintélye tanítványaival szemben, legyen szigorú, de megengedő is. Tanítson meg mindent, amivel a kapitalizálódó gazdasági-társadalmi viszonyokban érvényesülni lehet, de közben biztosítson nyugodt, kiegyensúlyozott légkört és legyen gondja a szeretetteljes közösségi nevelésre. Gondozza a tehetséget, de ne hagyja elkallódni a hátrányokkal küszködőt. Fogadja el az agresszív szülő "építő" kritikáját, de érte meg a megélhetéssért gürülő nehézségeit.

A tanári pálya követelményeit a törvényi szabályozás útján (vagy útvesztőiben) maga a társadalom határozza meg, de a megmérettetés a szülő, a kollégák, és elsősorban a tanítványok előtt történik. És itt mindenki őriz emlékeiben vagy közvetlen tapasztalataiban olyan tanítót, tanárt, akire érdemes odafigyelni egy napon, akire évtizedek múlva is jó visszagondolni, aki napi gondjai ellenére is adott valami olyat, amit útravalóként

hordozhatunk. A szív, a lelki töltés és a nemes indulat -, s emellett már felszöklik az órák feszültsége, az a sok ismeret, módszertani alaposág, felelős vagy dolgozat.

Mert pedagógusnak lenni nemcsak szakmai felkészültséget jelent, de hivatást és életformát... S mivel ez pénzzel úgysem mérhető, tehát megfizetni sem lehet. Elvégre oly sok területen foglalkoztathatók pedagógusok. Türelmesek az ügyfelekkel a bankokban, ha kell rámenős menedzserek, könnyen alkalmazkodnak a cég kihívásaihoz, tudnak helyesen írni, papír nélkül beszélni, és profi módon helytállnak, ha kapcsolatteremtésről vagy kommunikációról van szó.

S ha már szakmájukért, hivatásukért nem is feltétlenül ünnepeljük őket, akkor gondoljunk rájuk sokoldalúságukért, s azért, amiért még mindig hisznek abban, hogy talán a pályán is érdemes kezdeni valamit. Egy-egy mosoly vagy szigorú tekintet, egy biztató szó vagy jól időzített

feddés olykor életre szóló üzenet lehet, s ez csak ezen a pályán adatik meg számukra. Hisz a többi nem rajtuk múlik, hanem azon, hogy mielőbb olyan társadalomban éljenek, ahol velük együtt az egészségügyiek és a szociális szféra más szereplői is nyugodt, kiegyensúlyozott emberek, akik megfelelő létbiztonság mellett, a hivatástudatra való álszent hivatkozás nélkül is kiváló módon gyakorolják szakmájukat.

Valamennyiünkre érvényes a gondolat, amit Széchenyi Naplójában olvashatunk: "... ha élni akar a nemzet a nevelés legyen a legfőbb gondja." De a nevelés nemcsak a pedagógusok feladata: „ az egész nemzetnek, kivált a vezetőeknek kell végre felismerniök, hogy a jó nevelés a legfontosabb politika: minden időben ez az igazán gyökeres cselekvés." Az biztos, hogy e gyökeres cselekvésnél a pedagógusokra lehetne számítani. Pedagógusnap és virágcsokor nélkül is vállalnák a feladatot.

(-)

Kecskeméti közéleti lap

Sorskérdések

Közter

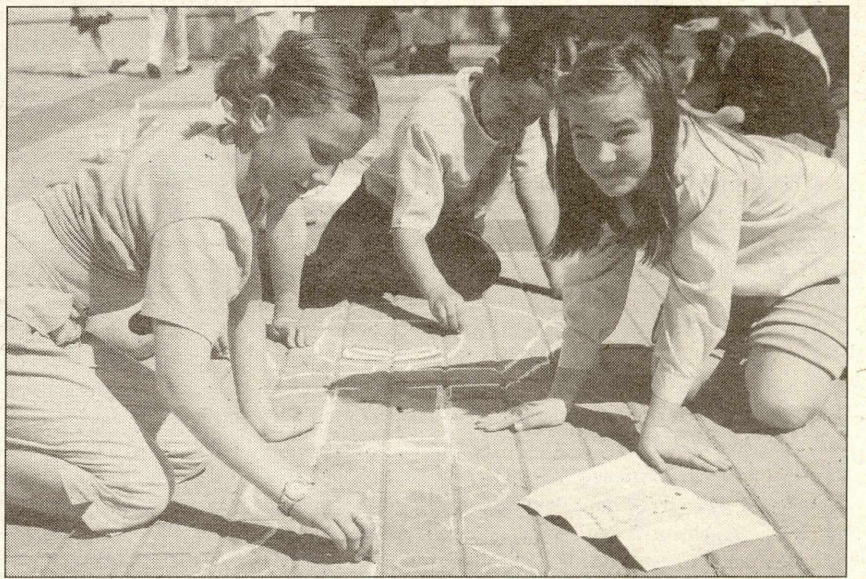
Ára: 38 Ft

2000. június

III. évfolyam 6. szám

KÖZÖS AZ ÜNNEP

Van abban logika, hogy az anyák köszöntése után megünnepeljük a gyermeknapot, amit aztán követ a pedagógusok köszöntése. Illik is e három jeles nap összefüggésébe, hogy középpontban legyenek a gyerekek: az édesanyák (együtt az apákkal) a mindenkori pedagógussal, óvó-nénikkel, a tanítókkal, tanárokkal közösen tudják csak felkészíteni a fiatalokat az élet megpróbáltatásaira. Amíg kis és nagy-diák az ember gyereke, kevésbé látja az összefüggéseket, marad az önfeledt játék, a gyermeknapi programkínálat. Akár a képünkön látható alkotók arcáról is leolvasható: Kodály iskolában aszfaltrajz-verseny nélkül nem múlhat el tanév. Kicsik és nagyok krétázzák színesre az udvar szürke kövezetét. Kívánjuk, hogy minden kecskeméti gyermek diákéve, s felnőtt-kora se legyen unalmas szürke. (Pedagógusokról szóló írásaink a 3. oldalon.)

Nemzetről és biztonságról

A lakiteleki Népfőiskolán - a Hazai Műhely sorozat keretében - június 2-án Nemzet és biztonság, 3-án Nemzet és egyház címmel, Lezsák Sándor országgyűlési képviselő szervezésében kerül sor tanácskozássokra, neves előadók részvételével. Glatz Ferenc MTA elnök is előadást

tart. Ez utóbbi napon avatják fel Máté István szobrászművész alkotását Mindszenty József mellsobrát. Az ökumenikus szentmisét Babel Balázs, a Kalocsa - Kecskeméti Főegyházmege érseke celebrálja. Avatóbeszédet mond: Habsburg Mihály főherceg és Lezsák Sándor.

Kurázsisker: kiválóak

Május 7-én a kecskeméti Kurázsisker Táncműhely tagjai Pécsváradon részt vettek a Néptáncosok Országos Bemutató Színpada elnevezésű minősítő versenyen. A Csík Zenekar kíséretével előadott programukkal a maximális 150 pontból 140 pontot

kaptak, és így "Kiválóan Minősült" címet érdemeltek ki. Pontszámuk alapján ismét megerősítették, hogy méltán tartják számon a tíz legjobb magyarországi néptánc csoport között őket. A csoport vezetői: Fantoly Gyula és Balogh Ildikó.

A Köztér azon olvasói, akik kedvező véleménnyel vannak lapunkról, a kiegyensúlyozottságra való törekvéseinket is értékeli. Mi természetesnek és egyúttal kötelességünknek is tartjuk, hogy így legyen. Azt is elismerjük, hogy ez a szándékunk nem mindig tükröződik tökéletesen egy-egy téma kapcsán. Van, amikor a mi hibánk, van amikor azért, mert - a legtermészetesebb emberi szokás szerint -, tudunk és szeretünk "szelektíven" olvasni. Ami ízlésünk szerinti, az igaz és jó, ami nem, az másmilyen. Hogy talán nem egészen rossz úton járunk, azt az is bizonyítja, hogy a hozzánk eljutó kritikái észrevételek között folyamatos egyensúly van aszerint, hogy mennyien tartanak bennünket kormánypártinak, keresztény-konzervatívnak vagy balliberálisnak. Az egyoldalúság "buktatóit" ígérjük, egy módon biztosan próbáljuk ezután is kikerülni: az értékeket, a tisztességet és a másikat is megérteni akaró, jó szándékkal közelítő vitákat pártoljuk. A politikát, a szó eredeti görög értelme szerinti városügyekkel foglalkozást nem, de a direkt pártpolitikát igyekszünk visszafogni, illetve abban a mértékben tartani, amennyire az része (sajnos) mindennapi életünknek is. Ehhez kérjük bizalmukat. Ha ettől eltérnénk, kérjük, írjanak, szóljanak.

EU-diploma Kecskemétnek

Újabb uniós elismerést, EU-diplomát kapott Kecskemét. Mint dr. Szécsi Gábor polgármester elmondta, ezt a díjat azok kaphatják, akik sokat tettek az európai egység gondolatának megteremtéséért. A díjat ez év szeptemberében veheti át a polgármester Brüsszelben, az Európa Tanács őszi közgyűlésén. Ebben az évben egyedül Kecskemét nyert el ilyen kitüntetést Magyarországról.

Japán segítség

A Japán kormány külföldi tudományos és művészeti, valamint oktatási és köznevelődési intézményeket támogató programja keretében 1991 óta nyújt segítséget Magyarországnak. A legutóbbi pályázati forduló eredményeként a kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézetnek ítéltek a közel 47 millió yenes támogatást. Az erről szóló államközi megállapodást május 25-én írta alá a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumában Kazuo Nukazawa Japán budapesti nagykövete és Körösi Orsolya helyettes államtitkár a Külügyminisztérium, az Oktatási Minisztérium, és a Kodály Intézet képviselőinek jelenlétében. A kecskeméti intézmény az oktatáshoz, kutatáshoz, archiváláshoz szükséges audiovizuális eszközöket és zongorákat kap a távol-keleti országból.

HITRŐL VALÓSÁGRÓL

A budapesti Pallas Páholy májusi összejövetelének vendége Várszegi Asztrik római katolikus püspök volt. Ördögh Szilveszter író köszöntötte őt, mégpedig az Apostolok cselekedeteiből vett idézettel, amely a Szentlélek eljövételének történetét őrzi. Azt a csodát, hogy a Szentlélekkel eltelt apostolok szavait minden nemzetbelek saját anyanyelvükön hallották. "Álmélkodnak vala pedig mindnyájan, zavarban valának, egymásnak esnek, vajon mi akar ez lenni? Mások pedig csúfolkodva mondják, édes bortól részegedtek meg". A kérdése pedig az volt: megértjük-e valaha egymást, akkor is, ha más-más nyelven beszélünk, vagy le kell hozzá részegedni?

- Ennél jobb kezdetet a beszélgetésre, mint az apostolok cselekedeteiből ez a pünkösdi jelenet, nem találhattunk volna, - mondta az üdvözlő szavak után Várszegi Asztrik. Egyszerűen azért, mert ahogy rendtársaim mondják: mikor az ember leül beszélgetni, akkor eszmét cserél. Kinek milyen van: olykor rögeszméket. Az egyik ilyen megatalkodásom (vagy rögeszmém) az, hogy a mai magyar valóságnak számos problémája kommunikációs zavar. Feltételezem, hogy egy dologról beszélünk, mert mindannyiunkat egy vagy legalábbis nagyjából azonos vagy ugyanazon dolgok, az életnek a gondoljai, problémái foglalkoztatnak, csak más szavakat használunk. Mert más családból, más iskolázottságból, más tájegységből vagy más felekezetből, ki honnan jön. Innen van a nehézség.

Az, hogy és mint látom a mai magyar valóságot, arról sokat elárul az, hogy. Nyugat-dunántúli vagyok. Sopronban születtem 1946-ban, az infláció idején. (Úgy tűnik, hogy az infláció a halálomig elkísér, különböző variációkban). Ez a polgárváros, és iskoláim meghatározták szemlélet- és gondolkodásmódomat. Erre akkor jöttem rá, amikor Baján katona lettem. Szenvedtem az Alföld laposágától. Elmentem a "százados elvtárhoz", és kértem: helyezzen el valahová, ahol púp, meg domb van, mert én itt rosszul vagyok, nekem dombok meg hegyek kellene, ahhoz, hogy tágasságom legyen. Azt kérte: maga mihez ért? Semmihez, az égvilágon, de culáger mindenhol lehetek. Ezzel megnyertem. Elkerültem a zalai dombok közé és a katonaság egyik legszebb részét ott töltöttem.

Vissza a gyermekkorbá. 1947-48-ban elkezdődött a társadalom átalakítása radikális módon. Nagypapám, aki hihetetlenül ügyes, úgazdag kereskedő volt, rövid úton kulák lett. Ehhez jött még az, hogy a megpróbáltatások miatt szüleim elváltak.

Azt lehet mondani, '56-ig, a forradalomnak az évéig, nem sok jó emlékem van. 1956 után kezdett valahogy a családnak a helyzete konszolidálódni. A '60-as években tudatosodott bennem az, hogy szeretem a művészettörténetet, a régészetet. Apám próbált józanítani, hogy abból senki nem él meg. Egy alkalommal fejembet vettem, hogy agronómus leszek. A nagymamám, aki nagyon jól ismer-te a lelketem, rám nézett és azt mondta: kismám, te tényleg komolyan gondold ezt? Te, aki ha egy jó magyar parasztember elkáromítja magát, sírva rohannál haza?

Tudatos döntés volt, hogy elmentem Pannonhalmára.

Am ahhoz, hogy az ember megőrizze saját magát, kellene az életnek olyan fajta provokációi, mint például a honvédség. Ott el kellett döntenem, hogy elkezd-e úgy viselkedni, mint egy jól nevelt kispap, s akkor biztos, hogy elvéreztem volna. Vagy pedig előveszem korábbi, 18 éves, egészséges csibész magamat és - megpróbálom a kettőt ötvözni.

En nagyon egyszerűen képzeltem az életemet, amikor 18 éves koromban elindultam. Azt gondoltam, hogy rálépek minden bencések útjára és az ember a klostorban imádkozik és dolgozik. Nekem rendkívüli igényeim és elvárásaim etől az élettől nem voltak. A diploma megszerzése után circa 20 évre a gimnáziumban a gyerekek között elvegyültem. Az érzékenységem révén megpróbáltam felfogni a bajaikat, gondjaikat. Ők megajándékoztak bizalmukkal, őszinteségükkel én pedig megpróbáltam az életre felkészíteni őket, segitettem jellemük, karakterük alakításában.

Féltem is a nyilvánosságtól. Nem volt bennem szereplési vágy. Igazában véve az 1988-89-es, a magyar valóságban bekövetkező változás az, ami engem a felszínre dobott. Azzal, hogy Budapestre kerültem, sok emberrel kerültem kapcsolatba. Mivel nem vagyok konfliktusszerető, arra törekedtem, hogy megértem, mit akar a másik. Ha jót akar, azzal egyet tudok érteni. Valahol mindig ez volt a konszenzusos álláspontnak a keresése. Esztergomi segédpüspökként, a központi szeminárium rektoraként nagyon sajátos személyi hálóba kerültem. A hivatásom és a teológiai végzettségem a katolikus egyházhoz, beállítottságom a protestánsokhoz, mindenféle vallási felekezethez is kötött. Hadd mondjam el, katonaként baptista gyülekezetben mondtam el első nyilvános igehirdetésemet Baján. Engem minden érdekelt, ami a hittel, az egyházzal, az egyházközösséggel kapcsolatban jelenség, vagy mint tapasztalat létezett. Nem formalitás, hogy én most jámbor keresztényként a római katolikus anyaszentegyházhoz tartozom. A változások során sok olyan ember került különböző székekbe, akik nekem az egyetemen tanáraink voltak. Így "mutattak be" - már püspökként - Szabad Györgynek, aki akkor éppen az Országgyűlés elnöke volt. - Lehet, hogy egy kicsit régebben ismerem a püspök urat - mondta Szabad tanár úr. Nekem ugyanis kedves tanítványom volt...

A bölcsészkar révén, évfolyamtársaimon, tanárainmon keresztül húsz éves kapcsolataim voltak itt Budapestén. Tehát nem voltam egészen elveszve. Az elmúlt tíz esztendőben elég nagy nyilvánosságot kaptam, sokan megkérdeztek, véleményyt kértek. Valójában "határátjáró" lettem. Nem kötöttem le magam valamiféle szekértáborhoz, ahonnan át lehet kukorékolni a másikba. Ez tőlem távol van. Valahogy mindig azt keresem, miként lehet az embereket összehozni, közös nevezőre. Meg vagyok róla győződve, hogy az egyháznak, a vallásnak van egy ilyenfajta integráló, embereket meghívó, az embereket tanítani akaró és mindenképpen pozitívan vigasztaló, bátorító küldetése. Ezt próbálom realizálni a mindennapjaiban.

Két évvel ezelőtt szerveztük Pannonhalmán egy nagyon jó légkörű holocaust konferenciát. Annak utolsó fázisában elhatároztuk, hogy legyen folytatása. Schweiczer Józsi bácsi, az országos főrabbi akkor azt mondta: - drága fiam, próbáljunk valami olyat, ami előre mutat. Akkor vettük tervbe, s ma, idejövetelem előtt fejeztük be a Zsidó Általános Iskola és Gimnázium termeiben a "Vallások részvétele Magyarország európai integrációjában" című ökumenikus konferenciát. Azt kell mondanom, hogy szennzációs jó volt. Jó volt nekünk, katolikusoknak, hogy Komoróczy Géza azt mondta; hogy ő nem akarja megsérteni a katolikusokat, de Magyarországon a legnagyobb intézményesített kozmopolita gyülekezet a katolikus egyház. Ez azért furcsa ebben a szövegösszefüggésben, mert másokra szoktuk mondani, hogy kozmopolita, de azt, hogy katolikus kozmopolita?! Ez ugyanolyan dolog, hogy mi leateistázzuk a fél Magyarországot. Kez-

detben, amikor a keresztények nem áldoztak az isteneknek, akkor a keresztényeket mondták ateistáknak...

Bizonyos lényegi cölöp az életben, hogy a katolikus egyház egyszerre egy világegyháznak a része, mondjam azt, hogy európai és egyazon mozzanatban magyar nemzeti egyház.

A mai, XX. századvégi, vagy XXI. századi jövőnek keresztény szempontból a közösség építésére kell a hangsúlyt tenni. Ha a közösségnek olyan a kisugárzó ereje, hogy egyik sugár eléri a másikat, akkor nemcsak szociális hálót készítünk a nyomor ellen, hanem a magyar valóságnak spirituális lelki hálót, ahol összeérnek a hatósugarak. Hogy aki keres, az találjon, aki kopogtat, annak ajtót nyissanak. Egyszerűen azért, mert nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából jön. A tudomány nagyon hasznos, csodálatos, de azért nem ad választ a mi nyomorúságunkra, nem ad választ a magányunkra, az emberi kapcsolatokra.

Tehát az ember valahol olyan, hogy ezekre az egyetemes vagy igazán humánus létét érintő kérdéseire keresi a választ. Nem tud mit kezdeni a halálával, de sokan nem tudnak mit kezdeni az életükkel sem. Én azt gondolom, hogy a valóság, illetve - ez már keresztény meggyőződés - a keresztény hit tud olyan emberhez méltó választ adni ezekre a kérdésekre, amely elfogadható, beépíthető az ember személyes életébe.

A mi kereszténységünket, a mi vallásunkat újra kell értelmezni, egy új szótárt kell szerkeszteni, amely szótárnak a szavaival ezeket a tapasztalatokat, vagy ezt a fajta lelki gazdagságot közzé tudjuk tenni. Én ennek a szolgálatában élek, bocsánat, ezt próbálom népszerűsíteni. Azt szoktam mondani, a nagykereskedő kis unokája vagyok. Ha tudom, hogy a boltokban a portéka jó, próbálom eladni.

Az állam és az egyház szétválásztása Európában megtörtént. Az Egyesült Államok már szinte úgy születik, hogy nincs feudális kötődés. Nálunk, Magyarországon egy nagyon sajátos helyzet van, és én azt gondolom, hogy ez még tartani is fog. Erre szokták mondani, hogy minden hatalom arra törekszik, hogy az egyházat, mint politikai tényezőt, a saját legitimizációjához befogja. A vatikáni zsinatnak az egyházképe messze nem arról beszél, hogy a hatalmi egyház szövetségést akar, politizálni akar. Nálunk van egy sajátos fejlődési helyzet. 1945-ig vagy '50-ig egy nagyon erőteljesen feudális kötöttségű egyház, utána egy eszközeitől megfosztott, de ugyanakkor befogott és irányított egyház létezett. Az elmúlt 10 esztendőben az egyház saját tehetetlenségi nyomatekánál fogva visszakapcsolt a háború előtti egyházképhez, elfelejtve a 40 év alatt kialakult saját belső tapasztalatát és nem vette figyelembe a Nyugat-Európai tendenciákat.

Azt gondolom, egészen zavaros egyházképe van a társadalomnak - mitől lenne tisztult -, és bizonyos értelemben magunknak, az egyházunknak is saját magunkról. Az egyház mindig konkrét, adott gyülekezet, meg a másik közösség, meg a harmadik. Ott vannak valahol az összekötő szálai térben, időben, adott esettel, anyagi szükséglettel, csak nem mindegy, hogy a tendenciái, az önmegnyilatkozásai, vagy ahogy megszólítja a környezetét, az miként hat, miként mutatkozik. Mérlegetljk, hogy az egyház sem csak a szenteknek a közössége, embereknek, a meghívottaknak a közössége. Az elmúlt 40 évben, ki így, ki úgy sérült. A sérülésének a következménye, hogy van benne valami reváns-érvés, valami önkárpótoltatás. Tehát itt tartunk most és azért én is egy kicsit visszavontam az agyaramból, a kritikus hangvételemből, próbálok megértő lenni. Tanulási folyamatban vagyok.

En elképzelhetem azt, hogy mennyien vagyunk. De hogyha csak ennyien vagyunk, akkor a realitásokhoz kell előbb vagy utóbb hozzászoknom. Sokat beszélek a félelemről, ezért rám nagyon dühösk, mikor azt mondom, hogy az egyház fél. És tényleg fél. Csak én kimondom, más meg cselekszik, vagy hallgat. Mindentől félünk, ami állami, mert megszoktuk, hogy félünk. Ezért egyfajta nyitott vagy egészséges kooperáció, együttműködés nehezen indítható el. Félünk a nyugati tendenciától, a nyugati teológiától. Bécsbe vagy német teológiára fiatalokat nem küldenek, mert ott liberális teológia van. Nincs csúnyább szó manapság, mint amikor valakire azt mondják: liberális. A rossznak a gyűjtő fogalma most ez, mint a kommunista. Itt nem arról van szó, hogy az egyházamat ne szeretném, csak azt mondom, hogy a keresztény hit és a realitás, a valóság nem zárják ki egymást. Ez nem azt jelenti, hogy keresztény vagyok, és akkor becsukom a szemem, hogy fejest ugorhassak a sötétbe vagy a semmibe. Az a fajta evangéliumi józanság, hogy gondolom ezt minden stratégiánál meg kell fontolni, ha tornyot akarsz építeni, mondja az evangélium és csak ennyi téglád van, akkor ne kezd el, mert félbemarad és mindenki elkezd rajtad nevetni.

A Lengyel Lászlóval közös Beszélgető könyvecskéről. Elég nagy botrány volt, máig iszom a levét és élvezem az előnyeit. Lehetett volna biztosan jobban csinálni, de az idő szorításában dolgoztunk. Ezt most így kell elfogadni és így is vállalható. Keményen megtámadtak. Azokkal már nekem azóta nem kell törődni. Így a képlet egyszerűsödött. Lehet, hogy néha az ember pontatlanul fejezi ki magát és lehet, hogy néha nem jó a megközelítés. De nézze a szándékmat és én a Lengyel Lászlóval való dialógus könyvecskét nem az ortodox katolikus hívőknek írtam. Azoknak próbáltam meg hétéköznapi, egyszerű nyelven beszélni belső tapasztalatairól, kereszténységről a társadalomban, akik távolabb állnak. A józan beszélgetés keretei is azt kívánják, hogy ne úgy üljek le valakivel, hogy idefigyelj te tökfje, én birtoklom az igazságot és csak kinyilatkoztatok.

A 2000 éves egyház tapasztalataival a hátunk mögött csak úgy ülhetünk le valakivel, hogy volt ebben jó is és rossz is, de alapvetően mindig jót akartunk.

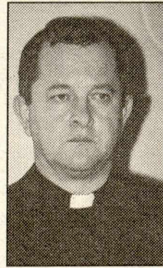
Lejegyzte: N.M.

Könyvajánló a püspöktől:

Köszönöm a könyvet, amely a Szentlélek eljövételéről szól. A könyvben megismerhetjük a Szentlélek munkáját, és azt, hogy az ember hogyan lehet a Szentléleknek szertartó. A könyvben megismerhetjük a Szentlélek munkáját, és azt, hogy az ember hogyan lehet a Szentléleknek szertartó.

Barokk templomok kincsei

A Cifrapalota pávás termében dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek nyitotta meg azt a kiállítást, amely igényes válogatást tár elénk a barokk egyházművészet remekműveiből. A megnyitó után érsek urat kérdeztem a művészet szakrális szerepéről, a keresztény egyház és a művészetek kapcsolatáról.

A barokk pompás szépsége ma is ellentmondásos véleményeket provokál még hívó keresztény körökben is. Van aki elutasítja, mert az ellenreformáció és a hatalmi reprezentáció eszközeit látja benne, van aki a Szentlélek egyik nagy kiadását fedezi fel a barokk egyházművészetben. A történelem során a keresztény egyház kora művészetének legjavát tudta mozgósítani, (gótika, reneszánsz, barokk) az elmúlt évszázadban azonban a egyházművészet rangja és jelentősége erősen megkopott. Mi lehet ennek az oka és van e esély a kortárs művészet és az egyház kapcsolatának a megújulására? Lehet e jelentősége a megújuló egyházi liturgiában a modern művészetek evangelizációs szerepének?

Sokat változott a világ az elmúlt évszázadban és valóban lazult az egyház és a művészet kapcsolata. Ennek okai eléggé összetettek. Az egyik például nyilvánvalóan az, hogy az elmúlt évtizedekben szinte alig épültek templomok Magyarországon. A másik, hogy az említett nagy történelmi korszakokban még létezett egy egységesebb világkép és a művész többnyire hívő emberként alkotta műveit, az alkotás így mint a művészi formát ültött hit, képes volt meggyőződen bekapcsolódni a liturgiába, volt evangelizációs hatása. Így volt ez a barokkban is, különösen annak fénykorában. A kortárs művészet jelentős részéből azonban mára kiveszett a transzcendens tartalom, túlságosan individualizálódott az művészet és előtérbe került a szabad önkifejezés, háttérbe szorult a művészi alázat és szolgálat szerepe. A művészet így kivonult a templomból, elveszítve természetes közegét, azt a szakrális teret amelyben funkciója volt, amelyben működni tudott és átkerült egy természetellenes közegbe, a múzeumba. A keresztény kultúrában kezdetektől fogva erőteljesen jelen volt a képzőművészet, már a keresztény üldözések idején, gondoljunk például a katakombák falképeire és ez a kölcsönhatás későbbi korokban is működött. A tridenti zsinat (1545-1563) megújulást szolgáló tetelei például egyaránt hatottak az értelemből, az érzelmekre és a művészi érzékre is. Ez kitapintatható módon csapódott le például a népi kultúrában, a népművészetben és az archaikus népi imákban. Célja, hogy az embert visszavezesse Isten világába. Hans Urs von Balthasar, aki színházi dramaturgból lett teológus, valahogy így fogalmazza meg esztétikai alapelveit: "Isten szép, Krisztus is szép. Isten attribútumai a szépség, az igazság és a jóság." A művészet feladata tehát nem más, mint hogy a lelket Istenhez emelje. Ez a katartikus élmény a keresztény művészet lényege. A csúfság, a mindent tagadás, a hagyományok megvetése lealacsonyítja az embert. Az egyháznak nagyon sok lemaradást kell még pótolnia, ide tartozik a művészetekkel való élő kapcsolat újbóli megteremtése is.

Az egyházmegyéért járva van e látható jele a II. Vatikáni Zsinat hatásának, tapasztalható e a megújulási mozgalmak és közösségek erősödése, a világiak fokozott szerepe és a testvéregyházak közeledése?

A liturgiában és az ökumenikus gondolkodásban szinkronban vagyunk a világgal, körülményeinket tekintve viszont komoly lemaradásunk van. A megújuláshoz való gyakorlati hozzáállásunk is nehezen alakul, például a világiak részvétele a liturgiában nem megy mindenütt könnyen, itt türelemre van szükség. Hiányzik például egy erős keresztény értelmiség jelenléte, amely nemcsak az egyházban, de a mindennapi életben is sokat segítene. Ez az egyházi iskolák egykori bezárása miatt sajnos nem alakulhatott ki nálunk.

Értékválsággal küzdő és divatos, negatív tendenciákkal terhelt anyagelvíű világunkban, amikor a paphiány és a felújításra váró egyházi ingatlanok állapotára már-már az egyházmegye működőképességét veszélyezteteti, milyen reménnyel indulhatunk a harmadik évezred felé?

Reményünk a megváltott világ és Krisztus szavai: "S én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig" (Máté 28. 20.) és ha visszatekintünk az elmúlt évtizedre, valóban olyan dolgok történtek, amit előtte nem is remélhettünk. Az egyház újból kiléphetett a templom falai közül, ismét vannak iskoláink, talán hamarosan megérjük, hogy újból megerősödik a keresztény értelmiség, hogy a hit már nem magánügy és a keresztény élet nem merül ki a vasárnapi szentmisék meghallgatásával.

Ez a mi reményünk.

B.K.

Mi volt a kiállítás koncepciója? - kérdeztem Laczkó János restaurátor művészt a megyei múzeum igazgatóhelyettesét, a kiállítás rendezőjét.

Az volt a célunk, hogy felhívjuk a figyelmet arra az óriási jelentőségű egyházszerző munkára, amely a török által elpusztított alföldön a XVIII. században megindult. Egyben emléket szeretnénk állítani a Kalocsa-Bács és a Váci Egyházmegye egyházszerző püspökeinek, Csáky Imre bíborosnak, Patachich Gábor kalocsai érseknek, Althann bíborosnak és Koháry István grófnak, akik jelentős szerepet vállaltak ebből a munkából. Nem önkényesen válogattunk tehát, hanem azokat a területeket kerestük fel, ahol Ők tevékenykedtek és figyelembe vettük a XVIII. században betelepített nemzetiségeket, szlovákok, németek, dél-szlovákok vallásosságát is. A kiállítás elején fotókon mutatjuk be azokat a Zsigmond korabeli templomokat, amelyek túléltek a török pusztítást. A mozdítható emléktárgy persze igen kevés, de akadnak igazi remekművek is. Akasztóról egy arannyal himzett miseruhát láthatunk, Alpráról a XVIII. századi plébános Klausz Miklós könyvtára is igazi kuriózum, a pergamen és bőrkötésű könyvek között találunk például egy 1693-as Erkölcstant, az 1700-as évek első feléből származó történelemkönyvet és Bibliát is. Nemesnádudvarról egy 1700-as évekből származó kézzel írott könyvet és egy kissé már klasszicizáló, hordozható Mária szobrot állítottunk ki. A kecskeméti Piarista templomból szerencsére gazdagabb anyagot kaptunk. A Szent Katalint ábrázoló festmény igazi mestermunka, a gyönyörű, Keresztelő Szent Jánost ábrázoló festett faszobor a pásztorok oltáráról 1745-ből való, de az igazi csoda az aranyozott ezüst monstrancia (úrmutató) amely Bécsben készült 1734-ben és a barokk kehely Krisztus életének jeleneteivel, profétákkal és a négy evangélistával. A bajai főplébániáról és a Ferences kolostortemplomból is szép anyagot tudunk elhozni. Keresztet gyertyatartókkal, egy fájdalmas Mária szobrot, (Mater Dolorosa) miseruhát és amit külön kiemelni egy igazi kis remekmű, (a meghívónkon is ez látható) Szűz Máriát a jó tanács anyjaként ábrázoló festményt. Eredetileg a ferences kolostor ebédlőjét az ablakok feletti íves felületen hat kép díszítette, melyeket 1950-ben a kolostorok szétszórattása idején kidobáltak az udvarra. Szerencsére mind a hatot megmentette a helyi múzeum, így felújítás után hamarosan visszakérülhetnek eredeti helyükre.

B. K.

KECSKEMÉT OKTATÁSAÉRT DÍJAS

Az idei (millenniumi) év kitüntetettei közül dr. Nagyné Dréher Máriát, a Kodály Iskola igazgatóhelyettesét mutatjuk be.

Gratulálok a kitüntetéshez! Mit jelent ez Önnek?

Megtiszteltetés számomra, hogy Kecskemét városa elismeri munkámat. Úgy gondolom ez a díj személyemen keresztül az iskolának is szól. A megalakulásának ötvenedik évfordulója felé közeledő intézmény hazai és nemzetközi érdeklődők előtt is bizonyította, hogy olyan sikereket tudhat magáénak, melyek Kecskemét városának hírnevét is öregbítik a világban.

Ön 1979-től tanít a Kodály Iskolában és 1987-től igazgatóhelyettese. A Kodály Iskola valamennyi diákját név szerint ismeri, rengeteg információval rendelkezik a tanulókról.

Szerencsés helyzet az, hogy az ötödik osztályokban tanítok, s így tényleg minden tanulót megismerem, problémáikat magaménak érzem, igyekszem segíteni mindenben, s figyelemmel kísérem tanulmányi eredményeiket is. Meggyőződésem, hogy az itt végzett diákok élete teljesebb lesz a zene által, hogy "...a zene az élet szépségét, s ami benne érték, mind meghatványozza". A gimnáziumból kikerülők az ország különböző egyeteméin, főiskoláin megállják a helyüket. Gábor fiam is érettségi után a budapesti Műszaki Egyetem építész hallgatója lett, Andris fiam is a Kodály Iskola gimnáziumát választotta, mivel a sport iránti érdeklődését is kiteljesítheti itt.

Munkája java része szervezési feladat?

A Kodály Iskola nagyon sokoldalú, sokszínű iskola. Nagy egyéniségek vannak a tanárok és a művészek között. Ez időnként nehezíti a kommunikációt, mert a nagy pedagógus egyéniségek szakmai ambícióikkal „átölelnék” az egész iskolát, s az iskola vezetőisége mindenkinek lehetőséget kíván biztosítani: a képzőművészettel fog-

lalkozóknak, a természettudományok élharcosainak, a magyar nyelv és irodalom és idegen nyelvek tanárainak, a testnevelőknek éppúgy, mint a kórusvezetőknek és hangszeratanároknak. A Kodály Iskola vezetőisége óriási koordinációs feladatot végez, hiszen iskolánk közművelődési intézmény funkcióját

is betölti, ezáltal szélesre tárul iskolánk kapuja a város minden lakója előtt, tehát a lehetőségek tárháza. Reggel hat órától este fél kilencig folyik a munka, rendezvények idején még tovább is. A sok-sok program nap mint nap precíz szervezést és egyeztetést kíván meg az iskolavezetéstől, úgy, hogy az oktató-nevelő munka ne sérüljön.

Az igazgatóhelyettesi munka meglehetősen összetett.

Van az egész munkakörben valami kettősség. Az igazgatóhelyettes egyszerre irányít és szolgál, javaslatokat tesz, de egyben jó végrehajtó is. Kreatív ötletekkel áll elő, de ugyanakkor el tud merülni az aprólékos, pl. adminisztratív tevékenységben is. Én a munkámat elsősorban szolgáltatnak tekintem. Igyekszem a pedagógusokat gyors szervezéssel segíteni, munkájukhoz a feltételeket biztosítani, úgy, hogy mindig a gyermekek érdeke legyen a meghatározó. Úgy gondolom, hogy minden gyermek tehetséges valamiben, igyekeznünk kell ezt felfedezni és ennek szellemében összehangolni munkánkat. A jó pedagógus a szaktárgya tudásán túl ismeri a gyermekekhez vezető utat.

Külföldön is járt más iskolarendszereket tanulmányozni.

A dán Demokrácia Alapítvány jóvoltából tanulmányúton jártam Dániában és az ottani iskolák megismerése után van összehasonlítási alpom. A magyar oktatás tananyagközpontú, meg kell felelni a fel-

sőoktatás felvételi követelményrendszerének és a szülők megnövekedett elvárásainak. A dán iskolák jobban alkalmazkodnak a gyermekek életkorához, igényeihez. A gyermekek tanulása ott elsősorban a család felelőssége.

Az oktatás - nevelés tekintetében legfőbb célunk, hogy gyermekeinknek állandó igénye legyen a tanulásra, de ugyanakkor egyéniségük megtartása mellett alkalmasak legyenek arra, hogy közösségben tudjanak élni.

Ön az Egészségesebb Iskolákért Hálózat Magyarországi Egyesületének a vezetőségi tagja. Miért tekinti szívügyének e területet?

Ez egy WHO által útjára indított európai "egészséges iskola" mozgalom, amely 200 magyar iskolát állított maga mellé. Az első vidéken megrendezett Országos Gyermekkonferenciának a színhelye iskolánk által Kecskemét városa volt. Társadalmunkban a felnőttek „elherdálják” az egészségüket. Már gyermekkorban arra kell nevelni a tanulókat, hogy a hétköznapi napokban erőit gyűjtsenek ahhoz, hogy alkalmazkodni tudjanak az élet változásaihoz. Gyermekként az egészség természetesen adott, de később tudatosan meg kell dolgozni érte. Ezt segíti elő az egészséges életmódok megismertetése a mindennapi testedzés, valamint a zene, mint „ lelki táplálék”. Az iskolai sportélet irányítása az én feladatkörm, ez is kapcsolódik az egészségnevelési programhoz. Évek óta a Kodály Iskola "Egészségünkért" címmel országos vetélkedőt is szervez, melynek májusi találkozója idén tizedik alkalommal került sor.

Mi ad erőt a mindennapi munkához Önnek?

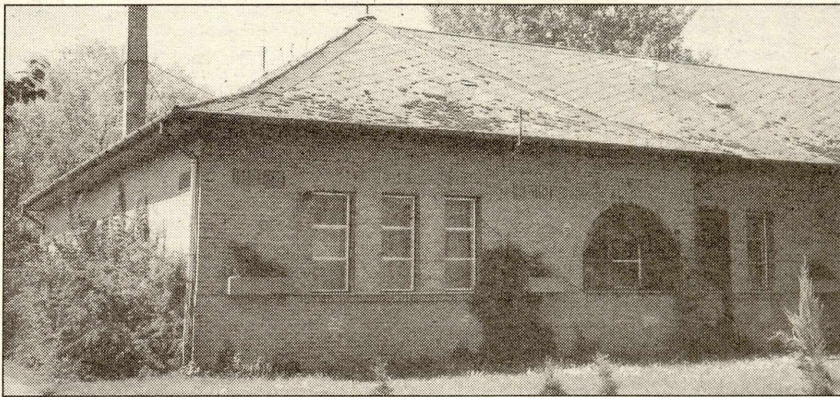
A gyerekektől kapott pozitív visszajelzések megsokszorozzák az erőt. Az élet ajándéka a gyerekek között dolgozni. Rengeteget tanulhatunk tőlük. Ösztönöségük, szeretetteljes lényük, ragaszkodásuk boldogságot jelent számomra.

Lejegyezte: Tajti István

A város vezetői és az Oktatási Bizottság - a pedagógusnaphoz kötődően - köszönti azokat a pedagógusokat, akik 50, 60, 65 és 70 évvel ezelőtt szereztek diplomát és legalább 30 évet katedrán töltöttek. Az ünnepséget 2000. június 1-jén tartják az Ifjúsági Otthon tükörtermében.

Aranyoklevelet kap (50 év): Mócza Jánosné, dr. Pappné Tóth Katalin, Vágó Márta. Gyémántoklevelet vehet át (60 év): dr. Batka Lászlóné, Benkő Istvánné, Dubecz József, Perjesi Sándorné, Tót Pál, Valach Pál. Vasoklevél birtokosa lesz (65 év): Bártfai Szabó Lászlóné és Zilahy Ferencné. Rubinoklevelet kap (70év): Kadosa Gyuláné, Perjesi Pál, dr. Vágó Dezsőné és Warnus Anna. Valamennyiüknek jó egészséget kíván tisztelőik, volt diákjaik nevében is a Köztér.

Emlékünnep kertipartival

Június 8-9-én a kecskeméti Kertvárosi Általános Iskola a magyar államiség 1000 éves évfordulóját rendezvénysorozattal ünnepli - tájékoztatta lapunkat Lisztes Jánosné igazgató és Kulcsár Marianna főszervező. E rendezvény egyben tisztelgés a 125 éve született Klebelsberg Kuno kultuszminiszter emléke előtt, akinek nevéhez fűződik az 1925-30 közötti tanyai iskolaépítési akció. (5000 tanterem épült, főként a Duna-Tisza közén!) A mai iskola volt a helyszíne 28. kecskeméti - valamint jelképesen az alföldi tanyai iskolák átadásának. A rendezvény fővédnöke Klebelsberg Éva, a Klebelsberg Alapítvány elnöke.

Lehetőséget adnak az erőpróbára, hogy a tanév során megszerzett ismereteket mérassék a régióban még működő "Klebelsberg iskolákkal" óvodákkal. Iratári, levéltári és múzeumi anyag segítségével kiállításon bemutatják Klebelsberg munkásságát. A tanulók részesei minden

megmozdulásnak. Szeretnék, ha lakókörnyezetüket ismerő, valódi lokálpatriótákká válnának, akik mindig nyitottak a haladó gondolatokra, az összefogásra, a hagyományok tisztelgetére. A városrész lakói számára művelődési, kulturális lehetőséget kívánnak nyújtani, Klebelsberg szellemében: legyen az iskola a népoktatás és a népművelés színtere. Remélik, a mostani emlékűnnepség sorozat, amelyre mindenkit szeretettel várnak, méltó folytatása lesz a korábbi évek rendezvényeinek.

Program június 8.-án, 8.30-tól: hon-és népismereti vetélkedő. 9 órától: kisvállalkozók bemutatója (méhészet, kutyakiképzés, kozmetika). 11.15-től: Kertváros polgár-avatás. 16 óra: kiállítás megnyitása. (Kertváros történelem, Klebelsberg, Bakule Márton munkássága.) 17 órától gálaműsor. Június 9-én 9 órától: kézilabdatorna, népi játékok, modellezés, bábműsorok. 19.30 órától kerti parti öreg diákoknak, kertvárosiaknak.

Alkotó pedagógusok

Az alkotó pedagógusok részére pályázatot írt ki a megyében a Bács-Kiskun Megye Köznevelési és Oktatási Kormányzat, s a legjobb munkákat, jeles lektorok bevonásával megjelentette. 1999-ben öt szép munka jelent meg tetszetős, színes borítójú könyvecskék (50-70 oldal terjedelemben) formájában, 500-500 példányban a megye iskoláinak, pedagógus közösségeinek szánva. A pedagógiai kiadványsorozat felelős kiadója Mester Sándor, a sorozat szerkesztő Pető István, a tördelés és tipográfiai munka színvonalát a Tiberias BT, a nyomdai munkáit a Megyes Nyomda biztosította. A kiadványokat a Közalapítvány ingyenesen juttatta el a szakmai közösségekhez és az iskolákhoz.

A pedagógiai kiadványsorozat szerzői és témái a következők:

- Komáromi Attila: Életmódról Bács-Kiskunban (középiskolásoknak).
- Tuskán Mária: Tánc és dráma-műveltségi terület feldolgozása szakköri keretek között.
- Dr. Nebojszki László és dr. Szentjóbi Szabó Tibor: A környezetvédelem egy lehetséges tanítási módja a 7-13. évfolyamon (Környezettudatos állampolgárrá nevelés).
- Bajtai Mária: "Az szók kevés bizonyosságok"-Zrínyi breviárium.
- Köhler Dolli Felícia: Mai magyar családok gyermeknevelése.

B.M.

„Nem voltam itt hiába”

Örvendetesen sokan akartak tanulni azok közül, akik ezt addig nem tehették.

- Szép tágas az iskola, a település központjában, és a közlekedési viszonyokat tekintve a lehető legjobb helyen van. Bizonyára nem volt könnyű eljutni idáig

- Több szakaszban, apránként épült, újabb és újabb tanteremmel bővült. A hírhedt körzetesítési időszakban meg akarták szüntetni, ám sikerült megmenteni, sőt később bővíteni, korszerűsíteni is. Volt amikor egyszerre öt pedagógus családot tudtunk letelepíteni a felső szervek segítségével. Ez nagy lépés volt előre. És túlzás nélkül mondom ragyogó érzés volt. Közben egy volt szolgálati lakásból kialakítottuk az óvodát is. Közben az intézménnyel együtt fejlődött változott a település. Víz, telefon, orvosi rendelő, sportpálya, gázvezeték, ezek voltak az urbanizáció jelei. Itt említem meg, hogy "örög fejjel" jó érzés látni: amit mi akartunk, csináltunk annak idején közös erőfeszítéssel, azt ma az utánunk jövők szép ügykezettel tovább folytatják.

- Más is, több is voltál itt mindig mint tanár és iskolaiigazgató. Sétálgatásaim közben a napokban úgy fogalmazott az egyik itt élő ember, hogy "a falu mindenese" voltál.

- Más funkcióim nem volt, de például autóm igen, s ha kellett vittem a betegeteket orvoshoz. A népművelési, közművelődési munkát is segítettem, szorgalmaztam. Szerepelt itt nálunk Veres Péter, Dobozi Imre író, Buda Ferenc költő, bemutatkozott

Bozsó János festőművész, Pálffy Gusztáv szobrász például. Szerveztünk filmklubot, és tartottunk rendszeresen ismeretterjesztő előadást a TIT közreműködésével. Itt említem meg, hogy az itt munkálkodó Szegedi Sándor szőlőnemesítő, aki a szőlészeti kutató intézet igazgatója volt aktívan közreműködött a környéken élő emberek körzetének javításában, kulturális igényeinek kielégítésében.

- Fiatal korodban kötöttfogású birkózásban sikereket értél el. Egyszer országos magyar bajnok is voltál. Nem bántad meg, hogy azt abbahagyad?

- Nem, mert egyrészt gyönyörű feladataim voltak mindig, másrészt a sikeres sportolás egy életre adott egyfajta tartást, akaratot.

- Régi újságok, újságkivágások tömegét őrzöd, melyek mindegyike valamiféleképpen Katonateleppel kapcsolatos...

- Jó érzéssel mondom, így utólag hogy közös törekvéseinket, jobbító erőfeszítéseinket mindig figyelemre méltatták a lapok, és a rádiósok is. A kitűnő Búzás Andor is gyakran ellátogat ide. Hogy miért őrzöm ezeket a dokumentumokat? Hátha egyszer hasznát veszi majd valaki, aki majd megírja a település történetét.

- A padláson és a pincében megszámlálhatatlanul sok a néprajzi tárgy. Nem kellene, nem lehetne ezt valahogyan közkinccsé tenni?

- Természetesen nagyon örülnék, ha ez

így lehetne.

Am az életkorom és több kemény műtét után az egészségi állapotom nem teszi lehetővé, hogy ezt a nehéz sokrétű, (ám gyönyörű) munkát én végezzem el. És az anyagiakat is másoknak kellene előteremteni ehhez.

- Sokat dolgoztál, sok mindent elértél. Sikerekben, elismerésekben sem volt hiány, hiszen egyebek mellett megkaptad a Szocialista Kultúráért és az Oktatás Kiváló dolgozója, valamint a Munka Érdemrend kitüntetését, sőt Arany Katedra Emlékplakettet is. Hogyan gondolsz vissza eddigi tartalmass, változatos életedre?

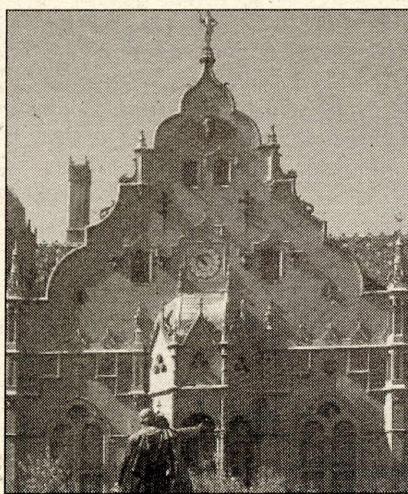
- Sok-sok szakmai és társadalmi munkával értem el mindent. Az egészet a családomnak és a megértő, segítő kollégáknak is jócskán köszönhetem. Nincs mit szégyenkezni: nem voltunk itt hiába.

- Hogyan látod, milyennek ítéled meg a mostani változó világot?

- Lehangol, hogy az emberekből a jelek szerint fokozatosan kiszorul a lélek, a szeretet, halványul az egymás iránti tisztelet, lanyhul a múlt iránti érdeklődés. És az is, hogy erősödik a törtetés, az önzés. De erősít a családom, a két gyermekem, akik jogászok, ám igazi irodalombarátok is.

Írta:
Varga Mihály

Közmeghallgatás

Amióta csak létezik a Városházán közmeghallgatás, mindig érdeklődéssel várom, milyen gondjaik megoldására keresnek írt az emberek ezen a fórumon. Nyilván, gyerekkorom meséből rögzült a bízalom a "böles kádi"-hoz fordulóik sikertörténeteiről, vagy éppen Mátyás, az igazságos fénylik fel a régmúltból. Csalódnom kell azonban, sokszor előfordult már, hogy a "köz" ügyei leginkább magánügyek, magánsérelmek. Olykor magamutogató értelmetlenségek. Pár éve még a képviselőknek csírkélábat ajánlgató fiatalember keltett feltűnést. Bajait már a Mindenható talán orvosolta, mert ha jól emlékszem, meghalt egy ostoba balesetben. A legutóbbi közmeghallgatáson sem kért mikrofont olyan polgár, aki a szó szoros értelmében a közügyekkel foglalkozott volna. Pedig magánbeszélgetésekben hányszor hallottam már olyan közsérelmekről, amelyek megérdemelték volna, hogy a képviselőtestület elé kerüljenek! Ajánlottam is a közmeghallgatás fórumát, de a válasz bizonytalanság, visszahúzódság lett. Pedig a lehetőség adott. Az idő meg drága. A közgyűlés is. Ideje lenne már annak, hogy a kecskeméti-ek éljenek a meghallgattatás lehetőségével.

Talán majd a következőn.

nm

Szinte az EU-ban

Az európai integráció hatása a közúti személy- és áru fuvarozásra címmel rendezett regionális szimpóziumot május közepén Kecskeméten a Bács-Kiskun Megyei Kereskedelmi és Iparkamara az ITDH Közép-Magyarországi Regionális Képviselőtestület közös szervezésében. A rendezvényen a szakminisztérium, a Közlekedéstudományi Intézet és a megyei személyszállító vállalat képviselői számoltak be az EU követelményrendszeréről, a magyar jogalkotási folyamat állásáról, valamint a személy- és áru fuvarozás jelenlegi helyzetéről az unió országaiban, illetve hazánkban.

Mint a tanácskozáson elhangzott, komoly szigorítást számunkra e téren nem hoz az uniós csatlakozás, mivel a jelenlegi magyar jogszabályok lényegében EU-konformnak tekinthetők. A legnagyobb feladatot a járműpark műszaki állapotának javítása jelenti. A hazai vállalkozások, vállalkozók felkészültsége a nemzetközi fuvarozás területén általában megfelelőnek mondható. A belföldi szállításban már nem ennyire jó a helyzet: túlkínálat, alacsony árak és a kényszervállalkozások jelenléte jellemző. S amire itt is több figyelmet kell még fordítanunk, az a környezetvédelem.

Katona Gyula nyugállományú ezredes, Szimferopol díszpolgárát "Vitézi Helytállás" Érdeméremmel, és a "Nagy Honvédő Háború befejezésének 55. évfordulója" Emlékéremmel tüntette ki 2000 május 9-én az Ukrán Köztársaság elnöke valamint az Oroszországi Föderáció honvédelmi minisztere.

A VÁROSHÁZÁRÓL JELENTJÜK

Gazdasági társaságok.

Május eleji ülésén elfogadta a képviselőtestület az önkormányzat egyszemélyes gazdasági társaságainak tavalyi évre vonatkozó mérlegbeszámolóit, és jóváhagyta az idei üzleti terveket. A **KIK-FOR Kft** tavalyi eredménye, 6 százalékkal meghaladva a tervet, 282,6 millió forint lett, annak ellenére, hogy a lakbéremelés elmaradása jelentős, 11,5 millió forintos bevételkiesést okozott. A követelések állománya az előző évi 70 millió forintról 65 millióra csökkent, ezen belül a lakbértartozás kismértékben emelkedett.

A **Mozik Kft** végelszámolással történő, jogutód nélküli megszűnéséről 1999. decemberében döntött a közgyűlés, ez év márciusában pedig a Városi Mozi épületének moziként történő hasznosításáról hozott határozatot. A pályázati kiírás áprilisban jelent meg.

A **Telemozi Kft** is túlteljesítette bevételi tervét, a tervezett üzleti eredményt pedig jelentősen túlszárnyalta: 39,9 millió forint helyett 81,5 millió forint nyereséget ért el. A társaság az elmúlt évben megvásárolta a városföldi kábeltelevíziós hálózatot, amelynek korszerűsítésére 8 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert el pályázat útján.

A **Városgazdasági Kft** 1999-ben mind az árbevételi, mind az eredmény tervét túlteljesítette. Előbbi 633,7 millió forint, utóbbi 17,3 millió forint lett. Az 1998. és 1999. évi nyereséges gazdálkodás eredményeképpen a társaság saját tőkéje ismét a jegyzett tőke fölé emelkedett.

A **Kecskeméti Önkormányzati Oktatási és Foglalkoztatási Kht.** tavalyi 18 millió forintos árbevétele támogatásokból jött össze, amelynek 66 százalékát az önkormányzat, 34 százalékát a munkaügyi

központ biztosította. A kht 3 millió forint mérleg szerinti eredménnyel zárta az évet, mely a saját tőke nagy mértékű emelkedését eredményezi: 1,7 millió forintról 4,7 millióra. A közgyűlés idén márciusban úgy döntött, hogy az önkormányzat tulajdonát képező kht 1 millió forintos üzletrészt névértéken értékesíti a Városgazdasági Kft-nek.

A közgyűlés határozata értelmében az 1999. évi adózott eredmények valamennyi társaság esetében az eredménytartálékba kerülnek, és az idei fejlesztési feladatok finanszírozására fordíthatók.

Kitüntetések adományozása.

Rendeletet fogadtak el a képviselők a városi kitüntetések, elismerő címek, díszoklevél alapításáról és adományozásáról. E szerint tizenegy kitüntetés (díj), kétféle kitüntető cím (Kecskemét Város Díszpolgára illetve Kecskemét Város Tiszteletbeli Polgára), három elismerés (az Év Kecskeméti Rendőre, Tűzoltója, Köztisztviselője), valamint díszoklevél adható az arra érdemeseknek. A díjak és elismerő címek adományozhatók életmű, illetve alkotó munkásság elismeréseként, közös alkotás, együttesen elért eredmény esetén megosztva, valamint posztumusz is. Az adományozásra vagy a díjak, elismerő címek átadására - kivételesen - kiemelkedő szakmai, tudományos, művészeti és sporteseményhez kötött is sor kerülhet. A díszpolgári és tiszteletbeli polgár címmel kitüntetettek a cím adományozását igazoló okmány és a város kisméretű dísz-zászlaja mellett Kecskemét címerével díszített arany pecsétgyűrűt is átvehetnek. A díjakal kitüntetettek és az elismerő címmel jutalmazottak emléklapot valamint 200 ezer forint illetve 150 ezer forint összegű pénz-

jutalmat kapnak. Díszoklevelet - és mellé 70- 100 ezer forint pénzjutalmat - adományoz a közgyűlés minden évben a Pedagógus Naphoz kötődően azon nyugdíjas pedagógusoknak, akik 50, 60, 65 illetve 70 évvel ezelőtt szerezték diplomájukat, és a legalább 30 évi szolgálati idejükből legkevesebb 15 évet Kecskeméten töltöttek.

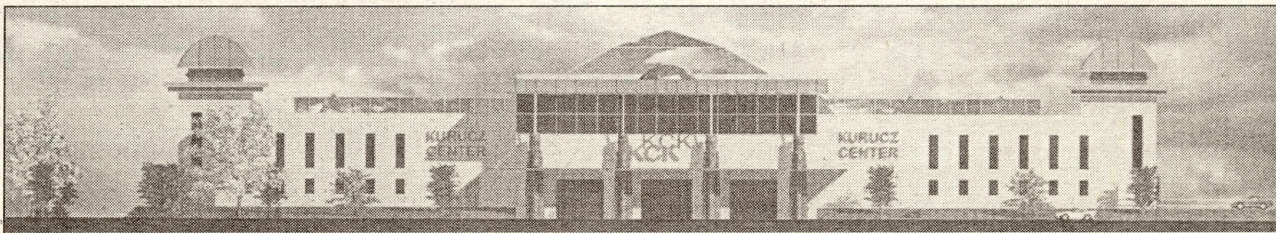
Sikertelen tervpályázat.

Erdeméytelennek nyilvánította a közgyűlés a Szent István-emlékmű tervpályázatát, s úgy döntött, hogy az emlékmű állításának ügyét a főtéri rekonstrukciós tervek elfogadását követő hatvan napon belül ismét napirendjére tűzi. A zártkörű pályázatra tíz alkotót hívtak meg, akik közül hatan küldték el határidőre pályaművüket: Hunyadi László, Türi Endre, Lupis András, Probstner János, Eskulits Tamás és Rieger Tibor. Az emlékműterveket márciusban a kecskeméti-ek is megtekintették, és szavazhattak, melyik szobrot állíttatná fel a Főtéren. Az eredmény nagyon érdekes lett. A legkevesebb közönségzavazatot az a pályamű kapta, amelyet a Képző- és Iparművészeti Lektorátus szakmai zsűrije a legjobbnak ítél, Rieger Tibor két alkotása közül az egyik. Ennek a tervezett helyen való felállítását azonban az Országos Műemlékvédelmi Hivatal nem javasolja. Páthelyzet, aminek feloldását nyilvánvalóan segítette, hogy pillanatnyilag az emlékmű állításának költségfedezete sem áll rendelkezésre.

Szűnyogirtás.

A közgyűlés Kecskemét belterületén a szűnyogirtás szervezett ellátásával a 2000-2001. évben a Kecskeméti Ejtőernyős Egyesületet bízta meg. A szűnyogmentesítésre három szervezet nyújtott be pályázatot, mind a három sokéves tapasztalattal bír e téren. A döntésben a képviselőket ezúttal, úgy tűnik, nem a takarékosági szempontok vezérelték, mert a legdrágább ajánlatot fogadták el. Idén majdnem kilenc, jövőre tizenegy millió forintba fog kerülni, hogy ne csípjenek bennünket Kecskeméten a szűnyogok. (A másik két pályázó 6-6 millió forinttal számolt éventénként.) Az egyesület egyébként nem ejtőernyővel, hanem helikopterrel dolgozik.

Kurucz Center Kecskemét

Homlokzat a Kurucz körút felől (fent), a látvány a Vasútkertből (lent)

Elkelt a Kurucz körüti sportpálya. A kecskeméti közgyűlés az INTER-BONUM Ingatlankereskedelmi és Befektetési Kft ajánlatát fogadta el. A vételár nettó 325 millió forint.

Az INTER-BONUM Kft-et a cégalapítók szerint 1993-ban jegyezték be Magyarországon, tulajdonosa német. A társaság kereskedelmi és ipari ingatlanok fejlesztésével foglalkozik. Legnagyobb projektje a budapesti Campona Shopping Center, de számos Penny Market üzletet, bevásárló központot és benzinkutat jegyez. A cég pályázatában vállalta, hogy 2000. július 31-ig hiánymentes építési engedély iránti kérelmet nyújt be az építhetőséghez, és a jogerős építési engedély kézhezvételét követő nyolc napon belül a teljes vételárat kiegyenlíti. Továbbá vállalta, hogy az en-

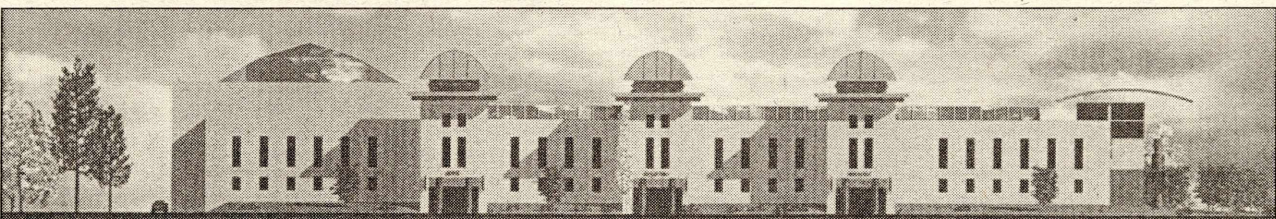
gedély kézhezvételétől számított négy héten belül megkezdje a kivitelezést, tizenöt hónapon belül pedig üzembe helyezi a létesítményt. Ahol nemcsak bevásárló-, hanem szórakoztató központ is lesz, és végre a sportolni vágyókra is gondolnak. Több sávos bowling pályát, squash termet, fitness és egészségcentert alakítanak ki majd az építők. A sportparkban négy teniszpálya, két kosárlabda-kézilabda pálya, valamint az egész körbevevő futópálya lesz. Mozirajongóknak örömhír: helyet kap a létesítményben egy légkondicionált és speciális hangtechnikát felvonultató multiplex mozi.

A társaság azt ígéri, hogy a területen meglévő fák, fasorok egy része megmarad. Reméljük, minél nagyobb része, mert ebben a poros városban minden fa kincset

ér, pláne, ha nem kell tíz-húsz évet várni, hogy megnőjön. Hátha az INTER-BONUM Kft példát mutat abban, hogyan kell egy nagyszabású építkezést úgy lebonyolítani, hogy közben nem teszik tönkre teljesen a meglévő zöldfelületet.

Az impozáns létesítmény a tervek szerint a "Kurucz Center Kecskemét" elnevezést kapja. Bízunk benne, hogy ezt azért még megmondolják az illetékesek. Nem a Kurucz-cal van baj, bár elég nehéz elképzelni, hogy azt mondjuk majd: "megyek a Kurucz-ba". De lehet, hogy előbb-utóbb megbarátkoznánk vele. Ellenben úgy lát-szik, a "center" helyett teljes lehetetlenség megfelelő magyar kifejezést találni. Jó, hogy legalább a shopping szót elhagyták előle,

má

Támogatókat keresnek

Az Életfa Gyökerektől a Fényig Alapítványt egy magánszemély elsősorban a vak és gyengénlátó, valamint az elesett, gyógyíthatatlan, időskorú betegek támogatására hozta létre három éve. Idén többek között a kecskeméti Megyei Kórház Krónikus Belgyógyászati osztályát (Izsáki út 5.) szeretnék

támogatni és ehhez kérik a mi olvasóink segítségét is. Az osztályon az alapítvánnyal kapcsolatot tartó dr. Szabó Katalinnál vagy Domjánánál lehet érdeklődni a 76/484-384 telefonon.

A szervezet bankszámlaszáma 16200010 - 60145994, levélcím 1073 Budapest, Erzsébet krt. 25-27. II/2.

Dr. Szécsi Gábor, Kecskemét polgármestere május 10-én az Oktatási Minisztériumban a Felsooktatási és Tudományos Tanács újjá választott tagjaként átvette megbízólevelét.

A Tanács az Oktatási Miniszter közvetlen tanácsadó testülete.

Cora a kertek alatt

Jó érzés, hogy a nagy nemzetközi áruházláncok perspektivikus városnak találják Kecskemétet. A hipermarket-építkezések megtérülési ideje ugyanis, azt mondják, tíz év. Az irántunk tanúsított eddigi érdeklődés alapján tehát remélhetjük, tíz év alatt úgy megerősödik majd Kecskeméten a fizetőképes kereslet, hogy vígan visszahozzuk a belénk fektetett pénzt.

Nyilván ebben bízik a Cora Áruházlánc vezérigazgatója is, aki az itteni üzletük építését bejelentő város-házi sajtótájékoztatón a Cora számára nagyon érdekes városnak nevezte Kecskemétet. A hipermarket az ipari park területén, 14 hektáron fog felépülni, 600 embernek adva munkahelyet. 2002 elején nyitja majd meg kapuit a vásárlók előtt. A vezérigazgató úr nem látszott aggódni a már itt lévő versenytársak, elsőként is a Tesco miatt. Mint mondta, a vevő fog dönteni, melyik helyre megy be. Addig is, míg fizetőképes keresletként megerősödünk, feltehetőleg egymástól próbálnak elhódítani miniket, vásárlókat. Nekünk ez végül is megéri, csak a postaládáink bírják még erővel a rengeteg akciós szórólapot.

A helyi kereskedők szíve ellenben már a Tesco megjelenésének hírére összeszorult. Aztán kicsit fellélegeztek, mert a Tesco mégsem tarolt annyira, amennyire várták. Most újra lehet álmatlanul forgolódni 2002-ig. Elbírnak-e vajon még egy hipermarkettel? Sovány vigasz lehet, hogy a talpon maradásért folytatott küzdelem közben figyelemmel kísérhetik majd a két óriás harcát is.

A fenti kérdés nyilván a Cora vezérigazgatóját érdekli legkevésbé. Az önkormányzatnál viszont ünneplnek: az 500 millió forintos telekár már be lett tervezve az idei költségvetésbe, tehát igencsak hiányzott volna. Azt még senki sem számolta ki, mert túl bonyolult, hogy mennyit vesztethetünk helyi adóban, munkahelyben, profitban és - való igaz, számokban kifejezhetetlen - vállalkozókévdben. Elvégre ügyis kiderül. De ne bántsuk annyira a kecskeméti helyhatóságot. Magyarországon szinte minden nagyobb városában ugyanez a helyzet: a pénz kell, a multik jönnek, a helyi kereskedők pedig zárnak. És még senki nem találta ki, mit lehetne e helyett tenni.

Az ipari park maradó öthektáros területét egyébként az önkormányzat már nem szándékozik eladni. Sőt, bővíteni szeretné, pályázat segítségével kialakítaná rajta az infrastruktúrát, és bérbe adná. A polgármester azt is elmondta a sajtótájékoztatón, hogy a városháza jövőre nagy mértékű ingatlanvásárlásba kezd. Jó üzlet lenne az ingatlanüzlet, számos nagybefektető érdeklődik ugyanis még Kecskemét iránt. (Lássuk csak, melyik áruházláncnak nincs még üzlete a városban?) Az ingatlanvásárlás jól hangzik. Az év elején sokszor hallottuk a városházán, hogy a vagyonfelésnek véget kell vetni, ehhez képest eddig jórészt csak a vagyon értékesítéséről adhattunk hírt.

A polgármester úr egyébként azt is bejelentette, szeptemberben egy bajor befektetői csoport tesz négy-napos látogatást Kecskeméten. Rőgtön meg is fogalmazza ajánlatukat. E hír hallatán most valószínűleg a helybéli sörözők tulajdonosai kezdenek el álmatlanul forgolódni.

-m-

Kinevezés

A Bács - Kiskun Megyei Közigazgatási Hivatal vezetője - a gazdasági miniszter egyetértésével - 2000. április 1-jétől dr. Horváth Zsuzsannát bízta meg a Bács-Kiskun Megyei Fogyasztóvédelmi Felügyelőség igazgatói feladatainak ellátásával, mivel a megyei felügyelőség korábbi vezetője - dr. P. Kovács István - 2000. február 29-ével nyugdíjba vonult.

KÁBEL-TÉVÉ-VÉGJÁTÉK

Elfogadta a képviselőtestület május elején a Telemozi kft értékesítésére vonatkozó pályázati kiírást. A városi kábeltelevíziós rendszer induló árát 2,5 milliárd forintban határozták meg, ezen felül a leendő tulajdonosnak nettó egymilliárd forintot kell költenie a rendszer fejlesztésére az adás-vételi szerződés megkötésétől számított három éven belül. A feltételek szerint árat emelni az alapesomág esetében csak az infláció mértékének megfelelően lehet. A döntő szót, melyik pályázó legyen a Telemozi, szeptemberben mondják ki a képviselők.

A pályázatot tehát kiírják. De a kedélyek nem nyugodtak meg, sokan — képviselők és „civil” polgárok — vitatják, hogy el kell-e adni valóban a kábelrendszert, illetve ilyen feltételek mellett és ilyen áron kell-e. Az SZDSZ városi szervezetének ügyvivői testülete sajtótájékoztatót tartott ez ügyben, az MSZP városi képviselőcsoportja lakossági fórumot (bár ott nemcsak erről volt szó). A sajtótájékoztatót elhangzott, hogy a Telemozi értéke felbecsülhetetlen. A rendszer jelen pillanatban is legalább három milliárd forintot ér — vélte Garaczi János, az ügyvivői testület tagja. Szerinte nem igaz, hogy nincs pénz a fejlesztésekre, az „intelligens Kecskemét” tervét három év alatt megvalósíthatná a kft önkormányzati segítség nélkül is. Ezzel az összes intézményben biztosítani lehetne az ingyenes Internet-hozzáférést, a második körben pedig Kecskemét valamennyi, kábelbekötéssel rendelkező háztartásában. Hogy hány tévécsatorna másra érhető el a kábelben, ez csak elenyésző része annak a szolgáltatás-csomagnak, amit ez a rendszer már most is tud. Ezért nem lenne szabad eladni, vagy ha mégis, úgy magasabb áron, és ki kellene kötni például azt a feltételt, hogy az új tulajdonos biztosítsa az ingyenes Internet hozzáférést legalább az iskolák, önkormányzati intézmények részére. (A pályázati kiírásban csak kedvezményes tarifa szerepel.) Arra a kérdésre, hogy az SZDSZ miért nem állt ki a közgyűlésben határozottabban, Garaczi úr azt válaszolta: egy képviselő aligha tud bármit is megakadályozni, ezért dr. Adorján Mihály csak kíváncsiságot fogalmazott meg a pályázati feltételeket illetően.

Az MSZP Széchenyivárosi fórumán a képviselő-testület szocialista frakciójának tagjai elmondták, lényegében ők is kifogásolják az eladást, mert úgy érzik, nincs garancia rá, hogy nem

lesz áremelés, és valóban javulni fog a minőség. A tulajdonviszonyokat is tisztázni kellene — hangsúlyozta dr. Szűcs Tibor frakcióvezető -, hiszen ez a rendszer a lakosság pénzéből épült. Ezt egyébként a fórum egyik résztvevője is felvetette. Érdekes módon, többen is kifogást emeltek a fórumon a Telemozi miatt, csak nem az eladás, hanem a szolgáltatási díjak idejének emelése okán. Mely tény azt mutatja, hogy a nem-eladás sem jelent garanciát az áremelés ellen, hiszen az önkormányzat még egyszer sem kötötte ki önmaga számára, hogy díjat, bármilyen területen, csak az infláció mértékének megfelelően emel.

Négy évvel ezelőtt a kábelrendszert már el akarták adni, akkor 150 millió forintért. Azt sikerült megakadályozni. Most 2,5 milliárd forintból van szó. Szegeden hírek szerint 49 százalékos tulajdonrészt adott el az önkormányzat 3,5 milliárdért, ez a 49 százalék körülbelül annyi kábeltelevíziós háztartást jelent, amennyi összesen van Kecse-

RÉM-MESE A TELEMOZIRÓL

Hol volt, hol nem volt. Volt egyszer a 80-as évek közepén egy ötlet, mely rövid időn belül virágba borult. Gyűltek az ötszáz forintok azért, hogy Kecskeméten is kiépüljön a többfunkciós kábelrendszer. Elismervény nélkül adtuk össze a pénzt, hogy a tv adásokon kívül mérhetik majd a távfűtés hőjét a lakásokban, hívhatjuk majd a mentőket, a tűzoltókat és a rendőrséget. A fejlesztések eredményeként a számítástechnika köszönhető banki műveletekre is megbízást adhatunk, sőt az ügyes-bajos dolgaink intézésekor is segítségünkre siet a rendszer.

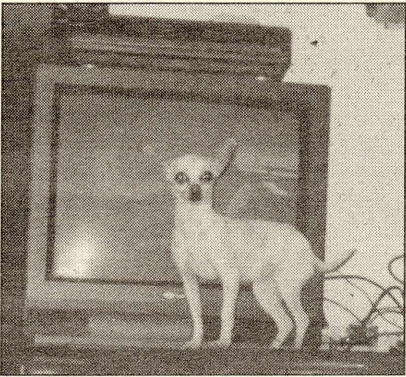
Sajnos, egy idő után mindenki tapasztalta, hogy a virágzó fát nem szakavatottak kezébe adták. Többnyire a németektől kóppintott hálózat „magyar” módra lett összelapátolva, és ezáltal a szomorú valóság, hogy semmilyen része nem felel meg az Európa Unióban érvényes szabványoknak. Így már érthető, hogy szembesülve a szomorú valósággal, az Önkormányzat berkeiben többször felvetődött a privatizáció lehetősége. Tulajdonképpen közgazdaságilag hasznos lépést firtató kérdésem vár érdemi választ!

Először is a kezdetben 30 forintos lakossági díj mára a középső csomag 999 Ft-ját figyelembe véve miért emelkedett több mint háromszáz százalékkal?!!! Én szolgálok egy-két adalékkal az objektív vála-

metén. (Dr. Váczi Tamás, MSZP-és képviselő javaslatát, hogy Kecskeméten is csak üzletreszt értékesítsen a város, a közgyűlés nem fogadta el.) Ha már mindenképpen eladósorba kellett kerülnie a Telemozinak, bízunk benne, hogy értéke valóban „felbecsülhetetlen”, és az induló áránál talán magasabb lesz a vételár.

Akkor majd egy újabb játék kezdődik, amire jó lesz odafigyelnünk: hogyan és mennyi jut vissza ebből a két-három milliárdból nekünk, kecskemétieknek? Az eladást a két dolog csak együtt igazolhatja: ha valóban megkapjuk a beígért szolgáltatásokat, s ha a vételárát nem fújja ellenőrizhetetlenül szerteszét a pártpolitikai szél.

-m-

Ki kíváncsi az ígéretekre?

szok megfogalmazásához. Folyamatosan avatlatlan kezekben volt/van a cég műszaki fejlesztése.

Az ismerethiány a világ legdrágább „terméke”. Továbbmegyek: a hülyeséget „csomagolva” gatlástalanul és konzekvenciák nélkül nyúlhatnak egyesek a zsebünkbe. Ehhez párosul a pazarló irodaház-építés meg a Volvo-szindróma. A képviselő-testület nem tudta, hogy milyen valódi értéket jelent ez az önkormányzati tulajdon. Állításom igazolására álljon itt két tény. 1997-ben 80 millió forintért akarta eladni a testület, 2000. április 19-i ülésen már 2,3 milliárd forintot is jeleztek vételi szándék-ként.

Kérem szépen, minden potenciális vevő a lehetőséget kívánja megszerezni, nem pedig a többségében bontott hulladékból árokba temetett értéktelen madzagot, ráadásul a meglévő jogi buktatókkal terhelve.

Úgy tűnik, hogy a hajdan virágzó fát most a tüzelhalás betegsége fenyegeti. Ebben az esetben kézenfekvő a megoldás, amely az újraterelítést jelenti a „fertőtlenítést” követően.

Minden mese úgy fejeződik be, hogy a jó elnyeri jutalmát, a rossz meg a méltó büntetését. Én naivan optimista vagyok.

Bálint József

Védőnők konferenciája

Május 12-én az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szervezésében védőnői konferenciát tartottak Kecskeméten, amelynek középpontjába a romák életkörülmény-javításának lehetőségeit állították.

A Katona József Megyei Könyvtár előtt gyülekezőkön messziről látszott, hogy a tanácskozás apropója nélkül is találnak témát. A megnyitó beszéd árnyaltabbá tette a hangulatot. Dr. Városi Zsuzsanna megyei tisztifőorvos Bács-Kiskun lakosainak egészségi állapotát elemezte, megemlítve a leggyakoribb betegségeket és a korai halálozás gyakoriságát. Szólt a védőnők munkájának fontosságáról, hiszen ők kísérik figyelemmel minden gyermek életének alakulását, szinte a fogantatástól a felnőttkorig.

Az előadók elmondták, hogy a romák különösen rossz egészségügyi állapotba elsősorban szociális-életmódbeli eredetű. Egészségtelen táplálkozásuk (alultápláltság) miatt veszélyeztetettebb helyzetben vannak a fertőzésekkel, járványokkal szemben. Sokan szennyezett körülmények között laknak, és veszélyes helyen dolgoznak. Ritkán fordulnak orvoshoz. Rossz állapotukhoz a szenvedélybetegségek is hozzájárulnak.

A programban a Romák Közép és Kelet-Európában című videofilm megtekintése is szerepelt, amely másfél évszázados áttekintést nyújtott a romák életéről, sorsáról.

A résztvevők megismerkedhettek a romák életkörülményeinek és társadalmi helyzetének javítására szolgáló 1999-es kormányhatározattal. Az alapos ismertetést Hornungné Raugh Edit, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi

Hivatal osztályvezetője tartotta. Kitért az oktatás, a foglalkoztatás, a szociális ellátás, a diszkrimináció elleni küzdelem feladataira, illetve a média felelősségére. Véleménye szerint a romák helyzetéről csak komplex módon lehet gondolkodni, s a feladatok nem köthetők kormányzati ciklusokhoz. A cigányságnak a középosztály alsó rétegéhez való felzárkóztatásához 20-25 éves kitartó munka szükséges. Elmondta, hogy a 2000. évi költségvetésből 4,7 milliárd forintot nevesítettek kormányrendelet megvalósítására. Beszélt még számos tanulmányi, kulturális témájú pályázati lehetőségről, amelyek a romák életesélyeit javíthatják.

A konferencián Bari Istvánné, a Cigány Kulturális Módszertani Központ munkatársa is felszólalt. Előadásában hangsúlyozta, hogy a romáknál nagyon erős a családszeret. Beszámolt a kecskeméti romák foglalkoztatottságának hiányosságairól, a család és az iskola nehézkés kapcsolatáról. Megjegyezte, hogy megérti a tanárokat, hiszen nehéz azt szeretni, aki ellentmond az iskola írott és íratlan szabályainak. Fontosnak tartja a roma gyerekek óvodába való beíratását, mert az elősegíti a viselkedési, az étkezési szokások kialakulását.

Az utolsó órában egy kecskeméti és egy kiskunhalasi védőnő osztotta meg tapasztalatait munkájukról, és adtak hasznos tanácsokat a kollégáknak.

A konferencián résztvevők Szuhay Péter: A magyarországi cigányság kultúrája, etnikus kultúra vagy a szegénység kultúrája című könyvét kapták ajándékba, mellyel tovább bővíthetik ismereteiket.

Írta:
Szabó István

Fogad a RÉV

Remény a szabaduláshoz, értelem az élethez, választás a lehetőségek között — ez a RÉV. A RÉV-hálózat, a Magyar Karitás — a katolikus egyház hivatalos segélyszervezete — Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat 1994-től épült ki Magyarországon a Német Karitás segítségével. Jelenleg hét városban létezik RÉV, a hetedik Kecskeméten május közepén kezdte meg működését.

A szolgálat elsősorban az alkohol-, drog és gyógyszerfüggők (és az érintett családtagok) alacsony küszöbű, részleges nappali ellátására vállalkozik. Az alacsony küszöb azt jelenti, hogy a kapcsolatfelvételhez nem szükséges orvosi beutaló, tb-kártya, ajánlás, és nem feltétel a szermentes állapot sem. A segítség minden módja ingyenes, a szolgálat munkatársai garantálják az anonimitást.

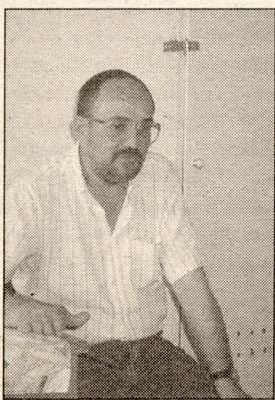
A kecskeméti RÉV a Magyar Karitás, a kecskeméti Római Katolikus Főplébánia és a városi önkormányzat segítségével jött létre. A Magyar Karitás több mint három millió forinttal támogatta a szolgálat épületének felújítását és berendezését, a Főplébánia 1,8 millió, az önkormányzat 2,5 millió forint támogatást nyújt a munkatársak, tanácsadók bérére és tiszteletdíjára, valamint a működési költségekre. A szolgálatnál két főállású tanácsadó és egy szociális asszisztens dolgozik, valamint jogász és addiktológus-alkohológus pszichológus nyújt segítséget a hozzájuk fordulóknak.

Közelítés a természethez

A Kiskunsági Nemzeti Park kamara-kiállítását, Szépség-természet címmel, Gilly Zsolt osztályvezető nyitotta meg a Szent-Györgyi Albert Egészségügyi Szakközépiskolában, számítva a természetbarátok érdeklődésére. A Mátyás király Általános Iskolában a Mada-

rak és Fák Napján Nekem Szülőhazám címmel nyílt megyei rajzkiállítás. A pályázatra sokan küldték be alkotásaikat, a legjobbaknak a megnyitón díjazták. A tárlatnyitót dr. Tóth Károly a Kiskunsági Nemzeti Park Alapítvány kuratóriumi elnöke mondta.

SPECIÁLIS TAGOZAT KISFÁIBAN

Mihály László

A kisfái általános iskola egykori épülete ma a Nyíri úti Általános Iskola és Speciális Szakiskola Speciális Szakiskolai Tagozatának ad otthont. Mihály László tagozatvezető nagy úgyszerezzel építgeti-szépítgeti birodalmát, amely nagyon fontos szerepet tölt be Kecskemét oktatási intézményei között. Ebben az iskolába ugyanis azok a fiatalok járnak, akiknek más lehetőség nem adatik meg szakma el-

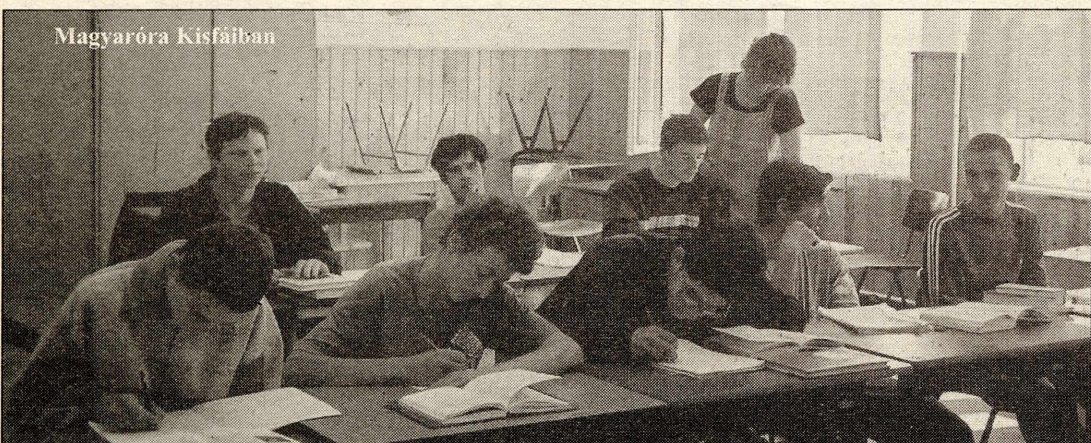
sajátítására. Ők azok, akik a különleges figyelem nélkül elkallódnának. Pedig kis segítséggel képesek jónéhány szakma elsajátítására, lehetnek varrónők, kerti munkások, géplakatosok, csőhálózat-szerelők, kőművesek, szobafestők.

Egy ilyen tagozatot összetartani, fejleszteni pedagógust próbáló feladat. Jelenleg hét külső képzőhellyel tartanak fenn mindkét fél megelé-

gedésére kapcsolatot. Segítőik is vannak, a Classic Kft., a Kefag Rt., és a Junior Achievement Magyarország (Szeged). És tervek is arra, hogy mivel bővítsék az ismeretszerzési lehetőségeket, melyek azok a területek, ahol a hendikeppel indulók is felvehetik a versenyt a munkavállalók piacán.

A tagozatvezető bizakodó. Pályázatok révén „kapargatja össze” a pénzt újabb műhelyek berendezésére, fejlesztésre. Abban is reménykedik, hogy azok a cégek, amelyek a szakképzési alap hozzájárulását meg nem kötötték le, megkeresik az iskolát, vagy a Mosolygó Sze-mekért Alapítványt.

-nm-

Magyaróra Kisfáiban

Miért, hogyan?

Nyolcvan évvel ezelőtt, 1920. június 4-én írta alá a magyar béke delegáció a Versailles mellett a Trianon palotában az első világháborút hazánk számára lezáró békét. A szomorú évforduló alkalmat kínál egy kis történeti áttekintésre.

1) Miért? (a fő okok)

A több mint egy évezreden át létező államtest rövid idő alatt lezajló s (valószínűleg) végleges feldarabolása több tényező eredőjeként magyarázható.

A bukás és felbomlás egyik fő oka az első világháborúban (az Osztrák-Magyar Monarchia keretei között) elszenvedett katasztrofális katonai vereség volt: enélkül az ország szétverése nem, vagy nem ekkor és nem így következett volna be. A világháborús vereséggel áll összefüggésben Trianon másik fő oka, az ország diplomáciai elszigetelődése, az antant nagyhatalmak „magyarellenes”, (valójában nem annyira magyarellenes, mint inkább a szomszédnépeket pártoló) magatartása. Döntő szerepet játszott az eseményekben néhány cseh, olasz, horvát és román emigráns politikus, valamint velük szövethető nyugati újságíró aknamunkája: ők dolgozták meg a nyugati közvéleményt, s nem egy vezető antant politikus. Fejtő Ferenc író-történész szerint ilyen kevés ember ilyen nagy befolyást ritkán gyakorol a történelem menetére. (közülük a legismertebbek: Benes, Masaryk, Seaton-Watson. A nyugati közvéleménynek magyarbarátságából magyarellenessé hangolódását vizsgálták Jeszenszky Géza kutatásai). Fontos szerepet játszott a végkifejlet alakulásában a szomszéd országok - Románia, Szerbia - mohó „törpe imperializmusa”. Nem csekély felelősséget viselnek a dualizmus-kori magyar uralkodó osztályok. Nacionalizmusuk, elvakultságuk és önzésük nem tette vonzóvá az országot a magyarsággal együttélő népek számára. Noha az ország népességének felét nem magyarok alkották, a nagybirtokos és dszentri hatalmi elit nem tudott, nem is akart ennek az etnikai összetételnek megfelelő politikai berendezkedést teremteni.

Érdemes komolyan venni, tovább gondolni a jeles történész Romsics Ignác gondolatmenetét. A 20. század folyamán előbb az Oszmán-Török Birodalom és az Osztrák-Magyar Monarchia bomlott fel, s nemzetállamok váltak le Oroszországról. A század közepén szétesett a Brit Birodalom, később a francia, majd a portugál gyarmatbirodalom. A század végén felbomlott a Szovjetunió, Jugoszlávia és Csehszlovákia. Mindez aligha lehet véletlen! Történelmi trend, törvényszerűség rejlik mögötte: a soknyelvű alakulatok helyét rendre homogén(abb) országok foglalják el, s minden nemzet saját állam alakítására törekszik.

2. Miért? (egyéb tényezők)

A fő okok magyarázzák a felbomlás-szétverés tényét, de nem magyarázzák a mértékét, s nem adnak választ arra a kérdésre, hogy a kikerülhetetlen rossznak volt-e kedvezőbb (elszalasztott) variációja.

Az, hogy a Monarchiát - benne a történelmi Magyarországgal - szétverik, 1918 május-júniusában eldőlt. A leendő országhatárok pedig 1919 tavaszára körvonalazódtak. Ezért az 1918 októbertől egymást követő kormányok kudarcait, hibáit s bűneit nem tehetjük meg Trianon okának, de az is kétségtelen, hogy ezek a vétek szerepet játszhattak a tragédia mértékében. Az első ilyen tényező az őszirózsás forradalommal hatalomra került polgári demokratikus erők politikája: talán illüziók az antant hatalmakkal és a szomszédos országokkal szemben, s feltétlenül gyengeségük,

TRIANON

tétováságuk az országot megszálló ellenséggel szemben. Nem vitott a helyzetet a Tanácsköztársaság sem. A betolakodók ellen harcolni kész (ezért eleinte bel- és külföldön is nemzetinek tartott) rendszer magántulajdon-ellenessége, vörösterroreja, antikapitalista jellege nem váltotta ki a nagyhatalmak megértését. Ugyanez mondható el a fehérterrorról: a trianoni delegációt vezető Apponyi levélben jelezte miniszterelnökének, mennyire rontja hazánk tárgyalási pozícióit a nyugati közvélemény szemében taszító terror. Végül meglehetősen szerencsétlen volt a trianoni magyar delegáció személyi összetétele és tárgyalási taktikája is. A kétségtelenül tehetséges Apponyi a magyar sovinizmus és világháborús felelősség szimbóluma volt az antant szemében, így személye tehertétele a magyar érdekképviselőnek. A „mindent vagy semmit” irreális taktikája is inkább Apponyi és főképp elváratai majdani belpolitikai érdekeit szolgálta, semmint az országét: Galántai professzor szerint jobb, rugalmasabb taktikával a Csalóköz és a Partium egy része esetében el lehetett volna érni a népszavazást.

Fontos azonban hangsúlyozni, hogy 1918-1919 egymást követő kormányai legfeljebb súlyosbították, de nem okozták a trianoni döntéseket.

2) Hogyan? (az elcsatolt területek)

A Trianonban elcsatolt területek népességük etnikai összetétele alapján négy típusba sorolhatók. Először: elvesztek olyan területek, ahol vagy nem éltek, vagy csak a lakosság törpe kisebbségét alkották magyarok. Ilyen volt Horvátország, Burgenland, Fiume, a Lengyelországhoz került zsebkendőnyi szepességi terület, valamint egyes román, szlovák és szerb lakosságú vidékek. E területek elszakadásának jogosságát belátó és méltányos elme aligha vitathatja. Másodszor: leválasztottak olyan vegyes lakosságú területeket, ahol két vagy több nép elkeveredve élt, s a lakosság ötöde-negyede-harmada magyar volt. Ilyen a Szerémség, a Bácska és a Bánát zöme, Dél-Erdély, Kárpátalja nagyobb része, és sok, utóbb Csehszlovákiához került terület. Észak-Erdélyben pedig a népesség fele volt magyar. Más történelmi helyzetben e területek talán Magyarország birtokában maradhattak volna (ami az ott élő nem magyar népek és hazánk számára egyaránt jelentett volna előnyöket és hátrányokat, de az ott lakó magyaroknak csak előnyöket) a méltányosság pedig épp ilyen vidékeken kívánt volna népszavazást. Harmadszor: a magyar határtól távol, nem magyar etnikai környezetbe ékelte, de közel 90 százalékban magyar többségű térség. Egyetlen ilyen vidék volt: a Székelyföld. Itt a területi autonómia jelenthetett volna megoldást, amint azt az antant javasolta is Romániának - de nem kötelezte rá. Negyedszer: magyar többségű területek a Trianon utáni magyar államhatár mentén, a határ túloldalán. Ilyen terület a Csallóköz és az elcsatolt Felvidék keskeny déli szegélye, a beregszászi járás kicsiny területe, a Partium, végül a bácskai-bánáti délvidék egy kisebb darabja a Tisza két partján, Szabadka környékén. E területek elcsatolása nem csak az elfoglalt magyar lélek, de a tárgyilagos kívülálló számára is egyértelműen igazságtalan: legalábbis erre utal, hogy a II. világháború alatt és után az antifasiszta nagyhatalmak is fontolgatták megváltoztatását, mint pl. a brit kormány tanácsadója, Toynbee történész. Azonban, mint ismeretes, végülis maradtak a trianoni határok.

Írta: Ujlaky István

Béke? NEM!

Diktátum!

Az ú.n. trianoni békeszerződést pontosan 80 esztendővel ezelőtt, 1920. június 4-én Versaillesben, a kis Trianon-kastélyban írtak alá velünk. Igen, már ekkor is, és erre is kényszerített bennünket a „művelt Nyugat”, az Európa — élén Franciaországgal -, amely felé a volt koalíciós kormány oly mohó vágyakozással igyekezett, azaz Európa, amelyet ezer éven át védelmeztünk a keleti hordák ellen.

A békétárgyalást megelőző megbeszéléseknek egyáltalán nem volt békétárgyalásra jellemző formájuk. A győző hatalmak a fegyverszüneti szerződések megkötését követő párizsi békekonferencián Magyarország meghallgatása nélkül (!), Magyarország etnikai és földrajzi helyzetének és adottságainak ismerete nélkül, egyoldalúan, a frissen összeeszkábált, alig néhány „napos” kis szomszéd államok félrevezető és megtévesztő propagandájának hatására állapították meg egy ezer éves országgal szembeni békefeltételeiket.

A párizsi békekonferencián a döntő szó a nagyhatalmaké volt, akik előtt a Magyarország felosztását szorgalmazó országok képviselői — mint a győztesekkel együtt harcoló vagy hozzájuk időközben áttálló kérelmezők — jelentkeztek a koncert.

A világméretben kifejtett magyarellenes agitáció és propaganda ekkor már javában folyt, s ez előkészítette a talajt a cseh, a szlovák, a román és a szerb delegátusoknak, hogy Magyarország ellen mesterségesen megteremtett és általuk szított hangulatot kihasználva, a békefeltételek fölött döntő nagyhatalmak képviselőit hamis statisztikai, történelmi és néprajzi adatokkal félrevezessék (amivel egyébként mindmáig nem szünetek meg mesterkedni).

Éppen azok az országok, amelyekkel volt koalíciós kormányunk mindenáron alapszerződéseket igyekezett kötni, egyszersmind lemondva is kirekesztve, kényük-kedvükre kiszolgáltatva ezeknek a szomszédoknak a trianoni manipulációval megszerzett magyar földet és magyar lelkeket, ezek az országok vették rá arra a nagyhatalmak képviselőit, hogy eredeti szándékuktól eltérően, ne alkalmazkazzák az ú.n. Wilsoni elveket.

Mik lettek volna ezek az elvek? Wilson az Egyesült Államok elnökeként 1918-ban a

népek önrendelkezési joga alapján kínált a központi hatalmaknak, (így Magyarországnak is) békét, és az Osztrák-Magyar Monarchia éppen ezeket a — számára kedvező — feltételeket elfogadva tette le a fegyvert 1918 novemberében.

A trianoni békeszerződés során hozott határozatok — amelyeket a párizsi békekonferencia a cseh, a szlovák, a román és a szerb kívánságok kritikátlan teljesítésével meghozott, a wilsoni elvek teljes megtagadásával és felrúgásával jöttek létre.

A békekonferenciára Apponyi Albert gróf vezetésével érkező magyar béke delegációt — főlrúgva minden addig érvényben volt nemzetközi szokást — egyszerűen internálták, s a világtól elzárt béke delegációnak nem volt lehetősége sem a nagyhatalmak elhatározására befolyást gyakorolni. A végleges békefeltételeket egyszerűen tudomásul kellett venni, el kellett fogadni és alá kellett írni!

A máig is kiható s 80 év alatt sem csillapult nyugtalanságok forrása ez a kikényszerített trianoni béke. Ennek lett áldozata Magyarország és 8 millió lakosa. Egyetlen tollvonással elszakították az ország területének háromnegyed részét (72 %-át), népességének pedig kétharmadát (64 %-át). A háború előtti Magyarország 325.411 négyzetkilométernyi területből csupán 92.833 négyzetkilométernyi területet, a 20.900.000 lakosból 7.980.143-at hagyott meg a nyugati önkény.

Három és fél millió magyar anyanyelvű állampolgárt helyeztek idegen uralom alá a jelenlegi határok közvetlen tözsomszedságában, szoros összefüggésben a Magyarországnak meghagyott területtel. Ördögi trükkkel vezették félre szomszédaink a kiküldött antant-képviselőket, a sebtében odaszállított nem magyar nemzetiségűek jelenlétével támasztva így alá „jogos” igényüket.

A nagyhatalmak azt is kimondták, hogy a háborús károkért Magyarország teljes jóvátétellel tartozik, s ennek a tarozásnak a biztosítására a „lovagias” győztesek, az európai nagyhatalmak zálogjogot nyertek Magyarországnak teljes állami bevételére és jövedelmére 1930-ig!

Az elmúlt esztendő kormányainak „fátyolat rá” igyekezetével szemben ma is, 80 év elteltével igenis vannak olyan nemzeti érzelmű magyarok, akik soha, egy pillanatra sem tudtak és nem is fog-

nak tudni megnyugodni a trianoni szerződés kegyetlen és igazságtalan diktátumaiba.

Írta:
vitéz Tiszaugi-
Szabó Tamás

„Minden egy kicsit másképpen van”

- Ha a Politikatörténeti Intézet igazgatójának, Földes György ismét elég ideje lenne történetnésként kutatni, írni, melyik témákat venné előre?

- Hát nem ha „lenne”, hanem muszáj rá időt szakítani. Nemrégén tartottam egy előadást a hidegháború keletkezésének okairól és az ezzel kapcsolatos irodalomról a Magyar Tudományos Akadémián. Több, Kádárral foglalkozó előadást is tartottam. Most dolgozom a Kádár - Hruscsov kapcsolat történetén, melyet majd folytatnék a Kádár-Brezsnyev és a Kádár-Gorbacsovval is. Hát ez van napirenden, de persze ez most egy kicsit irreális is az időmet tekintve...

- Ezekből a kapcsolatokból melyik igaztja jobban: Kádár, vagy a „többiek”?

- Tavaly írtam egy rövid Kádár életrajzot, ami megjelent a Milleniumi Arcképcsarnokban, amely politikusportrékat tartalmaz az elmúlt ezer évből. Megtiszelték azzal, hogy ezt én írhattam. Tehát Kádár személye igazt természetesen, de igazt az egész huszadik század története. Hruscsovról is kiderül, hogy milyen ellentmondásos figura, és ideje

lenne már a közhelyeken túllépni. Hogy olyan konkrét példát mondjak, amelyet korábban nem tárgyaltunk: Hruscsov 1958-ban tényleg felajánlotta, hogy a szovjet csapatok távoznak hazánkból. Kádár 1961-ben Moszkvában járt és abban a megtiszteltetésben volt része, hogy november 7-én egyetlen kelet-európai pártvezető volt a Kreml mellvédjén. Ekkor hirdették meg a Szovjetunióban a kommunizmus építésének húszéves programját, amely szerint 1980-ra utol akarták érni az Egyesült Államokat. Kádár hazajön — csúcásan a viszonya Hruscsovvall — és két dolgot mondott: az egyik az elhíresült mondas, hogy „aki nincs ellenünk, az velünk van” a másik,

szerecsene-e, de mindenesetre a történetésnek munkát ad.

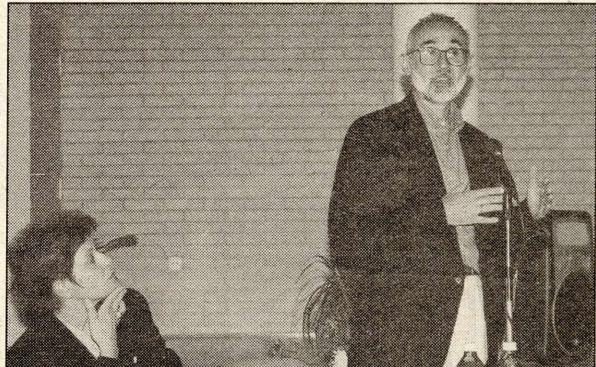
- Hogyan értékelhető a közelmúltban nyilvánosságra került közvéleménykutatás, amely Kádár máig tartó, kiugró népszerűségét hozta?

- Az is benne van a felmérésben, hogy azok, akik megélték a Kádár korszakot, azoknál sokkal népszerűbb, mint a fiataloknál. Ez érdekes paradoxon, mert ha az annyira rossz rendszer volt, annak nem így kellene tükröződnie. Hogy a lakosságunk ilyen „összetett” véleménye van az nem véletlen. Tehát ez nem a Kádár-korszak dicsérete, hanem inkább az elmúlt tíz év kritikája. Nincs tehát az emberekben hamis nosztalgia, de szá-

mukra még nem igazán legitim ez az új rendszer. Ahelyett, hogy azok az érintett politikusok, akik részesei ennek az elmúlt tíz évnek, azon gondolkodnának, hogy ők mennyire hibásak abban, hogy az emberek ezt így látják, és nem érzik jól magukat, ahelyett hamis nosztalgia-ból beszélnek. Kicsit arra emlékeztet, amikor a hatvanas években az akkor marxizmus mondta: a tudat még el van maradv a viszonyoktól, pedig a viszonyok már nagyszerűek, csak az emberek vannak tőle elmaradv. Tehát a politikusok azzal foglalkozzanak, ami a dolguk: a jelennek és a jövővel. A múltat pedig hagyják főképp a történészekre...

K.Gy.

A XX. század történelméről

A Katona József Könyvtár volt a helyszíne Romsics Ignác és Tóth Ágnes történész előadásának, amely a Magyarország története a XX. században című millenniumi sorozat keretében. Romsics Ignác legújabb könyve kapcsán végzett kutatásai eredményeiről is, a megyei Levéltár igazgatója pedig a hazai németiség háború utáni kitelepítéséről beszélt.

*Szinte közmondás erejű, hogyha két magyar leül csak úgy általában beszélgetni, akkor félórán belül előkerül Trianon és Erdély ügye. Ki-ki erősítse, vagy cáfolja meg magában ezt. Tudatilag, szinte genetika-
ilag kódolt, máig igazán fel nem dolgozott kérdéskör ez a magyarságban, nemzedékek óta.*

Mikor ezeknek az írásoknak a közléséről döntöttünk, még nem tudtuk, milyen vihart kavart sok más mellett csak ez az egy kiétel a Magyarok Világszövetsége döntései közül. Remélhetően — minden körülményt és a pontos szöveget is elemezve — tényleg az derül majd ki, hogy a trianoni diktátumot felváltó, 1947-es (mert ez a máig érvényes!) párizsi békeszerződés kisebbségekre vonatkozó szellemét és betűjét akarjuk végre megvalósulni látni, s nem valami határrevíziós, rejtett üzenetet hordoz az állásfoglalás. Pár nappal a romániai — ismét sorsdöntőnek nevezhető — választások előtt, az ősszmagyarságot reprezentáló elit bölcsességétől elvárható, hogy ne ártson ott, ahol használni is néha csak kétségesen tud.

Papíron persze minden kérdést fel lehet vetni. Aki jár eleget a „határon túlra”, ismeri az ott élők gondjait, az tudja, hogy ma és holnap az ott és most elérhető anyagi, kulturális és lelki életfeltételek megteremtésében kell segítenünk. Az összes többi kérdés a holnapután kétoldali és összeurópai folyamataiban oldható csak meg. Erkölcsileg csak azok a (főleg politikai) szervezetek viselhessék jó szívvel hevükben a „magyar” szót, amelyek mindezzel őszintén számot vetettek és keresték — találták a konszenzust egymással is. Ezzel a felelősséggel ne felejtjük el egy percre sem Trianont!

A szerk.

SZAKSZERVEZETEK A MINIMÁLBÉREMELÉSRŐL

Jelentősen emelné a minimálbért jövőre a kormány. Igaz, erről nem a kormányzat dönt, hanem az Országos Munkaügyi Tanácsban kell a három partnernek konszenzussal határozni, ráadásul nem is most, hanem az év vége felé. A hírek szerint tárgyalások és egyeztetések már folynak, remélhetőleg a szakértői háttérszámítások is. Valószínűleg jónéhány munkáltató és egyéni vállalkozó is számolgat: túlélne vagy sem ezt a drasztikus emelést?

A mai, 25 500 forintos minimálbért lehet venni például egy praktikus, kézhez álló mobiltelefont. De üzemeltetni már nem lehet. Sőt, ha jobban belegondolunk, meg sem vehetné, aki ennél keres, mert nettóban még ennél is kevesebbet kap. Kétségtelenül éhbér ez, magyarországi mértékkel mérve is, az uniós-hoz pedig ne is hasonlítsuk. Öry Csaba, akkor még a Szociális és Családügyi Minisztérium politikai államtitkára, május elején a megyei munkaügyi központban járva, egy újságírókkal folytatott beszélgetésen kifejtette, a kormányzatnak eltekint a szándéka, hogy elérje: a magyar munkavállalók bére belátható időn belül jelentősen emelkedjen. Tarthatatlannak nevezte az egységes minimálbért is, amit legalább a szakképzettség szintjének megfelelően differenciálni kellene. Kétségtelen, hogy mindezt a kormány csak a közzszférában tudja garantálni. De, mondta az államtitkár, bízik benne, hogy meg tudják győzni a minimálbér javasolt emeléséről a szociális partnereket.

1.

Kit mennyire kell majd győzködni, az tulajdonképpen már most is látszik. A munkavállalók képviselői, a szakszervezetek lényegében üdvözölték a javaslatot. Ugyanakkor tartanak is a következményeitől. Sárosi Péter, az MSZOSZ megyei képviseletének vezetője, és Rábai Istvánné, a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének megyei titkára egyaránt azt mondják: félő, hogy a minimálbér ekkora mértékű emelése munkahelyek megszűnésével, növekvő munkanélküliséggel jár. Sárosi Péter az 1990. utáni valamennyi kormányt hibáztatja azért, hogy ma Magyarországon ilyen nevelésesen alacsonyok a bérek. Az ÖMT-ben a munkavállalói oldal minden évben radikálisabb emelést javasolt, de javaslataik rendre megbuktak a másik két fél ellenállásán. Tavaly a kormány ötszáz forintot is hosszasan töprenkedett, aztán idén váratlanul előállt a negyvenezzerrel.

Magyarországon a versenyszférában még tisztességes szakmai bértáblázat sincs — mondja Rábai Istvánné. Így minden munkáltató a saját belátása szerint fizet, megteheti, hogy a harmincéves munkaviszonnyal rendelkező dolgozónak ugyanannyit vagy alig valamivel többet ad, mint a kezdőnek. A kicsi és közepes kereskedelmi cégek — például az áfészek — a létükért küzdenek a multik jelenléte miatt. A multiknak örülhetnénk, hiszen ott jobb a bérezés, de a munkaidő, a túlóra, az ünnepnapi munkavégzés terén nem mind-

egyik tartja magára nézve kötelezőnek a magyar szabályokat. A munkavállaló pedig vagy elfogadja ezt vagy megy — ha talán másik helyet.

A minimálbér ilyen mérvű emelésének feltételeit a kormánynak kell megteremtene — vélik a szakszervezeti képviselők. Vagyis a bér emelése mellett legyen olcsóbb a munkaerő, ami a járulékok, az egészségügyi hozzájárulás mértékének csökkentését jelenti. Ha ezeket a terheket egyszerűen a munkaadók „nyakába vágják”, az emelés nagy valószínűséggel visszaüt azokra, akiket a kormány olyannyira szeretne. A munkanélküliség kezelése pedig ugyancsak pénzbe kerül.

Hasonlóan vélekedik a Bács-Kiskun Megyei Kereskedelmi és Iparkamara munkatársa, Gillich Kristóf is. Magyarországon az összes vállalkozás 99 százaléka mikrokicsi és közepes méretű. Leginkább őket rendítheti meg a túlzott mértékű emelés. Nőhet a munkanélküliség, de a kényszer-vállalkozók száma is: a munkáltató azt mondja majd, csinálj ezentúl vállalkozóként, amit eddig alkalmazottként végeztél. Lehet, hogy a szürkegazdaság kifehéredik, azaz megszűnik vagy csökken a minimálbér melletti zsebbe fizetés. Ezzel az államkassza jól jár, esetleg a munkáltató terhei sem nőnek, csak a munkavállaló marad hoppon. A fekete gazdaság növekedésének veszélye ugyancsak fennáll. A 3 százalékos tb-járulék csökkentés, amellyel a kormány kompenzálni kívánna a kötelező minimálbér emelését, különösebb számítások nélkül is kevésnek tűnik.

2.

Kormányzati jótékonykodás? Üzenet a népeknek? Szondázás? EU-s figyelmeztetés? Valódi jószándék? Sokan sokféleképpen magyarázzák, mi lehet a negyvenezres javaslat hátterében. Akármilyen is, megegyezik — elvileg — az ÖMT-ben kell. A kormány, úgy tűnik, ragaszkodik javaslatához. A keletkező bérfeszültségek kezelésére még nem hangzottak el ötletek, az egészségügyi hozzájárulást pedig nem eltörölni, hanem emelni szándékozik a Pénzügyminisztérium. Eközben a munkavállaló egyfelől örül, reménykedik és egyetért, mert ő érzi csak igazán a bőrt, mit jelent, hogy a hazai bérek csupán az EU-s átlag tíz százalékát érik el. Másfelől rettenetesen hallgatja a jóslatokat megszűnő munkahelyekről, tönkremenő cégekről. Úgy is mondhatjuk, a helyzet kiszolgáltatottja, mert legkevésbé ő látja, hogyan érintik majd a következmények.

Az elmúlt tíz évben nemcsak a béreket nem sikerült elfogadható szintre emelni, és megakadályozni az egyre nagyobb jövedelemkülönbségek kialakulását, de a munkavállalók kiszolgáltatottsága sem csökkent. Kiszolgáltatottság, hogy kénytelenek vagyunk elfogadni a minimálbért és mellette a zsebből fizetést, ha munkahelyet akarunk, a feketén foglalkoztatást, ha egyáltalán élni. De kiszolgáltatottság az is, ha a túlóráért nem fizetik ki a túlórapénzt, nem adják ki a szabadságot, nem kapunk írott munkaszerződést, elküldenek, ha szót emelünk, nem fizetik ki, csak pereskedés után a végkielégítést. Kár tovább ragozni, széles e hazában nincs tán egyetlen dolgozó ember sem, aki ne tapasztalta volna meg valamilyen módon a kiszolgáltatottságot.

3.

Öry Csaba szerint a kormányzat elsősorban a munkaügyi ellenőrzések szigorításával, a munka világára vonatkozó törvények és jogszabályok be nem tartásának és a fekete foglalkoztatásnak a szigorú büntetésével erősítheti a munkavállalók jogbiztonságát. Elismeri, hogy a munkahelyi érdekvédelem igen gyenge. A mikro- és kisvállalkozásoknál nemhogy kollektív szerződést nem kötnék, de gyakorlatilag a szakszervezeteknek sincs nyoma sem. Úgy vélte, üzemi tanácsok is főképp ott alakultak, ahol már amúgy is jelen volt a szakszervezet.

Sárosi Péter és Rábai Istvánné egyetértene Öryvel abban, hogy az ágazati kollektív szerződések nagy előrelépést jelentene, de abban már nem, hogy ez főképp a szakszervezeteken múljon. Kérdés ugyanis, van-e olyan fél a másik oldalon, aki éppúgy garanciát vállal a szerződés betartására tagjai nevében, mint a szakszervezetek? A munkavállalók képviselői évek óta hangsúlyozzák az ágazati kollektív szerződések fontosságát, de hiába, ha ezeket nincs kivel megkötni. Ezen a téren éppenséggel vállalhatna a kormányzat némi ráségítő szerepet. De például a kötelező kamarai tagság megszüntetése is mintha azt mutatná, hogy a munkáltatói oldal érdekvé-

verbuváltak, mint, mondjuk a kereskedelemben.

4.

Bács-Kiskun megyében mind a hat szakszervezeti konföderáció jelen van. A dolgozók szervezettsége változó, tíz-negyven százalék körüli. A régi szép, kilencven százalékos, függetlenített szb-és idők elmúltak. Az egész megyében összesen három függetlenített tisztségviselő dolgozik.

A magyar társadalomra ma általában nem nagyon jellemző a szolidaritás. A szakszervezet is akkor lesz hirtelen fontos a munkavállalónak, ha el akarják küldeni, vagy ha nem kapja meg a várt béremelést. Egyébként nem gondolkodik el rajta, hogy ereje csak annak van, aki mögött sokan állnak. Vagy talán még mindig nem mer túllépni a félelmén.

A magyar szakszervezetek presztízsét nem csak az „átkos negyven év” emléke rontja, de az is, ha az emberek azt látják, hogy ilyen vagy olyan párt szekerét tolják (már amelyik, persze) saját súlyuk növelése érdekében. A megosztottság sem használt nekik. Most együttműködés látszik körvonalazódni a szakszervezeti szövetségek között. Ami jól jöhet a minimálbérrel folytatott tárgyalásokon is.

Körüljárta: Magyar Ágnes

MILLIOMOS ADÓZÓK

Az APEH Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságának gyorsjelentése szerint a megyében a nem önálló tevékenységből származó jövedelmeken belül összesen 52 696 adózó átlagosan 599 ezer forint munkaviszonyból származó bért vallott be az 1999-re vonatkozó személyi jövedelemadó-íven. A legmagasabb éves bérjövődelem 43 millió forint volt. Húsz millió forint feletti jövedelemmel négyen rendelkeztek, és a lista 20. helyezettje is 10 millió forint felett keresett e kategóriában.

Az önálló tevékenységből származó jövedelmeken belül az egyéni vállalkozói kivétből származó jövedelem egy főre jutó átlaga 225 ezer forint (11 974 egyéni vállalkozó adott be szja-bevallást.) A legmagasabb vállalkozói kivétet valló egyéni vállalkozó mintegy 14 millió forintot állított be személyi jövedelemadó bevallásába. A rangsor első tíz helyezettje is három millió forint felett vallott.

A szellemi alkotásból származó átlagjövedelem 164 ezer forint volt tavaly.

Nyugdíjban és az azzal azonosan adózó jövedelemben (nyugdíj, gyes, ösztöndíj, stb) 16 862 fő részesült. Átlagosan 280 ezer forint volt az ilyen forrásból vallott érték.

A belföldi és külföldi jövedelemmel rendelkezők száma 80 621. Összes összevont jövedelmük 44,8 milliárd forint. A legnagyobb összjövedelmet valló magánszemély 1999. évi jövedelme csaknem elérte az 50 millió forintot. 30 millió felett négyen, 20 milliót meghaladó éves jövedelemmel nyolcan rendelkeztek a megyében. A lista 20. helyezettje is 14 millió forint feletti összeget állított be adóiván.

Az átalányadózási módot választó egyéni vállalkozók (1306 fő) 165 ezer forint feletti átlagjövedelemmel rendelkeztek. Az egyéni vállalkozók vállalkozói osztálékalapja 1,3 milliárd forint, amely átlagosan 234 ezer forintot jelent. A rangsor első helyezettjének osztálékalapja elérte az 56 millió forintot, a másodiké a 46 milliót.

Az átalányadós mezőgazdasági kistermelők (2725 fő) összesen 354 millió forint jövedelmet jelöltek a bevallásokban. Ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítéséből származó jövedelemmel 3420 fő rendelkezett, 1 főre vetítve átlagosan 543 ezer forinttal. A megyében ingatlanértékesítésből két személynek haladta meg a jövedelme a 30 millió forintot. 10 millió forint felett hárman értek el jövedelmet.

Tőzsdei határidős, opciós ügyletből származó jövedelme 37 főnek volt a megyében, átlagosan 1,4 millió forint.

Ingatlan bérbe adásából 2255 adózó tett szert jövedelemre, összesen 691 millió forint, ami egy főre számítva 307 ezer forintot jelent.

Az összes, igénybe vett adókedvezmény összege 1,4 milliárd forint, melyet 42 ezer adózó szerepeltetett bevallásában. A két legmagasabb kedvezmény összege meghaladta az egy millió forintot. Családi kedvezményt mintegy 21 ezren vettek igénybe, összesen 638 millió forint összegben.

A megye személyi jövedelemadó bevallást benyújtó adózóinak 9,6 milliárd forintos adókötelezettsége keletkezett 1999 során, így az egy főre jutó összeg átlagban 131 ezer forint. A már rögzített és hibátlan személyi jövedelemadó ívek tulajdonosainak május elejéig az APEH Megyei Igazgatósága több mint 700 millió — egy főre átlagosan 18 500 - forintot utalt ki.

Tavalyi pénzeink

Az országosnál nagyobb mértékben bővült az alkalmazásban állók száma a múlt évben Bács-Kiskun megyében — áll a KSH Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságának 1999-ről készült tájékoztatójában. A négy főnél többet alkalmazó megyei székhelyű munkáltatóknál tavaly átlagosan 106444 fő dolgozott, ez 3,5 százalékkal több az előző évinél (országosan 0,8 százalékos volt a bővülés).

A munkáltatók ágazati hovatartozását tekintve Bács-Kiskunban a közigazgatásban, az oktatásban, az egészségügyben és a mezőgazdaságban csökkent az alkalmazásban állók száma. Az összes

többi területen létszámbővülés tapasztalható, a kereskedelemben ez a 20 százalékot is meghaladta.

A megyei székhelyű munkáltatóknál alkalmazásban állók havi bruttó átlagkeresete az elmúlt évben 57909 forint volt, mintegy 15 százalékkal magasabb, mint 1998-ban. A fizikai dolgozók a szellemiek bruttó bérének 55 százalékát keresték. A bruttó járandóságok leginkább a közigazgatás, kötelező társadalombiztosítás, az oktatás valamint az egészségügyi területén emelkedtek. A két utóbbi ágazatban dolgozók fizetése még így is jelentősen elmarad a megyei átlagtól. Az egészségügyben dolgozó szellemi foglalkozásúak

például bruttó 62615 forintot kerestek, 23 százalékkal kevesebbet, mint a megyei átlag (81452 forint) a szellemi foglalkozásúak körében. Legmagasabb bruttó átlagkeresete tavaly a villamosenergia- gáz-, gőz-, vízellátás ágazatban dolgozó szellemi foglalkozásúaknak volt: 136960 forint. A közigazgatás, védelem, társadalombiztosítás ágazatban dolgozó szellemiek átlagosan 102912 forintot kerestek.

A legtöbb nemzetgazdasági ágra jellemző, hogy a bruttó átlagkeresetek tavaly még tovább távolodtak az országos átlagtól, sajnos, nem felfelé. Az országos átlagot jószérével csak a mezőgazdaság-

ban közelítjük meg. A legnagyobb különbség nem a hagyományosan rosszul fizető ágazatokban van, hanem a pénzügyi szférában, illetve az ingatlanügyletek, gazdasági szolgáltatás területén. Ami azt mutatja, hogy például a legendás nagy banki fizetések nem a vidéki városok bankfiókjaiban dolgozóakra jellemzők.

Az elmúlt évben a teljes munkaidőben alkalmazásban állók nettó átlagkeresete havonta átlagosan 39630 forint volt, mintegy 11 százalékkal több, mint 1998-ban. A fogyasztói árak viszont időközben kerekén 10 százalékkal emelkedtek, így a keresetek reálértéke alig változott.

Zarándoktúra

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Kecskeméti Szervezete erdélyi zarándokútjára adományokat gyűjt a marosvásárhelyi Szent Imre Egyházközség a csikszere-dai Arva Fiúk Intézete valamint a szenteskeresztbányai ipari iskola kollégista diákjai számára. Elsősorban tartós élelmiszereket, édességeket, tisztasági felszereléseket, és iskolaszereket (füzetet, tollat, stb.) fogadnánk szívesen. Az adományokat a Hoffmann János u. 11. sz. alatt gyűjtjük 8-16 óráig. Ügyintéző: Veres Brigitta.

Kapcsolatfelvétel

Marosvásárhelyen járt kapcsolatfelvétellel illetve építés céljából a közelmúltban egy megyei igazságügyi küldöttség, melyet dr. Bodóczy László megyei bírósági elnök és Tüske János ezredes megyei büntetés-végrehajtási parancsnok vezetett. Andrea Ciuca Maros megyei bírósági elnök és munkatársai nagy érdeklődést tanúsítottak a magyar jogalkalmazás tapasztalatai iránt. Delegációjuk augusztusban, a Hírös Hétre viszontlátogatásra érkezik.

Japán divat

A Dán Kulturális Intézetben ismét érdekes kiállítás nyílt Szülőföldem játékai - japán divatkiállítás címmel, Chiyo Washio rendezésében, melyet Király József a Magyar-Japán Baráti Társaság kecskeméti elnöke nyitott meg.

Út Norvégiába

Május 6-7. között a Kodály Iskola Aurin Leánykara Szolnokon részt vett a Kodály Kórusok Fesztiválján. Eddigi eredményeik és az itt bemutatott magas színvonalú programjuknak köszönhetően meghívást kaptak egy norvégiai fesztiválra. A fesztivál nyár elején, az Oslótól mintegy 800 km-re fekvő Trondheimben kerül megrendezésre. A kórus marosvásárhelyi vendégszereplésén is nagy sikert aratott.

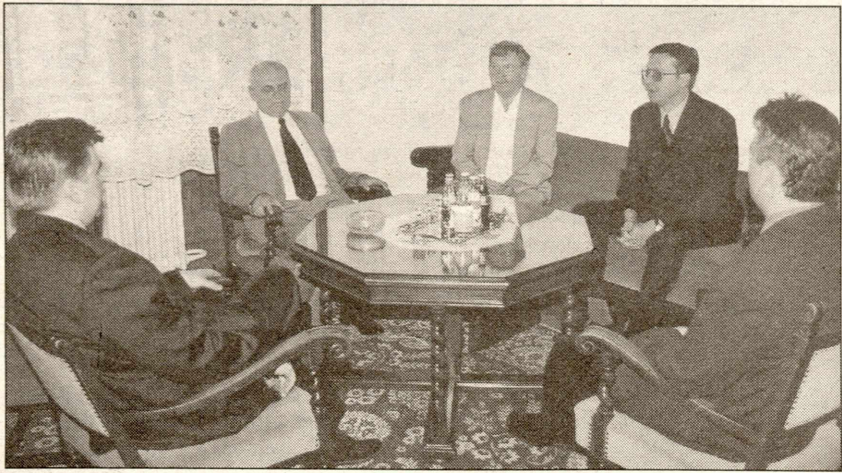
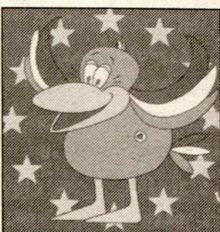
Készül a CD

sárhelyi előadásán készült. Az előadást a Kecskemétiről érkezett vendégek is nagy érdeklődéssel tekintették meg.

Európa Jövője

A VI. Európa Jövője Gyermektalálkozó július 15-24 között zajlik Kecskeméten. Javában tartanak az előkészületek, s remélhetőleg minden eddigienél élménygazdagabb lesz az idei találkozó. Az eddigi öt rendezvényen Európa huszonöt országának nyolcvan településéről érkeztek delegátusok. A mostani találkozó célja sem más, mint megismerkedni a jövő Európa polgárait segítő abban, hogy előfeltételek mentes felnőtteknek váljanak a gyerekek, akik idén húsz országból ezer-kétszázan jönnek Kecskemétre.

Újvidékről jöttek

Dr. Szécsi Gábor, Kecskemét polgármesterének meghívására 2000. június 11-én delegáció érkezett Kecskemétre Újvidékről (Novi Sad) a városaink közötti kapcsolatok lehetőségeinek megvitatása céljából.

A delegáció tagjai voltak: dr. Vrbaski Stevan — Újvidék polgármestere, dr. Predrag Filipov — az Újvidéki Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának elnöke és a Városok Közötti Kapcsolatok Bizottságának elnöke, valamint Papp Ferenc — városi tanácsnok, a Városok Közötti Kapcsolatok Bizottságának tagja és a Vajdasági Magyarok Kereszténydemokrata Mozgalmának elnöke.

A delegációt reggel fogadta dr. Szécsi Gábor polgármester. A két város vezetői kölcsönösen tájékoztatták egymást városuk gazdasági, kulturális és oktatási életéről, lehetőségeiről. Megállapodtak arról, hogy

a jövőben Kecskemét és Újvidék városi önkormányzatai közös bizottságot hoznak létre abból a célból, hogy különböző területeken a két város közötti lehetséges együttműködést segítsék. Ennek lehetséges területei egyelőre a következők lennének: gazdasági együttműködés a két város marketing stratégiájának egyeztetésére, minek eredményeként Kecskemét több vállalkozót tud majd orientálni Újvidékre; kulturális — elsősorban képzőművészeti — és egyéb kiállítások szervezése; továbbá újvidéki gyerekek üdültetése Magyarországon. A partnervárosi kapcsolat kialakítása is felvetődött a megbeszélésen.

A délután órákban a kecskeméti Keresztény Értelmiségi Szövetség vezetésével folytatott a delegáció rövid megbeszélést, ahol arról született megállapodás, hogy a létrehozandó bizottság munkáját a KÉSZ is messzemenőig támogatja és segíti.

Felhívás

Az Erdélyi Magyarok Bács Megyei Egyesülete, a Kecskemét — Marosvásárhely Baráti Kör Egyesület és a Marosvásárhely — Kecskemét Baráti Kör Egyesület felhívással fordul a Kecskeméti és Bács-Kiskun megyében élő valamennyi erdélyi, és kiemelten a marosvásárhelyi illetőségi szavazópolgárhoz, hogy 2000. június 4-én utazóközlekedési haza és vegyen részt a helyhatóságai választáson, szavazatával támogatva az RMDSZ jelöltjeit, különös tekintettel Marosvásárhely polgármester — jelöltjére. Egyesületünk igény szerint segítséget nyújtunk a kiutazás összehangolásában. Részletes tájé-

koztatás személyesen vagy telefonon kérhető:

• Kerényi György (KMBKE elnök) Kecskemét, Ceglédi út 38., 76/410 — 260, 30/9435-411

• Dr. Jankó István (EMBME elnök) Kecskemét, Szüreti u. 43., 76/478-852, 20/32-42-440.

Az RMDSZ országos kampánystábjai kedvezményes utazási feltételeket biztosít 1.500 Ft-os menetdírt autóbusz jegyek igénylésével a hazaútasúhoz Magyarországról. Információ és helyfoglalás a Nagyvárada, Szatmárnémeti, Kolozsvár, Csikszere-dai és Marosvásárhelyre pénteken és szombaton induló járatokra a 06-80/202-610 (ingyenes) telefonon.

Fodor Imre Budapesten

A Magyarország 2000. konferencián vendégként itt lévő Fodor Imre marosvásárhelyi polgármestert röviddel Budapestre érkezése után kerestük fel. Érdeklődésünk elmondta, hogy tizenöt polgármesterjelölt van náluk versenyben. A nemrégien ellene indított alaptalan támadások szerencsére elűltek, de minden egyes szavazatra szükség lesz, hogy újraválasszák. Ennek jó esélye van, de semmilyen elbizakodottságnak nincs helye. Ismét köszönetét fejezte ki a sokirányú kecskeméti segítségért. Ez a felvétel legutóbbi kecskeméti látogatásán készült, amikor a képviselőtestület román tagjaival beszélget a kockás asztal mellett.

Nemzetközi párbeszéd

A környezetvédelemről szervezett konferenciát a TIT Bács-Kiskun megyei szervezete, amelyet június 7-8-án tartanak Kecskeméten, a Tudomány és Technika Házában. Dr. Szécsi Gábor polgármester köszöntő szavai után dr. Tardy János, a KÖM helyettes államtitkára tart szakmai bevezetőt. Az első nappi témakörök: a talajhasználat, a felszíni vizek, a természet-tájvédelem, az agrárium környezetvédelme.

Délután a szikes tavak-talajok megtekintése a program. Csütörtökön a szakma tekintélyes személyiségei tartanak előadásokat. A konferencia az oktatási miniszter által engedélyezett, akkreditált tanár-továbbképzésnek minősül, ezért szombatnak a pedagógusok, főiskolások, önkormányzati dolgozók, környezetvédelmi szakemberek, illetve minden érdeklődő részvételére. A konferencia interaktív.

„Kecskemét gyűjtött össze minket”

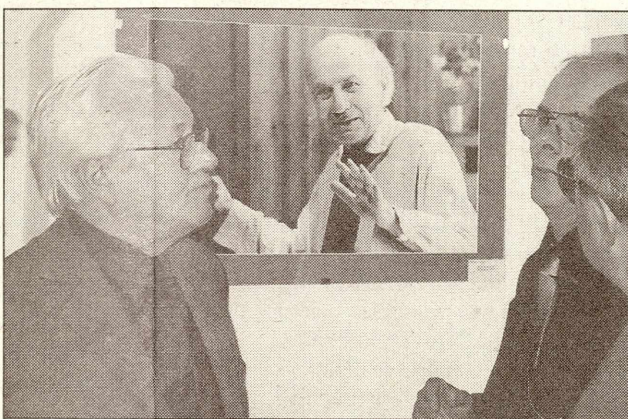
Tóth Tamás, Bahget Iskander, Kerényi György, Sütő András, Török Gáspár és Buda Ferenc megérkezik a kiállítás színhelyére, a várba.

Bahget Iskander és Walter Péter kiállítása

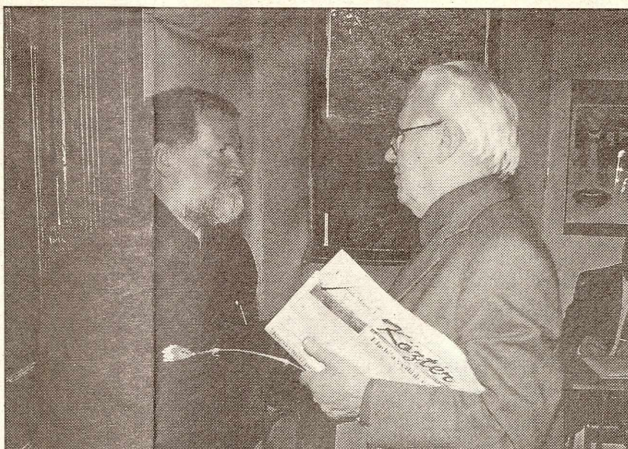
Alkatot, indíttatást, temperamentumot, és még sok egyebet is tekintve, egymástól meglehetősen különböző két alkotó ember mutatkozik be ma az Önök színe előtt. Egyikük a távoli Szíria szülőtte — s ez a távoliség nem csupán földrajzilag értened —, s még manapság, 60 felé közeledőben is, ugyanolyan viruldozó, mediterrán fürgeséggel lótfut s teszi a dolgát, mint 15-20 évvel ezelőtt. (talán épp e hallatlanul eleven mozgékonyaság miatt ragasztottuk reá mi, kecskeméti barátai, a nevében játékosan kurtított Iszkiri becenevet.) Másikuk az idén kerek 5, esztendeje, a Duna-Tisza között látta meg a napvilágot, s amióta csak ismerem, mindig valami tágas, biztosságos, kontinentális nyugalom áradt

bőlöle. Egyikük tekinet, ha nem is kizárólagosan, de elsősorban az embert, az emberi viszonylatokat veszi szemügyre. Másikuk szeretet hosszsan végigpásztáznia természetnyi vagy ember alakította tájon, s magát az embert is annak szerves részeként szemléli.

Szeretet, részvét, empátia. Hallatlanul érzékeny, sőt tehetségük van az emberi kapcsolatleremtésre. Ez azonban mindig a tapintatos tisztelet jevegyében történik, nem föltényes, nem erőszakos, nem megaláztatás. Szeretet és őszinte érdeklődés van mögötte; olykor az az érzése támad az embernek, hogy a késszenléletben tartott fényképezőgép szinte csak mellesleg kattan el. Ezért válik hitelessé a kép, s látni rajta át az ábrázolt

Sütő András Illyés Gyula a kiállításon is bemutatott fotóját kérte és kapta ajándékba Bahget Iskandertől.

Buda Ferenc Részlet a kiállítás megnyitó beszédéből

Buda Ferenc és Sütő András

„Miért sebez engem minden szó éle?”

Gálfalvi György Marosvásárhelyen élő író, szerkesztő új kötete jórészt az utóbbi években született párbeszédeit, naplójegyzeteit tartalmazza. de találhatók a könyvben eddig még közölten írás is. Mint a marosvásárhelyi RMDSZ egyik alapítója, mint a Látó szerkesztője, mint a Romániai- és a Magyar Írószövetség választmányának tagja, de mindenekelőtt mint kíváncsi író látta történni a történelmet: a szeme előtt és vele történt meg. Mindezekről legrészletesebben a könyv végén található két interjúban való a szerző.

Számomra azonban a Kuldusévek (1992-93) című naplójegyzetei voltak igazán izgalmasak, kár, hogy most csak ennyit engedett belőlük a nyilvánosság elé. A borítóra is kiemelt, címadó írásban olvasható: „Barátaim hazaáruházzák egymást. Mindketten cinkosaim, világos tehát, hogy kétszeresen is áruló vagyok. Ráadásul én két hazát árulok — máris hatványozhatok. S ha hazáim válasszal szaporodnak, mint Csehszlovákia, végül még sokra vihetem. Röghöngöm kellene magamon — magunkon — hiszen valahol teliszájjal tudtam kacagni. De szitává löve nem lehet határon. Legfennebb eltűnődni: miért sebez engem minden szó éle, amit barátaim egymásnak szólnak.”

ÜNNEPI KÖNYVHÉT 2000

Gálfalvi Györggyel 1983 nyarán beszéltem először, személyesen csak 6-8 évvel később találkoztunk. Igen, akkor csak beszélhünk egymással...

Erdélyi körutunkra készülvé közös ismerősünktől kaptam meg a telefonszámát, azzal, hogy ha bármilyen segítségre van szükségem, hívjam fel. Nem akartam kihasználni ezt a bizalmat, telefonszámát is dugdosva mentettem át a határon, s izzadtam, nehogy véletlenül megtalálják nálam, s zaklassák ezért is, Utunk során egy alkalommal azonban mégis fel kellett hívnom, s pár szóval készségesen útba igazított bennünket.

Azóta számtalanszor eszembe jutott ez az eset, nem értettem, hogy honnan ez a kifinomult érzék, miből gondolta, hogy nem vagyok provokátor? Megéreztem, mesélte jóval később, s csak mosolygott.

Sokszor találkoztunk azóta. Magyarországi útjai során, ha ideje enged, mindig betér Lakitelekre a Népfőiskolára, különösen a nyomdába, ahol — pontosan tudom — a legkülönbözőbb időpontokban is megtalál. Ilyenkor idegeiben lazul a fenygetettség, s láthatóan jól érzi magát. Kiadott, nyomdát csinálunk mi is, van közös té-

mánk, sok jó kéziratunk — csak pénzünk és az időnk kevés.

Gálfalvi Györgynek nem sok ideje marad a saját írásaival törődni, „most mások művei fontosak!” — vallja bizonyára ő is. Mindössze három riportkötete jelent meg eddig, s hiába kértem már évek óta, adjon kéziratot az Antológia Kiadónak, mindig elhárított, nem akarta újabb kézirattal terhelni amúgy sem könnyű könyvkiadási gondjait.

Mostani könyve azonban mégis hozzánk került! Az egyik magyarországi kiadó — 2000. márciusában!! — az utolsó pillanatban ki akarta venni a kötetből az egyik legfontosabb írást... Természetesen nem csonkítatlanul kerülhet az olvasókhoz. (Antológia Kiadó 2000, 1400 Ft.)

Agócs Sándor

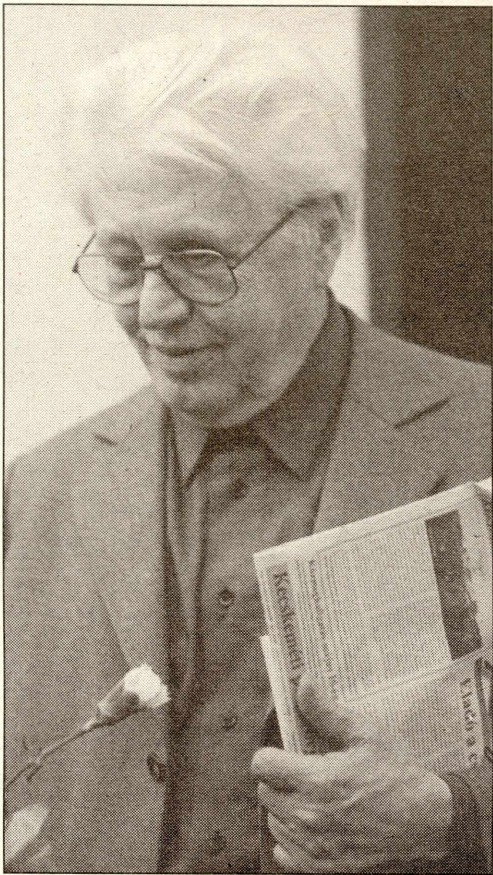
A könyvhétre jelent meg az Antológia Kiadó gondozásában:

Ács Margit: A hely hívása című, esszéket, portrévázlatokat, kritikákat közlő kiadványa. 1800 forintért megvásárolható.

- Kérdésem igazán nem is kérdés, csupán egy kérdés. Mi jutott eszébe Sütő Andrásnak a kiállításról, a megnyitóról és a két város kapcsolatáról? Kérem, ossza meg velünk!

- Ezúttal újból Kecskemét gyűjtött össze minket itt a Várban. Abban a Várban, amelyet polgármesterünk, Fodor Imre úgymond felszabadított a szemét, a közöny okozta rongálás és a vandál tettek felejthetetlen esztendei után.

Most pedig ez a kultúra egyik gyöngyszeme, kertje, vára Marosvásárhelynek. Azért örülök, hogy megnézhettem Bahget Iskander és Walter Péter művészeti fotóit, mert azonkívül — ahogy Buda Ferenc a megnyitójában és méltatásában mondotta -, hogy nagyon komoly művészeti értéket jelent, azt is megvilágította előttem, hogy nagyon szépen, gazdagon alakult a két város kapcsolata. Marosvásárhely és Kecskemét testvérvárosi mivoltából eddig én főleg arra gondoltam, hogy portékát hoznak-visznek, fűrészáru és egyebet. Most, hogy egy ilyen fotóművészeti kiállításon vehettem részt, most meghatódva tapasztaltam, hogy mit jelent a mi városunk szempontjából is az idehozott kultúra, az alkotások sora, a szellemi-művészeti érték. Mit jelent a kölcsönös szellemi kapcsolat, amelynek keretében évtizedek óta nem látott kiváló barátomat, Buda Ferencet, a nagy magyar költőt üdvözölhettem. Kiderült ilyen formán, hogy az én kényszerű magányomban, a világ disznóságai fölött dörmögve, azért kint a városban vigasztalóbb kapcsolatok sorozata történik. És ez oldja azt a „sarki légkört”, ami 1990-ben támadt Marosvásárhelyt. Az akkori magyarellenes program során egyetlen jégvilág lett a város, és ezt elsősorban a magyarok és románok kapcsolatára vonatkozólag mondom. De ma, tíz év után — persze nem most kezdődött ez — magyar és román nyelven méltatták ezt a fotókiállítást, tisztességes és kulturált, magyar és román szakemberek. Itt ezen a kiállításon a helyi művészeti szakközépiskola magyar és román diákjai muzsikáltak klasszikus zenét. Itt, ma valami

olyan hangulatot tudtam érzékelni, ami a vágyaink közé tartozott nemrégben. Nevezetesen: a két nép, amely ezt a várost lakja, fokozatosan közeledjen egymáshoz. És ezt mindenk előtt a kultúra teremti meg, azon a gazdasági kapcsolaton kívül, ami már korábban kezdődött. Ebben a művelődési kapcsolatban, amikor itt Buda Ferenc szől románokhoz és magyarokhoz, immáron félrekerül a korábbi idők formális testvériségi rikkantása. Ez igen, ez valóban igaz volt, ami itt történt. Ez engem komolyan elgondolkodtatott. Arra nyílt most lehetőséget nekem — bár nem vagyok polgármester, nem is akarok az lenni -, hogy Fodor Imre polgármester „háta mögül”, akit sokra becsülök és akit remélem újra megválasztunk Marosvásárhelyre — nos, az ő nevében is megköszönjem Kecskemétnek és a Kecskeméti rendszereken Vásárhelyre elfővő barátainak ezt a mostani szép alkalmat is.

K.Gy.

Gálfalvi György és Buda Ferenc

A régi barátot, Lezsák Sándort is megkérdeztem, mondjon néhány jó szót a kötet megjelenése kapcsán a szerzőről.

Gálfalvi Györgyöt 1971 óta ismerem, azóta maradóan, tartós barátság alakult ki közöttünk. Sok-sok könyvet, kéziratot, tilalmas hírt csempesztünk át oda-vissza a határon. Nemegyszer gyalogosan jártuk Erdélyt, a

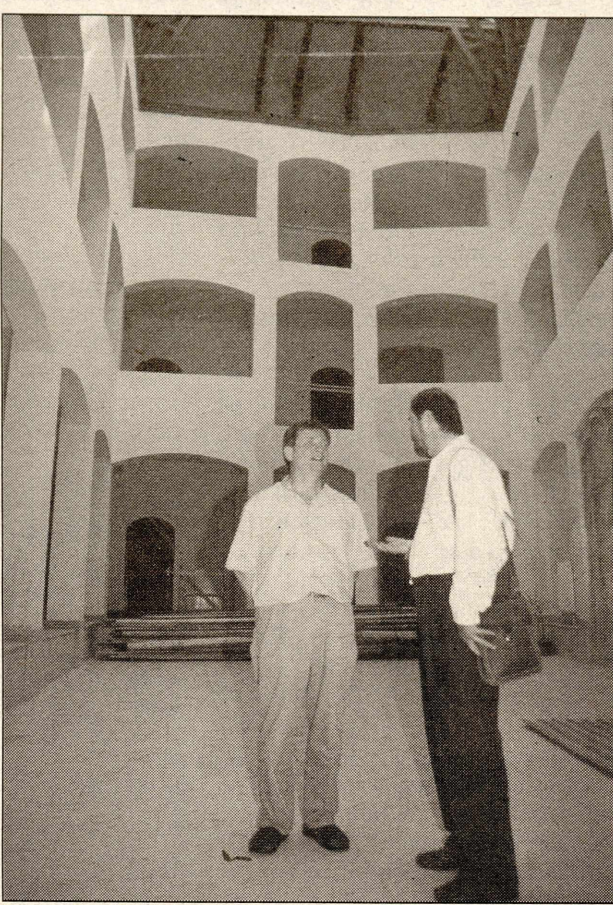
gyergyói vidéket. Görgényüvegcsúri barangolásunk nemcsak egy emlék marad, mert annak minden mondatát megőriztem magamban. Szociográfiai írásai sokat segítettek abban, hogy ne csak a tájat, hanem az embereket is érezem. Gálfalvi György kezdetektől kurátora a Lakitelek Alapítványnak is — számomra ő igazán hiteles ember.

Gálfalvi György rendhagyó irodalomórán lesz vendége a Református Kollégium Gimnáziumának, június 5-én délelőtt.

Deus Providebit Ház Marosvásárhelyen

Június 24-én kerül átadásra a közadakozásból és Csátó Béla főesperes és hívei áldozatvállalásával - benne a kecskeméti segítséggel is - felépült marosvásárhelyi Deus Providebit Ház (katolikus ifjúsági tanulmányi központ). Ennek keretében ünnepi szentmise is lesz a teljesen felújított és szintén most elkészült Keresztelő Szent János templomban.

Az új létesítmény akár ösztön is tudja fogadni a leendő erdélyi magyar alapítványi egyetem egy-két fakultását.

RÜSSELSHEIMBŐL JÖTTEK

A kecskeméti FORDAN Billiárd Club is kivette részét a rüsselsheimi sportdelegáció vendégül látásából. Szalai Zoltán és Németh László ve-

zenyletével 6:3-ra győztek a kecske-Club is kivette részét a rüsselsheimi sportdelegáció vendégül látásából. Szalai Zoltán és Németh László ve-

Tanulmányi úton Kecskeméten

A Magyar Nyelv Hete megnyitó rendezvényének a Kodály Iskola adott helyét, amelyen Alföldyné Doboz Eszter igazgatónő követően Szécsi Gábor köszöntötte a résztvevőket, majd Beke József ny. gimnáziumi tanár és Kemény Gábor, az MTA Nyelv-tudományi Intézet egyik főmunkatársa tartott előadást és az iskola diákjai adtak műsort.

A rendezvény vendégei voltak Ma-

rosvásárhelyről Farkas Ernő megyei magyar szakos tanfelügyelő és (tőle balra), Molnár Irén és Farkas Márta tanárnők. Tőle jobbra Bodolai György marosvásárhelyi újságíró kollégánk beszélget Koperniczkyne dr. Torma Mária tanítóképzős főigazgatóhelyettesével. A kép jobb szélén Pintérné Major Éva tanárnő, akinek magyar óráját látogatták (nagy élismeréssel) a vendégek a Bányaiban.

Jóteknonykodó fekete táncosok

Hatalmas sikerrel szerepelt Kecskeméten a dél-afrikai Zulu Thula Sizwe együttes nemrégiben. A hétt-

gú, csak férfiakból álló együttes afrikai népzene és néptáncot műveli, a városi dzsessz „afrikasított” változatát. Lenyűgöző ének- és fantasztikus táncudatással. Magyarországi vendégszereplésükre a hazánk és a Dél-Afrikai Köztársaság között ez évben kötött kulturális együttműködés keretében került sor. Több városban is fellépetek, a bevétel pedig a magyar árvízkarosultak javára ajánlották fel, Kecskeméten mintegy 250 ezer forintot.

KOMPROMISSZUMOK NÉLKÜL

Miklós Árpád képzőművész, filmrendező 1958-ban született az erdélyi Dicsőszentmártonban. 1984-ben diplomázott a Kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Egyetem Grafikai szakán. 1988-óta él Kecskeméten. Művészi tevékenységének kibontakozása városunkhoz kötődik. Rendszeresen kiállít országos és nemzetközi tárlatokon, műveit több díjjal jutalmazták. Kiállításra alkalmából kerestem fel otthonában, hogy munkájáról kérdezzem.

Az Erdélyből érkező értelmiség nagy része ugródeszkanak tekinti Magyarországot és tovább vándorol nyugat felé. Úgy tűnik te hosszabb távra rendezkedtél be. Hogyan alakult az életed az elmúlt években?

Az animáció már korábban is érdekelt, de Romániában nem volt erre lehetőség. Erdélyben egyébként a képzőművészek körében volt egy felfokozott érdeklődés az animációs kísérletezés iránt. Nem a kommersz rajzfilm, hanem a képzőművészet és az animáció kapcsolata érdekelt, ezért jöttem a Kecskemétfilmhez. Szerencsém volt, mert rögtön az első időben készíthettem egyedi filmeket. Ilyen volt az Echo 1990-ben, majd 1992-ben a Szikra. Ezekkel nemzetközi fesztiválokra is eljutottam és Bilibabban díjat is nyertem. Ettől persze nem lettem sikerember, a megélhetéért keményen meg kell dolgozni, tanítók a képzőművészeti szakközépiskolában és dolgozom a rajzfilmstúdió produkcióiban is. Felmerült bennem is a továbbutazás gondolata, de Hamvas Bélát olvasva rájöttem, hogy a dolgok központja mindig ott van ahol élünk, és én magyarként nem tudok ennél jobb központot.

Azt tapasztaltam, hogy filmjeidben sem teszel engedményt a populáris műfajok felé, ezek a kisfilmek inkább a mozgó képzőművészet kategóriájába tartoznak, képeid grafi-

káid és animációs filmjeid ugyan azt a szellemiséget és formavilágot hordozzák. Filmjeid kockái kimerevítve képként kiállíthatók, festményeid pedig szinte folyamatábrák és bármikor animálhatók. Mi a közös bennük?

Azt hiszem, hogy munkáim meghatározó alapélménye a mozgás. A mozgó képzőművészet érdekelt és valóban előfordult, hogy kísérleti filmjeimben képeim reprodukcióit raktam össze különböző variációkban és ebből váratlan folyamatok születtek. A mozgás maga az élet, az egész világegyetem mozog és ahogy egyre inkább megismerjük a kozmikus folyamatokat,

meditáció megjelenése, másik oldalon a nyugati kemény avantgárd jelenléte. Nem az a könnyen emészthető narratív művészet amit képviselsz. Milyen a kapcsolatod a közönséggel, figyelembe veszed-e a befogadói szokásokat, pontosabban adsz-e időnként kapaszkodókat a megfigyeléshez, a tovább gondoláshoz.

egyre több információ birtokába jutunk, ez át fogja formálni gondolkodásunkat. A futuristák már próbálkoztak a mozgás képzőművészeti megjelenítésével, de ez még egy kihasználatlan terület, ennél mélyebbre szeretnék eljutni. Ezen a téren Francis Bacon és Marcel Duchamp jutottak a legmesszebbre. Duchamp a XX. század képzőművészetének kulcsfigurája, minden lényeges pontra rátapintott, ami fontos korunk művészetében. Hatása messze meghaladja Picassóét.

Képeid elvontak, néha jelszerűen tömörek, máskor szinte örvénylenek a szétrobbanó színfoltok. Egyik oldalon a távol-keleti misztikum és

A képet nem feltétlenül kell megérteni, a verbális tartalom másodlagos, fontosabb a megérzés, az előítéletek nélküli nyitottság. Valahol azt olvastam, hogy az író is azoknak írja a könyvet akik megtanultak olvasni. A vizuális nyelvet is ismerni kell, vannak olvasható nyelvi elemei. Nem tudok kompromisszumot kötni, olvasni meg kell tanulni. A vizuális analfabétizmus, sajnos, népbetegség.

A Kortárs Galériában Tanulmányok Venus születéséhez címen rendeztél kiállítást. Ez a sorozat figurálisabb a korábbi munkáidnál. Kacérkodsz mégis a realizmussal?

A sorozatot erre a kiállításra készítettem és nem valószínű, hogy hosszabb távú program lesz belőle, de a realizmus kérdése azért foglalkoztat. A realizmus a művészettörténet során nekem túl statikus és érzek egy hiányt ezen a téren. A mozgó, vagy mozgatható realizmus nagyon izgalmas probléma. Realista képekben szeretném felhasználni az animációs tapasztalatokat, ez nagy kihívásnak ígérkezik.

Írta:
Balanyi Károly

forrás

Két, várhatóan nagy érdeklődésre számot tartó összeállítást kö-

zöl a folyóirat. Ciánszőke Tisza. Írók, ökológusok válaszolnak a ciánszenyezés és az árvíz utáni kérdésekre. (Fotókkal a húszas évekből elterülő folyót mutatják be, a vízen például egy vitorlással.)

A jövő század irodalma címmel a

megyei könyvtárba szervezett és ott megtartott előadásokra támaszkodva próbál képet adni a folyóirat, milyen lesz a XXI. század irodalma, írója és olvasója.

A Forrás munkatársai közül többen szerepelnek a könyvheti új kötetek szerzőiként is, így: Buda Ferenc: Árvízföld (versek, Kairosz Kiadó), Füzi László: Lakatlan sziget (napló, Kalligram Kiadó), Sír a Tisza (antológia és fotóalbum) Pintér Lajos: Tiszatáj (esszé, Naput Kiadó).

Két tanár könyve

Minden szó egy regény címmel most jelent meg a Korda Kiadó gondozásában Holczer József kecskeméti piarista tanár és dr. Kozma László új könyve, melyet dr. Balázs Géza egyetemi docens (ELTE) előszavából idézett sorokkal ajánlunk mi is olvasóink szíves figyelmébe.

Mindenki foglya lehetőségeinek, élethelyzeteinek. Többször hallom: van egy másik Magyarország. Van. Meg egy harmadik és negyedik is. Egy felfedezettlen, számunkra ismeretlen világ.

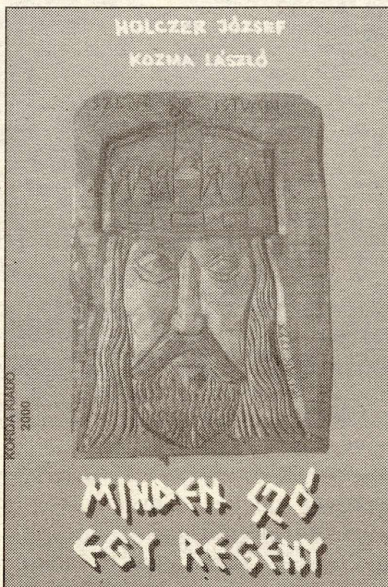
Holczer József és Kozma László könyvét olvasva először ez jutott eszembe. Nem, vagy alig ismert helyszíneket, tájakat, sorsokat — és gondolatokat.

És milyen ez a Magyarország? Előszörban egyszerű, mindennapi emberekből, tájakból, történelekből, így például nyelvi emlékekből tevődik össze. A gyermekkor törvényszerű esztelenégei, a szegénység esett-

segei, a tanítás szépsége, a számkivetettség megigazulása, a történelem kerülőútjai, az önfeláldozás „szolgálat” értelme, a Krisztus-keresés szépsége. Holczer József önéletrajzi ihletettségű elbeszéléseiben a gyermekkor, az iskolák, a tanárság, Kecskemét, Kadafalva, Matkópuszta a jellemző helyzetek és helyszínek.

Egy másik Magyarország? Dehogyan. Ott él ez a Magyarország emlékeinkben, az írók, költők műveiben — és itt él a jelenben. Csak észre kell venni. És ehhez segítségre van szükség. A média — amely a történelmet és a jelenkort manapság felosztja nincsekre és vanra — alig foglalkozik ezzel a világgal. Szerinte: unalmas. De higgyük, hogy aki emberi szót akar hallani, az megtalálja; a templomban, az utcán, a villamoson, a könyvekben... S érzékennyé tehető rá.

A kötet másik vonulata a nyelv, a nyelvbúvárlás, a nyelvörködés. Minden szó egy regény... - villan emlékezetembe Németh Lászlótól. Bor,

úttörőing, pufaj(ka)... „kéziratos kettőzés” vagy a diáknyelvi tréfa: Csepptelegi aggkőbarlang... Holczer József ismert nyelvművelő, talán több száz cikke látott napvilágot — de ez az első kötet, amelyben végre megjelennek nyelvművelő írásai.

A két tanár kötetét főlegemelő és a legjobb értelemben véve „tanító” lelki olvasmány!

A szervezeti struktúra kialakításával megkezdődtek az intézményi szintű kapcsolatépítések, formálódik a felsőoktatási intézmény sajátosságait tükröző arculat. Mindeközben folynak a szorgalmi időszak utolsó periódusát jelentő kari tevékenységek, indul a vizsgaidőszak, megkezdődtek az előkészületek a záróvizsgákra és a diplomaosztókra.

Tanév végi programok

Gazdag kínálat és sűrű programok jellemezték a karok munkáját az el-

mult időszakban. Tudományos konferenciák, tanulmányi versenyek, nemzetközi rendezvények színesítették az egyébként is zsúfolt hétköznapokat. A Kertészeti Karon Tudományos Diákköri Konferenciát, a Tanítóképzőn a helyi oktatók kutatásait bemutató előadásokat szerveztek, a Műszaki Kar hallgatói sikeresen szerepeltek az országos tanulmányi versenyeken (logisztika, pneumatika, matematika, PLC).

Dr. Sztachó-Pekáry István főiskolai rektor és a kari főigazgatók fogadás keretében okleveleket adtak át a kertészeti, illetve műszaki kar azon hallgatóinak és oktatóinak, akik a tisztai árvíz idején példamutató helytállással segítettek a gátakon.

A Műszaki és a Tanítóképző Kar hagyományaihoz híven megrendezte a GAMF Napokat, illetve a Főiskolai Napokat. Volt Pannónia motorkerékpár kiállítás, ír koncert és táncbázis. A GAMF kamarazenekar közreműködött az ökumenikus zenés áhítaton és nagy sikerű koncertet adott az Angers-i Egyetem Műszaki Fakultásának oktatóiból és hallgatóiból alakult VOX CAMPUS együttesel közösen. A Tanítóképző Főiskolai Kar rendezvényéről külön hírben tudósítunk.

A hónap végén lesznek az első diplomaosztók, ahol a végzősök már az új intézmény pecsétjével ellátott okleveleket vehetik át. Június 20-án a Tanítóképző nyitja a sort, ahol várhatóan több mint 300 nappali és levelező tagozatos hallgató kap diplomát. Ez alkalommal Dr. Szécsi Gábor polgármester a város adományaként átadja a rektornak a Főiskolát szimbolizáló láncot. A másik két kar diplomaosztója június 30-án, illetve július 1-én lesz, hasonlóan ünnepélyes keretek között.

Pályázatok

A Főiskolán elkészültek az első intézményi szintű nemzetközi és hazai pályázatok. A számítógépes intézményi struktúra átalakítására, a könyvtári informatikai rendszer fejlesztésére, valamint a számítógépes hálózat fejlesztésére benyújtott pályázatok mellett a Leonardo programon belül a kisvállalkozók képzésére, a TALEX programban pedig az EU csatlakozással kapcsolatos képzési program kidolgozására készült nemzetközi pályázat.

Emellett a karok különböző tanszékein is készülnek pályázatok, legutóbb például a Kertészeti Kar nyújtotta be nagyszabású programjait a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztériumnak a mezőgazdasági szaktanácsadás fejlesztésére.

Együttműködések

A Kecskeméti Főiskola küldetésnyilatkozatában hangsúlyosan szerepel a hazai és nemzetközi partnerkapcsolatok ápolása. Már aláírásra előkészített állapotban van a Megyei Önkormányzattal és a Bács-Kiskun Megyei Kereskedelmi és Iparkamarával létesített együttműködési megállapodás. Képzési programokról, szakmai kooperációról szóló együttműködésről folynak tárgyalások a Szolnoki Főiskola képviselőivel, megtörtént a kapcsolatok újrafelvétele a bajai Eötvös József Főiskolával.

A rektor a főiskola megalakulását követően Kecskemét több vállalatánál és intézményénél tett kapcsolatfelvétellel irányuló tisztelegő látogatást. Várható, hogy a látogatások következtében további megállapodások jönnek létre.

A Nemzetközi Kerámia Stúdió Múzeuma (Kápolna u. 13., tel: 486-867, e-mail: icsu@matavnet.hu)

Kiállítások

Június 11-18.: A Kandó Kálmán Szakközépiskola Művészeti Tagozatának év végi kiállítása.

Június 11-18.: Tárgyak két és három dimenzióban

Június 20-július 9.: „Új generáció”

Június 20-július 9.: „Volt egyszer egy Mesterképző”

A hónap műtárgya: Peteris Martinsons (Lettország): Híd

Nyitva: Cs-P-Szo-V, 10-17 óráig.

Koncert

Június 29.: Kelet Renfrewshire Tartomány Iskolai Szimfonikus Zenekara (Skócia) hangversenye. Műsor: Debussy és Carl Maria von Weber művei, valamint skót dudajáték.

Könyvbemutató koncerttel

A Kodály Intézetben mutatta be — Erdei Péter bevezetőjével - Szőnyi Erzsébet zeneszerző, nyugalmazott egyetemi tanár és Breuer János zene-történész Ittész Mihály új könyvét, 22 zenei írás (Kodály és elődök, kortársak, utódok) címmel. A könyvbemutató kamarakoncert követte.

Kórus-siker

Fesztiváldíjat nyert a Kodály Iskola Miraculum Gyermekkórusa Székesfehérváron. Az iskola fiúkórusa Hainfart Márta vezetésével a megyei énekkari találkozón arany minősítést érdemelt ki Halason.

Interneten

2000. május 16-án kedden Triptichon összefoglaló címmel 3 kiállítás is megemlékeztek Vincze János fotográfusról: **Kecskeméten** a Helyőrségi Művelődési Otthonban „Tájak” címmel, **Hetényegyházán** a Mórincz Zsigmond ÁMK Községi Házában „Emberek” címmel, **Kecskeméten** az MTA RKK Alföldi Tudományos Intézetében, „Alkotások” címmel, interneten elérhető virtuális kiállítás formájában. A kiállítások június 3-ig látogathatók.

Varnus zongorázott

A Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Karán május 10-én és 11-én rendezték meg a Főiskolai Napokat.

Május 10-én 16 órai kezdettel Varnus Xavér volt a hallgatóság vendége. A világhírű orgonaművész a tőle megszokott felszabadultsággal vállalt művészi ars poétikájáról, külföldi élményeiről, azokról a személyekről, akik meghatározóak voltak illetve meghatározóak és fontosak számára. A jövőre vonatkozóan megemlítette, hogy tervezi kecskeméti fellépését, még az arra alkalmas helyet keresi, de mindenképpen ellátogat koncertezni városunkba. Meglepetésként zongorajátékával zárult az oldott légkörű beszélgetés.

Május 11-én Mérai Katalin és Szokolai Péter, a Katona József Színház művészei voltak a vendégek. A hallgatóság sok mindent megtudhatott a színészi hivatásról, a Katona József Színház 2000-2001-es műsortervéről, a színházművészek megbecsüléséről, egy-egy szerepre való felkészülés kulisszatitkairól. Egy szellemes rögtönzéssel illetve stílusgyakorlattal is megnevetették az érdeklődőket.

A rendezvénysorozat immár hagyományos szellemi megmértetése az IQ 100 vetélkedő volt, melyet Janurik Tamás karigazgató állított össze és vezetett le. Játékos vetélkedő is színesítette a programot. A zárónap kiemelkedő rendezvénye a Tornaünnepély volt, amely színvonala évről-évre emelkedik, s talán nyilvánossá kellene válnia - bár az érdeklődő közönség így is számottevő volt -, hogy a város polgárai is kapcsolódhassanak, szórakozhassanak e fergeteges, szellemes és jó hangulatú programon.

mányos szellemi megmértetése az IQ 100 vetélkedő volt, melyet Janurik Tamás karigazgató állított össze és vezetett le. Játékos vetélkedő is színesítette a programot. A zárónap kiemelkedő rendezvénye a Tornaünnepély volt, amely színvonala évről-évre emelkedik, s talán nyilvánossá kellene válnia - bár az érdeklődő közönség így is számottevő volt -, hogy a város polgárai is kapcsolódhassanak, szórakozhassanak e fergeteges, szellemes és jó hangulatú programon.

ÉVADZÁRÁS ELŐTT

A Cirókában

Az évad vége felé, túl egy országos bábszínházi találkozón, kérdeztük meg Kiszely Ágneszt, a Ciróka Bábszínház igazgatóját, mi történik mostanában náluk?

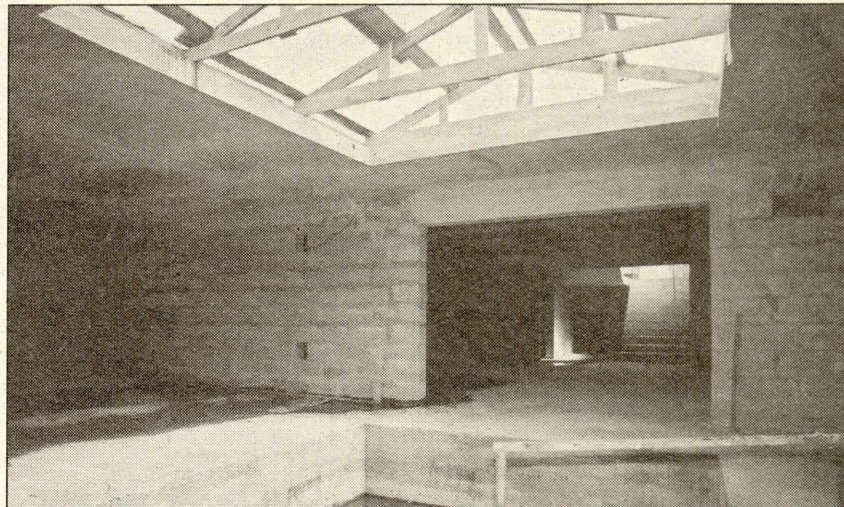

A Létramésék bérletes előadásai folynak, illetve készülünk a következő évadra. A már megszokott módon, óvodásoknak és iskolásoknak hirdetünk bérletet négy-négy előadással. A következő évadban is arra törekszünk, hogy minél változatosabb programot kínáljunk közönségünknek. Ennek értelmében lesz vásári bábjáték, klasszikus mese és mai író tollából származó modernebb hangvételű produkció is. Az idei évad utolsó bemutatója, Zalán Tibor: Franciska a kék hold völgyében c. meséje technikai okok miatt nem valósulhatott meg, így ez is a következő évadban kerül bemutatásra.

Lehetséges, hogy mindezt már az új épületben láthatjuk?

Nem valószínű, hogy évad közben költözzünk az új, Budai utcai színháztermünkbe. Egyelőre várjuk a címzett támogatások parlamenti jóváhagyását, csak ezután kezdődhet el az építkezés. Ha minden jól megy, ez év decemberében már áll az épület, de a színház megnyitását a 2001/2002-es évad első bemutatójával tervezzük.

Miben változik a Ciróka működése, ha véglegesen megoldódik a bábszínház elhelyezése?

Fóliába csomagoltan. Itt tart a bábszínház

A napi munkát mindenképpen megkönnyíti, hiszen nem kell három helyszínen összehangolnunk tevékenységünket. Ami eddig egymástól több kilométernyi távolságra volt, az most végre egy helyen lesz: a játszóhely, a műhelyek, a szervezés és a raktár mind a Budai utcán kapnak helyet. A színház működése alapjaiban nem változik, továbbra is a már jól bevált bérletes rendszerben fogunk játszani, emellett ugyanúgy helyet kapnak a hétvégi és a vidéki előadások is, valamint folytatni szeretnénk a kórházak látogatását, ahol a gyerekosztályok betegeinek tartunk előadást. Az új épület átvételével azonban új tervek is megfogalmazódnak: szeretnénk kibővíteni tevékenységünket, helyet adni játszóházaknak, gyerek bábszínházaknak, nyílt napoknak, úgy is mondhatnám, hogy egy bábos centrum létrehozására törekszünk, amely minél több látogatót vonz majd.

A nyár folyamán mint minden

színház, a Ciróka kapuja is zárva lesz. Ilyenkor teljesen leáll az élet?

Nem egészen. Igaz, hogy az évad fázisait ilyenkor pihenjük ki, de az élet azért nem áll meg. Vannak nyári fellépések, ezek elsősorban fesztivál-meghívások. Az idén a győri Vaskakas Fesztiválon szerepelünk a Biborka és Márió c. előadásunkkal, amely a márciusban megrendezett Magyarországi Bábszínházak 5. Találkozóján elnyerte a gyerekszűri "legjobb előadás" díját. Ugyanez az előadás szerepel a Kaposi Művészeti Napok rendezvénysorozatán, illetve a kórházakban is játszott Egérményasszony is meghívást kapott. A kecskeméti közönség pedig az augusztus 20-i program keretében láthat majd minket a Főtéren. Külföldi vendégzereplés is lesz, a dániai Bornholm Szigetén képviseljük július 1-én a magyarországi bábszínházakat egy nemzetközi találkozón. Feladat tehát lesz bőven, és mire mindezen túl vagyunk, már kezdődik is az új évad.

„és az ész megszomorít”

A Kamaraszínházban a Katona József Gimnázium színjátszói előadták Vörösmarty: Csongor és Tünde című művét.

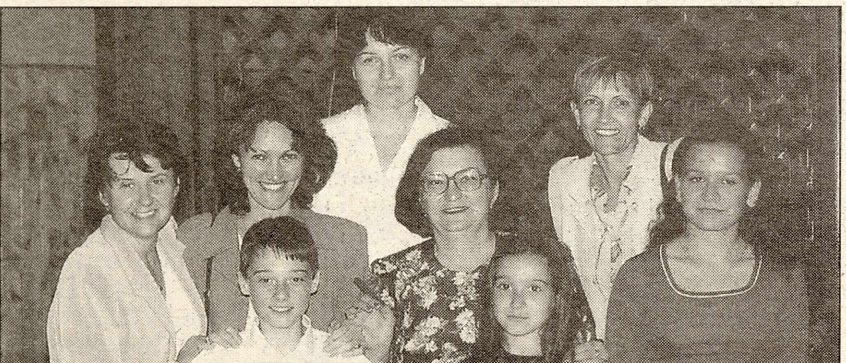
A diákszínjátszók között volt néhány kivételes egyéniség is, akik olyan otthonosan mozogtak a színpadon, mintha már évtizedek óta színészként dolgoznának. Ki lehet emelni közülük is a Balgát játszó Czitor Attilát és különösen a Mirigyet alakító Márton Petrárt.

A rendezést, Sárosi Péternét és Frisnicz Irént, dicséri a kiválóan megtervezett színpadkép, a zenés, táncos betétek összeállítása, a fényjáték és a tér adta lehetőségek kihasználása, de az is látszott, hogy igazi csapatmunka áll a siker mögött!

Az előadás méltó arra, hogy ne csak az ismerősök, barátok, tanárok nézzék meg.

Szeberényi Gyula Tamás

Ötszáz diák verset mondott

"A fiak kövessék az elődöket" - így szólt a kecskeméti Versmondók Találkozójának ideji mottója, idézve István király Imre herceghez írt intelmét.

A Kecskeméti Ifjúsági Otthon és a Drámapedagógiai Műhely több héten át tartó rendezvénysorozatán több mint 500 diák mutatkozott be a "kultúra követeként" egy-egy vers elmondásával. A versmondó találkozón első ízben vettek részt határon túli magyar gyerekek. A vendégek Kecskemét testvérvárosából Marosvásárhelyről érkeztek. A záró rendezvény közönsége nagy szeretettel köszöntötte az erdélyi fiatalokat. Képünkön a vendégek és a házigazdák.

Június havi programok

Népi Iparművészeti Múzeum. - Állandó kiállítás: A népi iparművészet fél évszázada napjaink tárgyformáló népművészete - Kamara kiállítás: Kalotaszeg válogatás Zana Dezső gyűjteményéből - Időszaki kiállítások: Bemutatkozik a Dél-alföldi Népművészeti Egyesület - márc. 17 - szept. 2. Az országos népi mesterségek művészete pályázat kiállítása - jún. 9 - okt. 28. Válogatás a Díszítőművész Kör éves munkáiból - máj. 18 - aug. 19. - Kézműves foglalkozások: Csoportokat nyitvatartási időben előzetes egyeztetés alapján fogadunk. - Nyári tábor: A Katona József Gimnázium képzőművészeti tábora - jún. 15 - 21. Vezető: Szolláth Katalin művésztanár. - Családi délután: Pünkösdi dő - az ünnepkör szokásainak bemutatása - június 10-én 17 órakor. Az előadások megtekintése ingyenes.

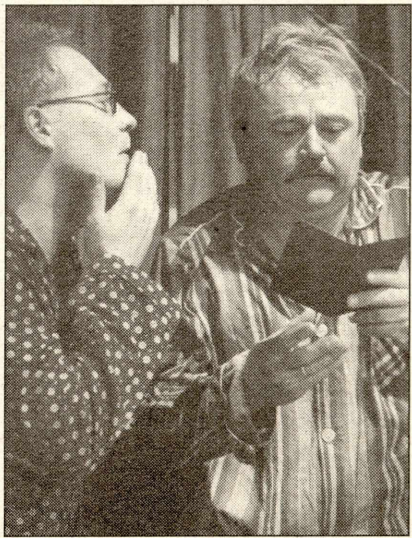
Katona József Emlékház: Kecskemét, Katona J. u. 5. T: 76/ 328 - 420 Állandó kiállítás: Katona József és kora. Időszaki kiállítás: Jókai és Kecskemét. Látogatható: jún. 30-ig

A Katona József Színházban

Az évad vége közeledik a Kecskeméti Katona József Színházban is. Két emlékezetes képet villantunk fel az ideji évad darabjaiból.

Varázsos éj. Rendezte: Ádám Tamás. Reiter Tamás, Sirkó László

KÖNYVTÁRÜNNEP A SZÉCHENYIVÁROSBAN

A Széchenyivárosi Fiókkönyvtár húsz éve nyitotta meg ajtaját a már akkor is többtíz ezres városrész lakói előtt. A mostani ünnepségen műsort adtak az Arany János és a Lánchíd utcai iskolák és az Óvoda gyermekcsoportjai. Ott volt az ünnepségen Mező Mihály egykori tanácselnök, az első munkatársak közül Kriskó János. A húsz évről szóló baráti beszélgetést - melyen a régi és jelenlegi könyvtárosok és könyvbarátok vettek részt - Ramháb Mária megyei könyvtárigazgató és Kovács Pál ny. igazgatóhelyettes vezette.

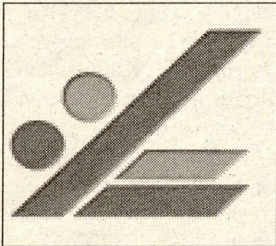

Nem vagy egyedül

Munkanélkülinek lenni nem csak azért rossz, mert az embernek nincs állása és nincs pénze. Azért is, mert ahogy halad az idő, az érintett egyre inkább úgy érzi: elszigetelődik, kétségbeesztően egyedül van. A kudarcok elveszik a kedvét, mind bátortalanabb lesz. Éppen akkor veszti el az önbizalmát, amikor a legnagyobb szüksége lenne rá. Hiányzik a közösség, a bátorítás és a hozzáértő segítség: mit tegyen, hogy "kelendő áruvá" váljon a munkaerőpiacon?

Magyarországon 1991-ben alakult az első Álláskereső Klub, éppen azért, hogy szakzerű segítséget nyújtsanak a munkanélkülieknek az álláskeresésben. Nem munkahelyet ajánlanak, hanem segítenek megtalálni a megfelelőt. Megmutatják, hogyan keressünk, és hogyan találjunk. Ennyi a lényeg, de a klub jóval több ennél. Közösség, ahol beszélgetni lehet, tanulni saját és egymás hibáiból, tapasztalataiból, tanácsokat adni és kapni, használni a klub számítógépét, telefonját, fénymásológját. De talán a legfontosabb az, amit Kecskeméten az egyik résztvevő így fogalmazott meg: itt érzed, hogy nem vagy egyedül.

A kecskeméti Álláskereső Klub hat éve működik. 1994-ben hetvenen vettek részt a foglalkozásokon, tavaly több mint százhuszan. A résztvevők 62 százaléka helyezkedett el a foglalkozások ideje alatt vagy az azt követő három héten belül. A klub munkájába fokozatosan sikerült bevonni a vidéki munkanélkülieket, a kezdeti 10 százalékról 48 százalékra emelkedett az arányuk. Az elmúlt hat évben háromezer felett volt az egyéni tanácsadások, a szervezkedés, illetve az alkalmasságot betérő ügyfelek száma. A klub előnye, hogy nemcsak elméletben ismertetik meg az álláskeresőket a technikákat, hanem a gyakorlatban is mindent ki kell próbálni.

A Kecskeméti Álláskereső Klub vezetője, Nagy Anikó, kinek ajánlja foglalkozásait?

- A háromhetes foglalkozást elsősorban a már legalább

fél éve munkanélkülieknek, akik igénylik a csoportos, támogató légkört, és rendelkeznek konkrét elképzelésekkel a betölteni kívánt munkakörökről. A háromnapos, álláskeresői technikák elnevezésű foglalkozást egyrészt pályakezdő fiataloknak ajánljuk, illetve azoknak, akik nem túl régen, úgy fél éven belül veszítették el az állásukat. Egyéni tanácsadásra azokat a munkanélkülieket vagy még munkában állókat várjuk, akik állásukat hamarosan elvesztik, és egy adott probléma megoldásában kéri a segítségünket, például gondot okoz nekik egy szakmai önéletrajz elkészítése. A munkanélküliek az álláskereső közben megélt kudarcok miatt nehezebben kísérelnek meg újabb és újabb álláskeresőket. A klubban igyekszünk ezt megváltoztatni bátorítással, azzal az elfogadó légkörrel, amely az

azonos problémával küzdők körében kialakul.

Barbara (27 éves) Szegeden szerzett főiskolai tanári diplomát, Budapesten dolgozott három évig, aztán megszűnt a munkahelye. Visszajött Kecskemétre, s legszívesebben területi képviselőként dolgozna.

- Azért jöttem el a háromhetes foglalkozásra, hogy a végzettségemnek megfelelő állást tudjak találni, ne pedig "bármit". Engem annyi minden érdekel, talán épp ez a legnagyobb gondom. Itt nagyon sokat segítenek az önmegismerő tesztekkel, technikákkal, önéletrajzírással, a rejtett munkalehetőségek felderítésével. A következő két hétben aktív álláskeresőként foglalkozunk. Elég széleskörűen átvesszük a problémákat, személyes kérdésekre is bármikor válaszra lehet térni, ha valakinek hiányérzete van, azt is szóvá teheti. Mindenki elmondja a saját tapasztalatait, felhívjuk egymás figyelmét az állásajánlatokra, hirdetésekre. Mindenki ugyanaz a baja, és ez összehozza az embereket. Egy hét alatt nagyon kellemes légkör alakult ki.

Ildi (36 éves) eredetileg kereskedő, de ezt a szakmát nem szereti, számítógépes adatrögzítésként dolgozott Budapesten. Kilenc évig volt gyese, és "abszolút hátrányos helyzetűnek" vallja magát, mivel három gyermeke van.

- Rettenetesen nehéz elhelyezkedni, ha az embernek gyerekei vannak. Az enyémek már elég nagyok, nyolc óras munkát tudnék vállalni, de estét és hétvégét nem. Nemcsak anyagi okok miatt szeretnék állást találni, hiányzik a közösség, az értelmes munka. Nagyon örülök, hogy eljöttem, rengeteg hasznos ismeretet, információt kaptam már eddig is. Együtt sokkal könnyebb, biztatjuk, segítjük egymást. Biztos, hogy másoknak is fogom ajánlani, szerintem hirdetni kellene, hogy minél több ember tudjon róla: létezik egy ilyen klub.

Bálint (24 éves) pályakezdő, a GAMF-on végzett. Gépészként vagy minőségügyi területen szeretne elhelyezkedni, mindenképpen Kecskeméten.

- Pályakezdőként nem tudom, hogyan kell eladni magam, bejelentkezni egy munkahelyre, megjelenni, önéletrajzot írni. Ezeket, sajnos, sehol nem tanítják, se a közép-, se a felsőfokú iskolákban. Itt tanultam meg például, hogy egy önéletrajzban mit érdemes kiemelni, mit lehet adott esetben elhagyni. Hogy nem az a fontos, amit én annak tartok, hanem az, ami a munkáltatót érdekli. Azokra a praktikákra, technikákra, gyakorlati dolgokra, amikre az ember magától csak nagyon soká jön rá, a foglalkozáson gyorsan rávezetik. Vannak, akik nehezen kérnek segítséget, például a férfiak, ebben a csoportban is egyszál magam vagyok. Pedig lehet, hogy rosszul teszik, akik inkább magukban küszködnek. Amit egyedül nem tudsz megoldani, az mások segítségével sikerülhet.

A Bács-Kiskun Megyei Munkaügyi Központ kecskeméti Álláskereső Klubjának címe: Klapka utca 34.; telefon: 76/ 486-596, 486-588.

Félmillió múlta

Dr. Takács János osztályvezető főorvostól értesültünk arról, hogy a Bács-Kiskun Megyei Kórház Fül-Orr-Gége Osztályának dolgozó orvosi és szakdolgozó alapítványt hoztak létre a korszerűbb és kulturáltabb betegellátás érdekében. Az alapítványba befolyó összegből a fül-orr-gégészeti osztály műszerezettségét és a betegellátás körülményeit szeretnék javítani. A fülműtétekhez évek óta égető szükség lenne egy speciális mikrosebészeti fűrőre, mely több millió forintba kerül, és amelynek megvásárlásához az alapítványnak még mintegy 500.000 fo-

rintra lenne szüksége. Amennyiben ezt nem tudják előteremteni, elesnek a gyártó cég által ebben az évben történő vásárlás esélye ígért kedvezménytől. Ezúton kéri mindazokat, akiknek módjukban áll, hogy pénzadománnyal támogassák az alapítványt, ezzel elősegítve a betegek gyógyulását és az orvosok munkáját. Az alapítvány neve: BÁCSCSKUN MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT KÓRHÁZA FÜL-ORR-GÉGÉSZETÉÉRT ALAPÍTVÁNY OTP Bács-Kiskun Megyei Igazgatóság 6000 Kecskemét, Szabadság tér 5. Számlaszám: 11732002-2036625

BESZÉLGETÉS A PSZICHIÁTERREL

- Dr. Szili Éva főorvos

asszony. Eddig bárkivel beszéltem, a doktor és a főorvos, sőt a pszichiáter szót is mellőzve mindenki csak egyszerűen így említette Önt: Szili Éva. Ez egyszerűségről, közvetlenségről és szoros emberi kapcsolatokról árulkodik. Mit szól erről?

- Hiszem, hogy így igaz, és ez örömmel tölt el.

- Kecskeméten született, a már akkor is rangos "sárga iskolában", majd a Bányai Júlia Gimnáziumban és a Szegedi Orvostudományi Egyetemen tanult, és régóta az Izsáki úti kórházban dolgozik, változatlanul Kecskeméten él. Szeret itt élni?

- A várost éppen úgy szeretem, mint a munkám, a munkahelyemet a betegeimet.

- Miért választotta ezt a hivatást? Van orvos a családban?

- Nincs, nem is volt csak én. Szűkebb környezetemben mindenki elismert és tisztességes iparos volt, és valamennyien szerették, tisztelték a munkát. Az én hivatásom elsősorban szakma. Ezt nem kis büszkeséggel lehet mondani.

- Ön elsősorban orvos vagy pszichológus?

- Általános orvosi diplomát szereztem, majd letettem az ideggyógyászati, majd a pszichiátriai szakvizsgát. Pszichiáter szakorvos vagyok.

- Közéletiség? Tagja pártnak vagy egyéb szervezetnek?

- Soha nem voltam. Szerintem ez az orvosi munkával összeegyeztethetetlen.

- Mondjon valamit a családjáról.

- A férjem állatorvos, és van két gyermekünk.

Az újságíró, aki eseményeket, történeteket élményeket leír, szavakkal portré "fest" indulatokat, vágyakat gerjeszt és gondolatokat ébreszt, mondataival egyetértésre serkent vagy vitára biztat, látszólag könnyű helyzetben van. Hiszen övé a látás, tapasztalás vélemény-formálása, a sajátos kifejezés joga, sőt kis túlzással az ítékezés lehetősége is. Ám nehéz helyzetbe kerül - mint jómagam is ezúttal -, ha olyan emberről ír, olyan személlyel beszélget, akinek élet-hivatása a lélek, az agyműködés kutatása, az emberi sorsok megértése és jószándékú befolyásolása. Egy ilyen esetről szól az alábbi meghitt beszélgetés pontos leírása.

- Milyen a baráti köre?

- Jó érzéssel tudnék erről beszélni. Olyan valami ez, ami nagyon kell a magamfajta embernek. A kapcsolataim többnyire a fiatal-ságomhoz nyúlnak vissza. Ritkán találkozik, de minden együttlét szép és érdekes.

- Szabad idejében mit csinál legszívesebben?

- Szeretek főzőcskézni, olvasni, zenét hallgatni. És imádom sétálni. Sok - sok embert ismerek, és mindig jó megállni egy-egy kis beszélgetésre.

- Hány beteggel foglalkozott a kezdetek óta?

- Naponta átlagosan harminc, havonta, évente, tízevente... Nem nehéz kiszámítani. Ám nem a betegek száma a fontos, hanem a velük való találkozások száma. Ez lehet legalább háromszáz ezer. Úgy hiszem, hogy a találkozások adta élmények, tapasztalatok mennyiségét és súlyát tekintve ez nem kis dolog.

- Ha bejön a munkahelyére, mi a legelső teendője?

- Hogy vagytok? - kérdezem a munkatársaimat, majd megnézem az előjegyzési naptárt...

- Van a munkájában igazi segítője, "jobbkeze"?

- Több is. Kölcsönös segítséggel igazi csapatmunka a mienk.

- Van rossz beteg és jó beteg?

- Nincs jogunk minősíteni a betegeinket. Mindenki más mint a többi. Talán az a legjellemzőbb, mindenki vár tőlünk valamit. És erőt ad, jóérzést, ám sokszor ugyan nehéz.

- Nagyon igénylik a segítséget?

- Tapasztalataim szerint igen. Ám az is igaz, hogy egyesek szégyellik a gondjaikat, problémáikat, vagyis a betegségüket.

- Vannak visszaesők?

- Olyan ez, mint a cukorbetegség. Nagyjából minden második embernél elhúzódó. De a felépülés után teljes életet élhet bárki.

- Van bolond beteg?

- Bolond ember nincs. Csak agyhoz kötött betegségek vannak, amiket gyógyítani lehet. A megértésen, a beszélgetéseken, a jótékony segítségeken túl egyszerű gyógyszerek is vannak.

- Régebben járt színházba, kiállításokra, irodalmi estekre. Ma is így van ez?

- Ma is van bérletem, s a tavaszi fesztiválok eseményein is ott vagyok. Mozart egyre inkább kedvenc zeneszerzőm, akit valamikor finomkodónak tartottam.

- Szeret utazni?

- Nagyon. London, Velence például kitörölhetetlen emlék. És egybeként a törökországi barangolások és belgiumi séták.

- Sok-sok emberi sorsot lát nagyon közelről. Hogyan éli meg ezt? Nem kedvetlenül el nagyon?

- Számomra ez nem a gyengeség érzetét kelti fel, hanem inkább erőt ad. Ha láthatóvá válik, hogy az ember nagyon erős. Nyíltan őszintén és jószándékú, segítőt igyekezettel szemben állni, szembenézni a fájdalmas elkeserítő, de gyógyítható valósággal ez inkább erősíti mint elkedvetleníti az embert. Ezért is tartalmas, szép az én munkám, amelynek eredményes végzéséhez sok támogatást kapok a családomtól.

- Sértették meg már a betegei?

- Nem. De ha lenne ilyen, nem annak fogom fel, nem venné el a kedvemet a munkától.

- Volt kudarca?

- Igen, olyankor amikor nem fogadták el a segítségemet. Olyankor tehetetlennek éreztem magamat.

Írta:

Varga Mihály

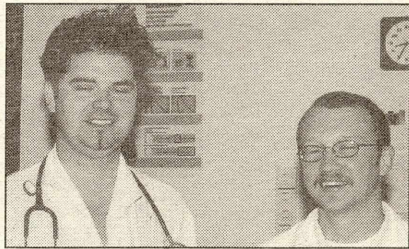
A kardiológia 30 éve Kecskeméten

„1970 tavaszán régi vágyunk teljesült egy Hellige Servocard készülék beszerzésével, mely megteremtette az akut kardiológiai ellátás alapját. Ezzel a műszerrel lehetővé vált infarktusos betegek monitorozása, defibrillálni és pacemakert vezérelni is tudtunk. Ezért tartjuk ezt a 30 évvel ezelőtti dátumot a korszerű kardiológiai ellátás megszületésének Kecskeméten. Az azóta eltelt három évtized alatt hatalmasat fejlődött osztályunk. E konferencián szeretnénk bemutatni, hogy az évezred fordulóján lépést tartunk a kardiológia hazai fejlődésével.

A referátumok megtartására sikerült megnyerni a szakma legjobbjait. Ők azok a vezető szakemberek, akikkel napi munkánk során is élő együttműködésben állunk betegeink ellátásában és névsoruk már önmagában garanciát ad konferenciánknak. Hiszem, hogy a fő témákban osztályunk is elért eredményeket. Ezeket koreferátumként fogjuk ismertetni. Elnézést kérek, de óhatatlanul személyes vonatkozásokat is meg kell említenem a kecskeméti kardiológia

Dr. Tímár Sándor köszönti a jubileumi kardiológus konferencia résztvevőit.

dr. Benczúr Béla, aki előadást is tartott, és dr. Máthé Lehel.

történetéből, mivel ennek én is résztvevője voltam." A fentieket a Hírös Kardiológiai Napok köszöntőjéből

Küldöttgyűlés a Vöröskeresztnél

A Vöröskereszt megyei szervezete küldöttgyűlésen értékelte munkáját. Az eseménnyel egybekötve kitüntetések és elismerések átadására is sor került, illetve tisztségviselőket is választottak. Millenniumi plakettet kapott többek között Kecskemétről: dr. Gubacsi László megyei elnök, dr. Városi Zsuzsanna mb. megyei tisztviselő, Geiger János

ezredes, Katasztrófavédelmi igazgató, Szarka Balázs az UNIVER Szövetkezet elnöke, Kovács György, a Szitanyomda Kft ügyvezetője. A tisztségválasztás eredményeként megyei elnök ismét dr. Gubacsi László lett. A korábbi városi küldöttgyűlésen elnöknek pedig dr. Schulcz József megyei kórházi sebész adjunktust választották.

Hommage Vincze János

Néhány éve, amikor Vincze János életműtárlalát volt módom megnyitni, még élőben, s a kedves öreg fotográfus barátunk jelenlétében, akkor azt mondtam - a közönség némi csodálkozására - hogy ezeket a gyönyörű képeket az Interneten is hozzáférhetővé kellene tenni.

S íme eltelt néhány esztendő, s az akkori álom a mai nap megvalósult. Vincze János tárlata a világ bármely pontjáról bármikor megtekinthető. S milyen őszinte szomorúsággal tölt el, hogy a sokak által tisztelt és nagyrabecsült szerző ezt nem érthette meg.

A fotózás - mint a fotóhónap egyik megnyitó rádiójegyzetében a minap hallottam - az emberi technika fejlődésének abban a megismételhetetlenül fontos pillanatában kezdett el kialakulni, amikor az emberiség szinte rárontott a környezetére, s azt minden apró részletében átalakítani igyekezett - akkori és sajnos mai hite szerint is vélhetően - a maga javára. S ez nemcsak a természetes környezetére igaz, hanem az építetre, a településekre is.

Most — talán e globális mértékben fejlődő információs technika lehetősége által — újabb reneszánsza jöhet el a fotózásnak azzal, hogy a megörökített pillanatok, események, fontos és fotóval dokumentált természeti és társadalmi tünetek világméretben figyelemzavaróak arra, hogy a XXI. század új világrendjében nem folytatható tovább a rombolás, a Föld értékeinek mérhetetlen kihasználása.

Vincze János képei is erre figyelmeztetnek, elemi erővel, hihetetlenül átélt, s igazán csak az őstehetségekre jellemző látásmóddal.

A mai megnyitóra készülve, s remélhetően e kétségtelenül új és sajátos képernyős világ-nyilvánosságra kerülő képek áttekintése után, kezembe vettem John Freeman híres és csodálatos könyvét, „A fényképezés enciklopédiáját”. Szinte hitetlenkedve tapasztaltam, amikor a főbb fejezeteket — az előtér, a háttér, a tájak, az ellen-

fény, az emberek, a munka, a portré, az épületek, a sorozatok - és az ott leírtakat illetve példának hozott képeket összevettem Vincze Jánoséival, hogy a megfelelés döbbenetes.

Ó, - János bácsi - a klasszikus fotográfus, szinte mindent tudott a fotózásról. Pontosan úgy, ahogyan azt tudni kell. S szerintem ennél még többet is tudott.

Szűcs Kálmán, a KKK munkatársa méltatja Vincze János munkásságát.

Munkái tele vannak őszinte emberi—mesteri alázattal a témák iránt, sugározzák a szerző hitét, a dolgos emberi szorgalom - halk, de a képeken igen erőteljesen átható - diadalát. Hogy ami megörökített és átadhatóvá vált — immár az utókor számára — annak szinte mágikus figyelemfelhívó ereje kell, hogy legyen. Remélem ugyanis, hogy azt akarjuk: a jövő utókor egy kicsit végre hálásabb és kevésbé gyorsan felejtő, mérsekeltebben romboló és ismét embe-ribb legyen az előzőnél.

Én remélem, hogy a képeket megtekintők számára „átsugároznak” a képernyőről is ezek a gondolatok. Vincze János képi gondolatai a XX. század második feléről — Kecskemétről, a Kiskunságról és a tájtól elválaszthatatlan tanyákról, a lovakról és az emberekről.

S őszintén remélem, hogy e számítógépes, elektronikus Internet kiállítás-sal egy icipici helyet biztosítunk Vincze János számára ebben a sajátosan új örökkévalóságban. Egyszerűen azért, mert megérdemli.

Írta: dr. Csáthi Bálint

Az Ifjúsági Otthon nyári programjából

Június 19-23.: "5 nap alatt a Föld körül" tábor 7-9 éveseknek, "Környezetünk titkai" tábor 9-11 éveseknek, Tudor tábor 8-10 éveseknek, Fazekas tábor 7-14 éveseknek, Kis-képzőművész tábor 8-10 éveseknek

Június 26-30.: Bi bá bu bábos tábor 7-10 éveseknek, "Macskaköröm" drámajátsszósíni tábor, Játék tábor 6-10 éveseknek, Tűzzománc tábor 10-14 éveseknek, Fazekas tábor 7-14 éveseknek

Július 3-7.: Kispilóta tábor 10-14 éveseknek, Kiskukta tábor 8-12 éveseknek, Sakk tábor 6-12 éveseknek, Win 95 számítástechnikai tábor (kezdő) 8-13 éveseknek, Gitár tábor 11 éves kortól /2 hetes/

Július 10-14.: Praktika tábor 9 éves kortól, Win 95 számítástechnikai tábor (haladó) 8-13 éveseknek, Gitár tábor 11 éves kortól /2. hét/ Játék a gazda(g)sággal 14-16 éveseknek

Július 17-21.: Tűzzománc tábor 10-14 éveseknek

Július 24-28.: Bőrműves tábor 11-14 éveseknek

Augusztus 14-18.: Tánc tábor 7-14 éveseknek, "Egyszer volt, hol nem volt..." tá-

bor 8-10 éveseknek, Fazekas tábor 7-14 éveseknek, Kenderkőc tábor 7-11 éveseknek, Búvár tábor 10 éves kortól

Augusztus 21-25.: Kézműves tábor 6-9 éveseknek, Fazekas tábor 7-14 éveseknek, Lovas - kézműves tábor 8-13 éveseknek, Asztalitenisz tábor 11-14 éveseknek

Óvodásoknak július 3-29-ig: játékkuckó (nyári óvi) 3-6 éveseknek /heti váltásban/

Parádfürdői táborok

Június 30-július 7.: Jóga tábor

Július 7-17.: A természet csodái tábor, Mentsük meg a földet! - környezetvédelmi tábor, Kézműves tábor 8-13 éveseknek, Természetjáró tábor 8-13 éveseknek, Égen és földön - csillagász tábor 8-13 éveseknek, Varázserdő tábor 8-12 éveseknek, Kerékpáros tábor 13 éves kortól

Július 14-21.: Hétmérföldesek tábora, Bikkfa tábor - kézműves tábor, Csillagász tábor 13-18 éveseknek.

A programokról, és a részvételi feltételekről, a jelentkezés módjáról bővebb információt a Kecskeméti Ifjúsági Otthonban, a Kossuth tér 4. sz. alatt, vagy a 76/481-523, 481-686 telefonszámon kaphatnak az érdeklődők.

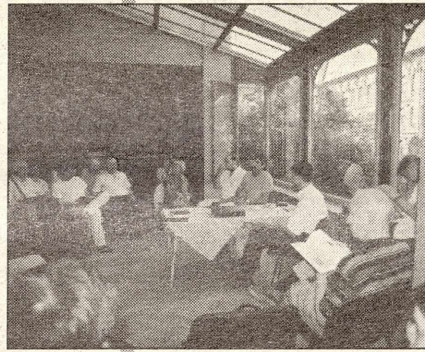

Hogyan (ne) bánjunk ...

Budapesten, a Nagymező utca 20 szám alatti Mai Manó Házban — melyet méltán nevezhetünk a hazai fotósok fellegrárájának — bemutatták Kincses Károly könyvét, amely a Hogyan (ne) bánjunk (el) régi fényképeinkkel? címet kapta. Az érdeklődő szakmai közönség soraiból jónéhányan részt vettek abban a 18 éve elkezdődött munkálkodásban, amelyet az akkori gödöllői művészigh. kezdett, hogy újra felfedezze a fotózás 160 éves történetében kialakított technikák összességének több mint a felét. Ennek a 18 évesnek a gyermeke a most könyvként, CD-en, website-on közreadott munka.

Ilyen három-egy-egyben még nem jelent meg a hazai közönség előtt kiadvány, de hát megszoktuk, hogy Kincses Károly produkciói a tökéletességet célozzák meg. Az azonban fájdalmas tapasztalat a Kincses-munkásságot figyelemmel kísérők számára, hogy sem Kecskemét város, sem Bács-Kiskun megye nemhogy méltanyolná a Kecskeméti példaszerűen működtetett Magyar Fotográfiai Múzeumot, de hogy kicsinyességekkel nehezítik az abban végzett munkát, az több, mint tragédia. A kurióziumokkal büszkélkedni szeretők Kecskemét talán föl se fogja, hogy a világ minden táján kapva-kapnának egy hasonló intézmény után. Amely, ugye ott rejtőzik szerényen az ortodox zsinagóga történelmi falai között. Gyűjteménye tért kíván, falai meg itt-ott vakolatot.

Támogatni, segíteni működését, kedves kötelesség lenne. nm

zott létre, és fotóművésznek neveztetett, vajon meddig az?

Élete végéig, vagy még azon is túl? Vagy csak addig, míg új és új megmérettetéseket vállalva, folyamatosan. Élethossziglan bizonyítja ezt?

Miért kérdezem ezt, miért problémázok ezen?

Mert amikor előzetesen átnéztem a kiállításra beküldött anyagot, akkor mélysége-

TÁRLATNYITÓ

Kincses Károly: Gumicsont - egyelőre még ép fogazatú fotómúzeumigazgatók számára

(Elhangzott a kecskeméti fotókiállítás megnyitóján az EFÁMK-ban.)

Ha talányosnak tartják e kis dolgozat címét, rögvest fény derül mindenre, tartsanak ki.

Kérdéseket fogok feltenni, s arra —képességeim arányában- megpróbálok válaszolni is. Első kérdésem: **Mi a fotóművészet, a művészi fotó?**

Megoszlanak a vélemények, de fogadjuk el egynek, hogy mindazok a fényképi úton előállított alkotások tartoznak ide, melyek amúgy a műtárgy minden feltételének megfelelnek, azaz egy alkotói folyamat során jöttek létre, létrehozója a valóság elemeit úgy csoportosította, alakította át, hogy azok nem a konkrétumról, hanem az általánosról mondanak valamit, továbbá hogy megfelelnek bizonyos esztétikai elvárásoknak, szabályoknak, hogy egyedi példányok, vagy kis példányszámban sokszorosított művek... szóval tudják.

Nem is ez a lényeg, csak ehhez tudom kapcsolni a további kérdéseimet, azaz, **mi a fotóművészeti kiállítás?**

Nyilván az a hely és alkalom, ahol mindezeket közszemlére bocsátják, jelen esetben az Erdei Ferenc Művelődési Központ kiállítóterme.

És ki a fotóművész?

Első megközelítésben az a személy, aki a fentebbi kritériumok alapján művészinak nevezett alkotásokat létrehozta.

De álljunk csak meg egy szóra! Létrehozta. Kijelentő mód, múlt idő, egyes szám harmadik személy, - emlékszünk még a nyelvtanóráról.

És az utolsó kérdésem a lényeg, eddig csak felvezettem az egészet: **Vajon, aki fotóművészeti alkotást hozott létre, és fotóművésznek neveztetett, vajon meddig az?**

Élete végéig, vagy még azon is túl? Vagy csak addig, míg új és új megmérettetéseket vállalva, folyamatosan. Élethossziglan bizonyítja ezt?

Miért kérdezem ezt, miért problémázok ezen?

Mert amikor előzetesen átnéztem a kiállításra beküldött anyagot, akkor mélysége-

sen elszomorodtam. Adva van egy remek, a környéken pártját ritkító kezdeményezés, aminek lassanként már hagyománya is lehetne, miszerint hogy a művelődési központ fórumot, bemutatkozási lehetőséget (majdhogynem pénzt, paripát, fegyvert) ad az ifjú és kevésbé az kecskeméti fotóművészeknek ... azzal a kikötéssel, hogy frissen készült munkáik közönség előtti megmutatásával ismételtlen bizonyíthassák fotóművész voltukat.

Am ezeknek a feltételeknek az itt bemutatott képek jelentős része nem felel meg. Vannak köztük öt, tíz, tizenöt évvel ezelőtt készült alkotások is szépszámmal.

Akkor most mi van? Ezek az alkotók azóta nem alkotnak? Vagy nem veszik komolyan a folyamatos bizonyítás kényszerét? Vagy mi van? Magyarázzák el kérem az együgyű fotómúzeumigazgatónak, mert nem érti.

Én komolyan veszem a feladatomat. Ahol tudok, mindenütt segíték a fotográfia ügyének. Képeket, negatívokat őrzök, hagyatékokat mentek, könyveket írok, hozzam forduló alkotóknak tanácsokat adok. Most sem tudok mást tenni. Megdicsérem azokat, akik komolyan véve a művészlét szabályait, új képekkel, melyek közt van néhány érett, jó munka is, vállalták a megmérettetést. És tanácsolom azoknak akik ellenkező értelemben érintve érzik magukat, hogy gondolkozzanak el ezen a kérdésen: **fotóművészek voltak, avagy ma és a jövőben is fotóművészek akarnak lenni,** mert akkor nem téveszthetik szem elől: a művészt az különbözteti meg minden más embertől, hogy a szemével nemcsak néz, hanem lát is, hogy agyát nemcsak a praktikus, mindennapi gondok töltik meg, hanem alkotó, kreatív gondolatok is, s hogy ezek birtokában folyamatosan kényszerít arra, hogy új és új alkotásokkal megnyilvánuljon.

Művészek lenni néha bizony igen keserves. Néha meg jó. Jobb, mint nem művészek lenni.

Ha megfogadják jobbító szavaimat, akkor lesz esély arra, hogy ez az ismétlődő ünnepi alkalom a kecskeméti és a magyar fotográfianak igazi eseménye legyen. ha nem, akkor ki lehet pipálni, eggyel több fotókiállítást rendeztek ezen a 93.000 négyzetkilométeren.

Én természetesen az előbbiben reménykedve nyitom meg ezt a kiállítást itt és most.

IV. Református Világtalálkozó

A IV. Református Világtalálkozó megnyitóját június 30-án tartják Budapesten, a Ferencvárosi Stadionban, melyre az egyházközösség buszokat szervez. Jelentkezni a Református Lelkeszi Hivatalban lehet. (Kecskemét, Szabadság tér 7.) Telefon: 76/500-380

Megyei rendezvények:

Július 2. Misszió 2000. Missziós szervezetek világtalálkozója és kiállítása. Kecskemét, Újkollégium.

Július 4. II. Magyar Református Diaszpóra Világtalálkozó. Bácsalmás.

Július 9. Média világtalálkozó egyházi médiumok számára. Kecskemét Újkollégium.

Rotarys ajándékok

A Rotary klub két, figyelmet érdemlő kezdeményezéssel ajándékozta meg ismét a várost.

A Szabadidőközpontban Millenniu-mi park létrehozását indították el,

amelyen Szécsi Gábor polgármester, Fehér Dezső elnök mellett e tervező, Kerényi József Kossuth-díjas építész is részt vett.

A másik, a főtéren létrehozandó zenei pavilon és a Kecskemét Zenei Kultúrájáért — koncertsorozat. A pavilonban helyi és meghívott művészek, amatőrök és csoportok, együttesek egyaránt fellépési, bemutatkozási lehetőséget kapnak majd. az ezt is népszerűsítő első koncertre az Evangélikus templomban került sor.

Kerti ünnepély a Piaristáknál

A kecskeméti Piarista Iskola és a Diákszövetség a szülők közreműködésével 2000. június 11-én, délután 1 órától este 10 óráig KERTI ÜNNEPÉLYT rendez a Piarista Diákotthon udvarán. Zene: Party Tura

Szeretettel várjuk Önt és családját! 1 órától: ünnepélyes kerti vásár, malacsütés, bográcsban marhapaprikás, zene. 3 órától: műsor, tánc, tombola, meglepetés. Belépődíj nincs, a fogyasztás térítendő.

SZENT HUBERTUS TISZTELŐI

Mostanában többször vetítettek a tévében egy reklámfilm, amelyben egy vehemens ifjú tilalmi időben indul vadászni, ám megtörténik a csoda: a nemes vad kényszeríti térdre őt. Állatvédők könnyezhetnek, cinikusok legyintheznek, de az igazi vadászoknak valószínűleg tetszik a film. Mert – még ha nem is a vadászatot, hanem egy italt reklámoz – jól fejezi ki a lényegét. Nem a csodát, hanem azt, hogy a vadász mindenekelőtt tiszteli a vadat. Ez minden valódi vadász alaptörvénye, és az marad a következő századokban is, ha a következő századokban egyáltalán lesz még vad és vadászat.

A szocializmusban az „egyszerű emberek” közül is sokan vadásztak. Vezéreink pedig főképp kedvelték ezt a sportot. Ma már nem egészen így van. Vadászni ma sok pénzbe kerül. Tízezrekben számolt tagdíj, vadászvizsga, fegyvervizsga, orvosi vizsgálat, vadászjegy, nem éppen olcsó a fegyver és az egyéb felszerelés sem. Van olyan vadásztársaság, amelyik többszázéres belépési díjat kér. Szóval, itt is egyre inkább az rüg labdába, pontosabban ló a vadra, akinek a bukszája elég vastag. De a vadászat szenvedély is, és aki rabja lett ennek az egésznek – a hajnali készülődésnek, a területen barangolásnak, a „méla lesnek”- az megpróbált lépést tartani.

A vadnak, persze, mindegy, ki lövi le. Az embereknek, úgy tűnik, nem. Talán a nem vadászok is emlékeznek azokra a késhegyre menő vitákra, amelyek a jelenleg érvényes vadászati törvény elfogadását körítették néhány éve. A földtulajdonosok igazságtalannak érezték, hogy a területükön mások vadásszanak. A szakemberek azzal érveltek: méltán világhíres vadállományunk semmivé lesz, ha a földtulajdonosokra bizzák megőrzését, hiszen ők aligha fognak tervszerű vadgazdálkodást folytatni. Az elfogadott törvény szerint a vadászati jog a földtulajdon elválaszthatatlan része lett, de a vad továbbra is a magyar állam tulajdona. Bárki tehet vadászvizsgát, válthat vadászjegyet, de zsákmányt szerezni csak vadászterületen lehet. Ehhez vagy belép egy vadásztársaságba, vagy pénzért vesz egy társaságnál alkalmanként vadászati lehetőséget. A társaságok bérleti díjat fizetnek a földtulajdonosoknak. Utóbbiak maguk is alakíthatnak vadásztársaságot, ha össze tudnak dobni legalább három ezer hektárt, ennél kisebb ugyanis ma nem lehet egy vadászterület. A társaságok tagjai a megyei vadász-szövetségek-

nek, a vadászok pedig, kötelezően, az Országos Magyar Vadászkarának.

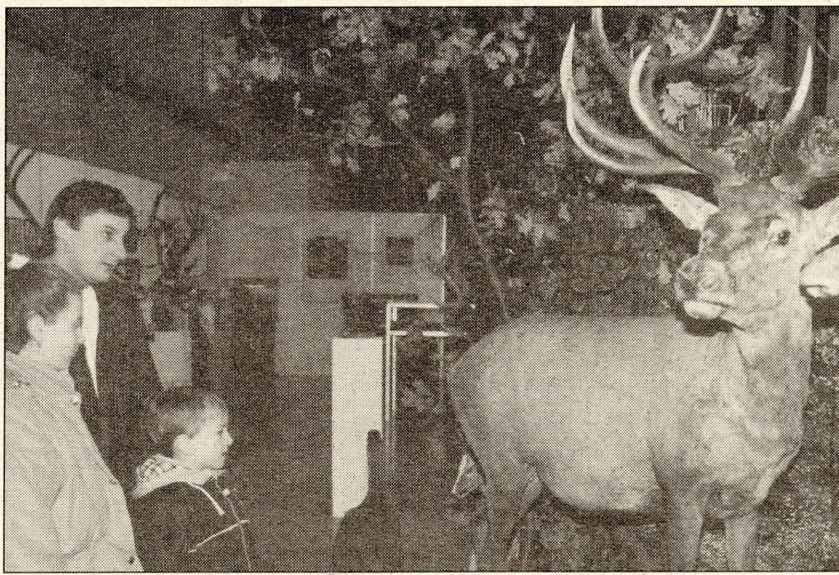
Kicsit bonyolultnak tűnik az egész, de működik. A vadászatra jogosultak – vagyis a társaságok – tíz éves vadgazdálkodási ütemtervet és éves vadgazdasági tervet kötelesek készíteni, amit az FVM Megyei Hivatalának illetékes felügyelősége szigorúan ellenőriz. A terv szó talán nem hangzik szimpatikusan, de ez biztosítja a vadállomány megőrzését, a tervszerű és jogszerű vadászatot.

...

Bács-Kiskun megyében háromezer vadász van, 94 vadászterület és 87 vadásztársaság. A területek döntően apróvadások (nyúl, fogoly, fácán), de van vaddisznó, őz dámszarvas is. Vadászparadicsomnak nem nevezhetjük a Duna-Tisza közét, az évtizedes intenzív nagyüzemi mezőgazdálkodás és a vízháztartás változásai megtették a magukét.

Kecskeméten, illetve környékén három vadásztársaság működik. Ezek egyike a Kecskeméti Városi Vt. Egy nagyváros mellett vadgazdálkodó társaságnak nem könnyű a helyzete. Területük húszezer hektár, de ennek csak fele vadászható. Őz, fácán és nyúl honos itt, a vaddisznó és a dám váltóvadak, vagyis ki-be szaladgálnak. A területet bérlik, az önkormányzattól, magánszemélyektől és a KEFAG-tól. Errefelé rengeteg az út, ami sok pereskedést jelent, mert gyakran fordul elő ütközés a vaddal.

A társaság elnöke, dr. Izsák Dezső szerint jobb olyan vadásznak lenni, aki csak fizet és lő, semmi gondja nincs. De valószínűleg nem gondolja komolyan, mert aztán rögtön azt mondja: akkor viszont ki törődne a vaddal? Egy társaságnak, ha tagjai jól akarnak vadászni, gondoskodnia kell az állományról és nevelni az utánpótlást. A Városi vt évente hétézer fácánt nevel, ebből kétezer a fizetség a keltető állomásnak. Vadorzók Kecskemét környékén is vannak. Nehéz a helyzet, mert egyik oldalról a törvény lehetővé teszi a hivatásos vadásznak a fegyverviselést, más oldalról viszont meg is köti a kezét: el ne süssé, mert becsukják. A vadállomány csökkenésének okát mégsem a vadorzásban kell keresni. A kemikáliák használata, a vadat semmibe vevő szemlélet, a mezőgazdasági törvényi szabályozás az elnök szerint sokkal többet nyom a latban, mint a rabsickodás. A vadászoknak ma több szervezete is van, az érdekképviselő mégis mintha gyenge lenne, véli dr. Izsák Dezső, a vadvéde-

Vadászati kiállítás Kecskeméten. A városlakók leginkább ennyit látnak a világhíres magyar vadállományból

lem pedig valahol elvész a sok bábakodó között.

A vadásztársaságok a tagdíjból, a vadásztatásból és esetleg még kisebb-nagyobb adódó bevételekből, például bérleti díjakból gazdálkodnak. A belső főleg a külföldiek vadásztatását szinte egy társaság sem tudja mellőzni. Emiatt előfordul, hogy fájó szívvel, de kénytelenek kevesebb kompetenciával (vadászrésszel) beérni. Vagy több tagdíjat fizetni. Munka viszont nincs kevesebb. A munka: a vadgazdálkodási berendezések rendben tartása, a vadtakarmányozás, az utánpótlás nevelése illetve őrzése, a dúvad ritkítása. Mindezeket általában társadalmi munkában végzik, de a tehetősebbek ezt is megválthatják, illetve a kevésbé tehetősek csökkenthetik általa a tagdíjat.

Pápai István egyéni vadász, vagyis nem tagja társaságnak. Ha vadászni akar, fizet. Nem kell társadalmi munkát végeznie sem. Nem azért maradt kívül, mert nem akar gondot a nyakába, hanem mert sokallta a belépési hozzájárulást. Szerinte a vadat nem azoktól kell féltetni, akik engedéllyel hordják azt az egy puskát a vállukon. Hanem azoktól, akik kocsival, modern fegyverekkel járnak tarolni erdőn-mezőn. Akikről suttognak, de ha úgy adódik, senki nem látott semmit.

...

Miklós Károly, megyei fővadász úgy véli, a vadorzók az éves kilövési tervek 30 százalékát veszik el a vadásztársaságoktól, természetesen a terven felül. A magyar – vadászó nép, sehol ennyi vadfogási praktika nincs, mint nálunk. A megyei vadásztársaságok együttműködnek a rendőrséggel, a hivatásos vadászok együtt járőröznek, igazoltatnak a rendőrökkel, de nem lehetnek mindig mindenütt jelen. A hivatásos vadász egyébként egyedül is igazoltathat. Már ha mer.

Klínkó Imrének gyerekkori álma volt, hogy hivatásos vadász legyen.

Az lett, de nem a vadorzókval van mostanság a legtöbb gondja. Inkább azzal, hogy a hivatásszeretetével, mint mondja, sikerült igazi szegényembert csinálnia magából. A hivatásos vadászként, vadőrként a vadásztársaságok alkalmazzák, többnyire minimálbérrel, amiből lehetetlen megélni. A régi-ek lassan kiöregsznek, a fiatalok egy része elhagyja a pályát. Aki nem, azért keres plusz munkát, hogy megmaradjon saját szakmájában, mert ez hivatása és szenvedélye is egyben.

A hivatásos vadász szeme mindent lát. De nem minden vadásztársaságnál szeretik, hogy ez így van. A bajok ott kezdődnek, hogy a vt-eknek nincs pénze, így gyakran csak papíron alkalmaznak annyi hivatásost, amennyit a törvény előír. Ott folytatódna, hogy egyes tagok azt gondolják, a vadőr nem azért van, hogy vigyázzon a szakszerűsége, hanem azért, hogy ők maradéktalanul jól szórakozzanak a befizetett tagdíjért. A hivatásos vadásznak nagyon nagy a felelőssége, mert ha valami történik, őt veszik elő. Ha szabálytalanság esik, ha a külföldi nem a megfelelő bakot lövi ki, ő a felelős. Ő a pillér, akire mindent rápakolhatnak, mondja Klínkó Imre, megérdemelné, hogy független legyen a vadásztársaságtól. Keserves helyzet, hogy komoly kritikát merjen mondani az, akinek emiatt az állását kell féltetnie.

A hivatásos vadászok összetartó társaság. A művelődési házban tartott továbbképzésen kitétek a pulpitusra egy kalapot: kollégájuknak gyűjtöttek, akinek sürgősen rendbe kell hozni a házát. Három éve a kiskunmajsai társuknak segítettek, aki elvesztette az állását, mert előtte egy vadorzót. (A bíróság később neki adott igazat, felmentette.) A zöld ruhát egy életre, mondja Klínkó Imre, nem akárki veszi fel. Csak jó emberek.

(következő számunkban folytatjuk)

-ma-

Csillagnéző

KOS. Ebben a hónapban a pénzkeresetre koncentrál a Kosok javarésze. Sok bajlódással, utazással, győzködéssel, okmányok beszerzésével jár ugyan együtt a győzelemre való törekvés, de a siker nem marad el. Váratlan ötlettel támogatót is lehet találni a cél eléréséhez.

BIKA. Szűnőben az a nyomasztó hangulat, amit a bolygóhalmazozódás okozott a Bika jegyében. Óvatos optimizmussal lásson munkához, számolja fel a lemaradásokat. Van esélye a gyarapodásra, bár előfordulhat, hogy valakik állandóan akadályozzák előmenetelét. Ne hagyja provokálni magát.

IKREK. Kitorerhet a bezártságból, de előbb tisztáznia kell önmaga előtt, hogy az Ikreknél szokatlan szótlanúságot mi okozta május folyamán. Kezdje az önvizsgálattal, azután beszélje meg partnerével. Nem kell feltétlenül engednie a belső hangnak, amely drasztikus változtatásra buzdítja.

RÁK. Láthatatlan ellenfelek munkálkodnak a kulisszák mögött, de június végére fény derülhet kilitükre. Addig ne nagyon kritizálja munkahelyén az elavult módszereket, az újításoknak még nem jött el az ideje. Hallgasson megérzéseire, vagy éppen az álmaira.

OROSZLÁN. A hónap első felében jó esélye van arra, hogy elképzeléseire támaszkodva találjon, azután pár hetes szünet következik. Hosszabb távon azonban sikeresen megvalósíthatja terveit. Egyedül a nagyobb kockázatoktól, szerencsejátékoktól kell óvakodnia.

SZÜZ. A nagyobb utazások vagy a szellemi kalandozások ideje múltában van, mostmár itt az ideje, hogy új terveit megvalósítsa. Ebben ugyan családi körülményei néha akadályozhatják, esetleg lakhelyet is kell változtatnia. Egészségére figyeljen fokozottan; esetleges panaszai idegi, lelki eredetűek.

MÉRLEG. Szerelmi élete kissé nehezen áttekinthető, családások is érhetik mostanában, vagy éppen túl sok áldozattal jár kapcsolata. A mostani időszak alkalmas ennek átgondolására, megbeszélésére, de legyen óvatos: ne akarjon szavakkal megsebezni senkit. A tetteknek huszadika után jön el az ideje.

SKORPIÓ. Ha eddig csak szaporodtak anyagi gondjai, most hozzá kellene látnia megszüntetésükhöz. A peres, vitás ügyek lassan rendeződnek, otthonában azonban nehezen áttekinthető a helyzet, sok váratlan esemény borzolja a kedélyét. Ne vegye el a kedvét, hogy az igazi megoldásra akár egy évig is kell még várnia.

NYILAS. Ha sok a gondja a papírmunkával, vagy a munkahelyén akadnak nehezen kibogozható problémák, akkor ez elől ne az evésbe meneküljön. Az okmányokkal, szerződésekkel óvatosan bánjon, olvassa el az apróbetűs megjegyzéseket is, különben meggyűlik a baja az ügyvédekkel.

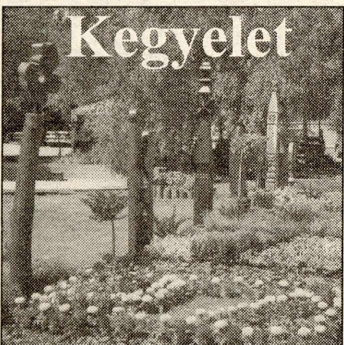
BAK. Nem jellemző ugyan Önre, hogy meggondolatlanul kockáztatna, de ha a gyarapodás kedvéért mostanában mégis megtette, ennek következményeit fáradtságos munkával kell felszámolnia. Óvatosan bánjon a pénzzel és a vagyon tárgyakkal, mert anyagi helyzetét még sokáig nehezen tudja áttekinteni.

VÍZÖNTŐ. Én, a családom, az alkotókedvem és a munka – ez a kérdés – foglalkoztatja mostanában leginkább. A családi körülményekről fokozatosan átkerül a hangsúly a gyereknevelésre (vagy éppen arra, hogy legyen-e gyerek). Baráti körét is változtathatja, de ne tegyen jövétlen lépéseket.

HALAK. Lehetek közlekedési gondjai, vagy nehezen értett szót családtagjaival és szomszédaival, de ezek már múltában vannak. Mivel már hosszabb ideje szeret visszavonulni a világ elől, használja ki ezt a hangulattát most a család problémáinak megoldására, lakása rendbehozatalára, majd ezután koncentráljon a gyerekeire.

L. Á.

Komoly szakmai érdeklődés mellett zajlott a Kertészeti Főiskolán a

Kegyület

Temetőkertészek és Fenntartók Egyesülete által szervezett **Temető-kert 2000.** tanácskozás. Fő szervezője az egyesület kecskeméti elnöke, Hegedűs Ágoston kertész-mérnök volt.

Ide kapcsolódó könyv jelent meg a Kecskeméti Lapok gondozásában, A Városgazdasági Kft anyagi támogatásával. Juhász István ny. városi főmérnök újabb munkája a **Kecskemét város temetői** címet viseli és fényképekkel, térképekkel gazdagon illusztrált és huszonhárom helyi temetőt mutat be.

A Hősök napjára emlékezve - a Gálfi és Tsa BT. felajánlásaként szépen felújított, Színház melletti Molinary emlékműnél - az Önkormányzat és sok hagyományörző szervezet képviselői tisztelegtek.

Bolt, ami nincs

Az ideai Belsőépítészeti és Lakásművészeti Kiállításon díjat kapott a Kaláris iparművészeti bolt is. A családi vállalkozásban üzemeltetett kis üzletben hazai és külföldi iparművészeti tárgyakat lehetett vásárolni a gyertyától a lámpa-ernyőig. Így, múlt időben, mert a bolt már tulajdonképpen nem létezik.

Be kellett zárunk, mert a bérleti díjat már nem bírta el a bevétel – mondja Földháziné Nagygyörgy Márta, a családi vállalkozók egyike – Ha valakinek ma nincs saját üzlethelyisége Kecskeméten, forgalmasabb helyen, bele se kezdjen a vállalkozásba. Eleve tönkremenésre van ítélve. Nagyon szerettük pedig a boltot, különösen a nővérem dolgozott érte sokat. Magyar népi iparművészeti tárgyakkal kezdtük, hiszen ezek gyönyörűek, és megvoltak a beszerzési forrásaink is. De igaz, hogy senki sem próféta a saját hazájában, hamarosan rájöttünk, hogy erre nincs a városban elég kereslet. Bővítenünk kellett a kínálatot más kultúrák népi iparmű-

szeti tárgyival. Sajnos, úgy tűnik, most nem azok az idők járnak, amikor ilyen üzletből meg lehet élni. Aki kedveli ezeket a tárgyakat, annak nincs pénze, akinek van, az meg drágább, látványosabb, attraktívabb dolgokat akar a lakásába. Most egyelőre szüneteltetjük a vállalkozást. Az őszi kiállításra eljövünk, s addig is gondolkodunk, hogyan tovább. Az elismerés ezzel együtt is nagyon jólesett.

Földháziné Nagygyörgy Márta. Egy álom szertefoszlik?

Nekem minden mérkőzés ünnep

Névjegy: KABÓK JÓZSEF

Felsőfokú Szállításszervezői, TF Sportszervezői végzettsége van. Jelenleg is tanul, a Műegyetem Felsőfokú Biztonságszervezői szakára jár. NB I-es játékevezetői ellenőr.

Hazánkban az egyik legtöbbet foglalkoztatott zsűri elnök. A Bács-Kiskun Megyei Kézilabda Szövetség főtitkára. A Vagyonvédelmi Kamara megyei elnöke.

Egy országos pénzszállító szolgálat régió vezetője.

Elismerései:

1984: Miniszteri Kitiüntetés.

1998: MKSZ aranyjelvény.

2000. MKSZ aranygyűrű.

Általános iskolás korom óta imádom a kézilabdát. Sajnos objektív okok miatt, egy súlyos gyermekkori betegség, később egy baleset miatt játékosként nem tudtam eredményt elérni. 1972-ben játékevezető lettem. 1977-ben a Kecskeméti Építőkhöz kerültem, ahol a kézilabda szakosztálynál kezdtem el tevékenykedni. A ranglétrát végigjárva, 1996-ig, a megszűnésig szolgáltam a klubot.

1990 óta vagyok a megyei szövetség főtitkára. Vallom, hogy, a szövetségekben csak olyan emberek dolgoznak, akik hosszabb ideig dolgoztak előtte egyesületi vezetőként. Ezek az emberek jobban átérzik, megértik az egyesületek, szakosztályok napi gondjait, problémáit. Sajnos, azt tapasztaljuk, hogy egyre kevesebben vállalják a sportági szövetségi feladatokat. Igazi segítők nélkül senki nem tud eredményt elérni. Vállalatomnál, egyesületemnél Dr. Fáy Ferenc, a szakmában és a szövetségben, illetve mint zsűri és ellenőr a legtöbbet Schöber Ottó segítette a munkámat. Nagyon sokat köszönhetek Madár Imre tanár úrnak, akit második apámként tisztelték. A sportban és az élet más területein is mindig mellettem áll a családom.

-Mi vezérli sportvezetői munkáját?

Hitvallásom szerint mindenkinek az a legfontosabb, amit ő csinál és amilyen szintet elért, az csúcs. A sportvezetői pályám elején elhatároztam, hogy csak akkor érdemes bármibe munkát fektetni, ha van reális esélye annak, hogy az ember a legjobb legyen. A sportban, de az életben is legfontosabbnak tartom az elkötelezettséget, a kitartást, a munkát és a tanulást. Időben rájöttem, hogy nekünk sportvezetőknak, nemcsak az elért eredmények, helyezések a fontosak, nemcsak ezek minősítenek, hanem az is, hogy milyen embereket nevelünk

versenyzőinkből. Az akkori lehetőségeket kihasználva fontosnak tartottam, hogy a rám bízott csapatokat minél több helyre elvigyem, minél több élményhez jutassam. A 80-as évek elején minden nyáron Svédországba vittem gyerekeket. Bejártuk szinte az egész Európát, amikor ez még nem volt annyira természetes.

-Mi a véleménye a mai magyar kézilabdáról?

A hatalmas és tartós sikerek ellenére féltom a sportágat, mert az alapok karcsúsodnak, az utánpótlás nevelés bázisa nemhogy szélesedne, hanem inkább csökken. A nem reflektorfényben lévő szakosztályok egyik napról a másikra élnek, mert a nagyvállalatok szétosztogatásával megszűnt biztos bázisuk. Nem lehet tudni, hogy a férfi szakágban jelenleg zajló generációváltás milyen hatással lesz a sportágra.

-Hogyan látja a kézilabda helyzetét megyénkben és itt Kecskeméten?

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy Bács-Kiskun megyében a sportág a legnépszerűbbek közé tartozik és az utóbbi időben ez kézzelfogható eredménnyel is párosul. A kecskeméti kézilabdában az elmúlt években elért eredmények tiszteletet parancsolnak. Női és férfi csapatunk is NB I/B-ben szerepel, de úgy látom, hogy a kiugró eredmény eléréséhez, az NB I-be való kerüléshez sokkal szélesebb anyagi és utánpótlás bázisra lenne szükség. Büszkéek lehetünk megyebeli játékevezetőinkre, hiszen az Andorka-Schöber páros hosszú éveken keresztül a világ élvonalában működött. Méltó utódnak bizonyult a kiskunhalasi Klúcsó-Lekrinszky páros, akik nagy örömeinkre az olimpián képviselhetik Magyarországot és szűkebb hazájukat.

-Mit tart eddigi sportpályafutása legkiemelkedőbb eseményének?

Az Andorka-Schöber páros segítőjeként az elmúlt 6-8 évben a legtöbb magyarországi rangadón részt vettem, mint zsűri elnök. Nekem minden mérkőzés ünnep. Pályafutásom egyik legszebb állomása a tavalyi BEK döntőn való közreműködésem volt. Büszke vagyok, hogy a legutóbbi Dunaferr-Fotex magyar bajnoki döntőn Schöber Ottó kollegámmal együtt megyénket, városunkat képviselhettük. Szövetségi és menedzselési munkánk elismerése, hogy idén januárban Kecskeméten rendezhettük a Magyarország-Litvánia, május 22-én pedig a Magyarország-Ukrajna férfi válogatott mérkőzést.

-Közel 30 éve dolgozik a kézilabdában. Mi az, amit a sportnak köszönhet?

A sporttól sokat kaptam. Rengeteg élményt, amit soha senki nem vehet el tőlem. Rengeteg barátot szereztem. A nagy vehemenciám miatt időnként ellenséget is. A tapasztalataimat a munkámban is tudom hasznosítani. Valom, hogy sok csodálatos dolog van az életben, de legszebb dolog emberekkel foglalkozni, embereket irányítani, formálni. Sok évvel ezelőtt egy idős játékevezető, Szűcs Sanyi bácsi azt mondta: "Akkor hagysz magad után valamit, ha kinevelsz legalább egy utódot." Én nem lehettem sikeres versenyző. Így az én példám bizonyítja legjobban, hogy lehet a semmiből is valamit építeni. Ha csak egy embert hozzá tudok segíteni a személyes példámmal, hogy sportvezető legyen, áldozzon a sportra, akkor nem dolgoztam hiába.

Írta:
Zsámboki Anna

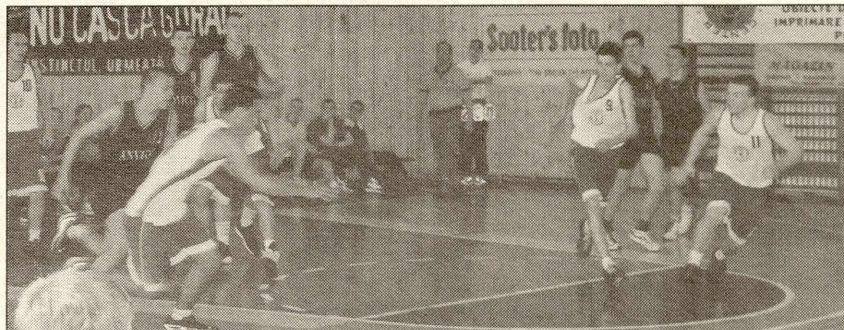
PÁLYA-AVATÁS. A Czollner téri Tóth László Általános Iskola műfüves borítású sportpályát avatják június 9-én 17.00 órakor.

Másfélmillió az ifjú focistáknak

A Szegedről Kecskemétre áttelepülő KÉSZ Kft. másfélmillió forinttal támogatja a város egyesített futball utánpótlását. Az erről szóló szerződést Árvai István, a Kft. kommunikációs igazgatója adta át május 11-én, a KFC utánpótlás képviselőjének, Kocsis Pálnak. Várhatólag 2001-ben az önkormányzat is kiemelten fogja támogatni a „hírös” város egyesített labdarúgását.

Nemzetközi ökölvívó torna

A kecskeméti ökölvívó élet fellendülésében újabb jelentős esemény lesz, hogy június 17-18-án a Sportcsarnokban négy nemzet bokszoilójának részvételével rendeznek nemzetközi tornát - tájékoztatta lapunkat Németh László, a megyei szövetség elnökségi tagja. A közelmúlt sikeres rendezvényei után ismét jó színvonalra és teltházra számítanak.

A Bolyai Gimnázium lány és fiú kosárlabda csapata nemzetközi tornán vett részt Marosvásárhelyen. Képünk a hazaiakkal való elődöntőn készült.

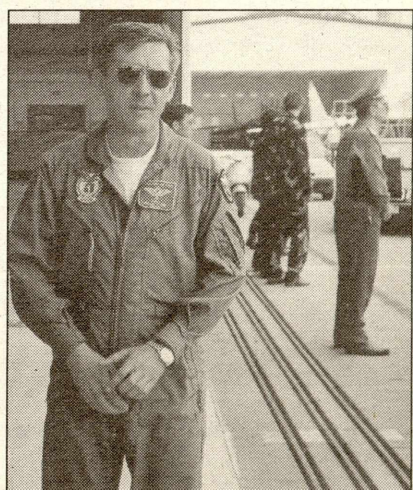
Az olimpia jegyében került megrendezésre a már hagyományos Samsung Futó-fesztivál. Az öt kilométeres távot idén „csak” 2600-an teljesítették. Mindenki pótlót kapott és a célbaérkezők között értékes ajándékokat sorsoltak ki. A fő díj egy Samsung televízió volt. Reméljük, hogy jövőre többen vesznek részt a futáson, hiszen most az érdeklődők egy részét „elcsalta” a millenniumi repülőnap.

Korona és kard címmel - a millenniumi év keretében - közel másfélezer kecskeméti diák, lelkes pedagógus és szülő vett részt az Ifjúsági Otthon által szervezett az Arborétumban (Mária kápolnánál) megtartott sorozatzáró játékokon, vetélkedőkön a magyarság történelmének kezdeteit felidézve.

VILÁGHÍRŰ VÁRI

Nyugodtan mondhatjuk: világhírré tett szert néhány éve a nagy nemzetközi légiteljesítményével Vári Gyula alvezető, a kecskeméti Szentgyörgyi Dezső Repülő Ezred MIG 29-esen repülő pilótája. A repülőnap előtt kérdeztük arról, hogy a világban járva, mi jut eszébe, ha „hazagondol” Kecskemétre?

-Először is éppen most volt a kezemen a Köztér... Én ugyan nagykorú vagyok, de jó pár éve itt lakom és második szülővárosomnak tartom Kecskemétet. Ismerem szinte minden zugát — tehát itthon vagyok. Nekem ezt jelenti, és jó, ha hallok valamit, hogy ez is itt történt és innen ért sikert el valaki, amitől e kis városunk híresebb lehet.

- Ha a pilóta-pályafutás ezen része egyszer törvényszerűen véget ér, akkor mi lesz Kecskeméttel az életében?

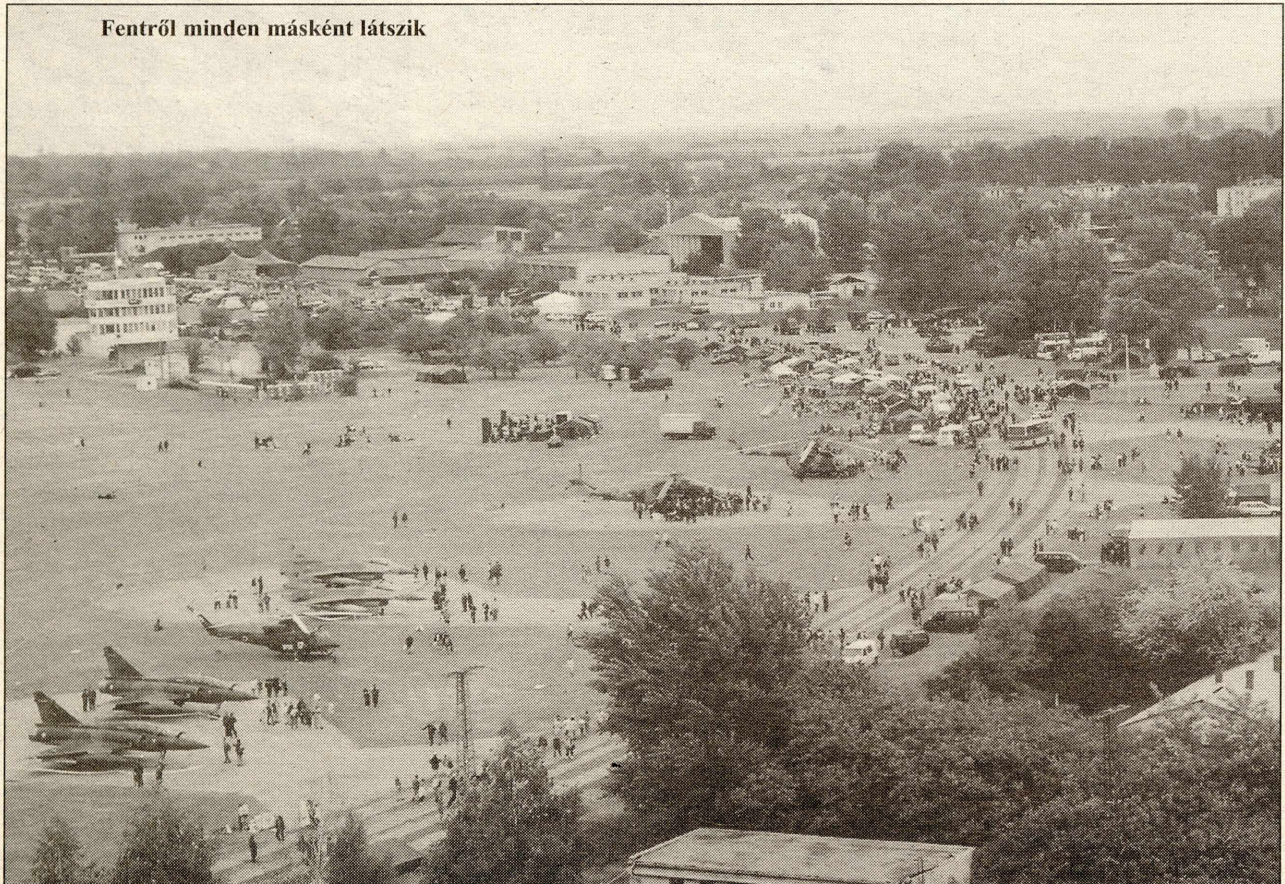
- A terveimről most még nem igazán szeretnék beszélni, de ha megvalósulnak, akkor majd szívesen. Ami biztos: Kecskeméten maradok és szeretnék még sokáig, sokat repülni ezen a repülőtéren. Tehát maradok, mert ismétlem, ez a második szülővárosom és egy jó hely!

Lehet, hogy pilóta lesz?
A Puma század MIG 29-ese a csodálat tárgya.

REPÜLŐNAP: ÚJRA SIKER!

Fentről minden másként látszik

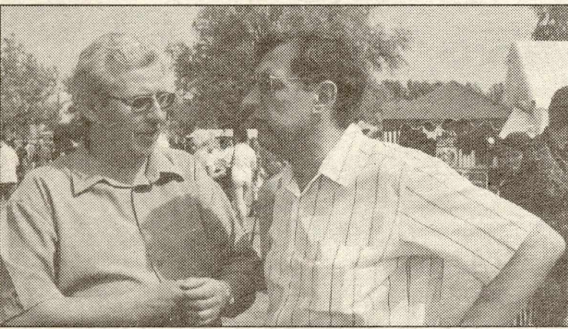

Szép volt május 1!

Talán lassan a helyére kerül - tíz évvel a rendszerváltozás után - május elseje ünneplése. Az embereknek igényük és szükségük van az ilyen tavasz, forgatagos dzsemborikra. A különböző (politikai, civil és egyéb) szervezetek pedig ilyenkor az ideológiai és másfajta különbségeket jóképponyon félretéve békésen megférnek egymás mellett - lám most itt nálunk, a Szabadidőközpontban is. A többtízre számítható tömegből természetesen az ismeretesebb közéleti személyiségeket próbáltuk lencsevégre kapni.

A demokraták szövetsége (remélhetően nagybetűs változatban is) közös... Itt és most, az előtte lévő szavak láthatóan kisebb jelentőséggel bírnak dr. Adorján Mihály (SZDSZ városi elnök) és Nyitray András (FIDESZ országgyűlési képviselő) között, mint mondjuk, május 2-ikán.

Hogy a tízenévvél ez-előtti közös városi tanácsmunka, netalántán a mostani ellenzéki helyzet-e a beszéd-téma Szűcs Tibor (MSZP városi elnök) és Adorján Mihály között, arról a "néma" kép nem árulkodik.

Hetényi István (MIÉP városi elnök) és dr. Sárközy István alpolgármester a polgári frakció egységét megbeszélés közben. (Távolban ringlispil.)

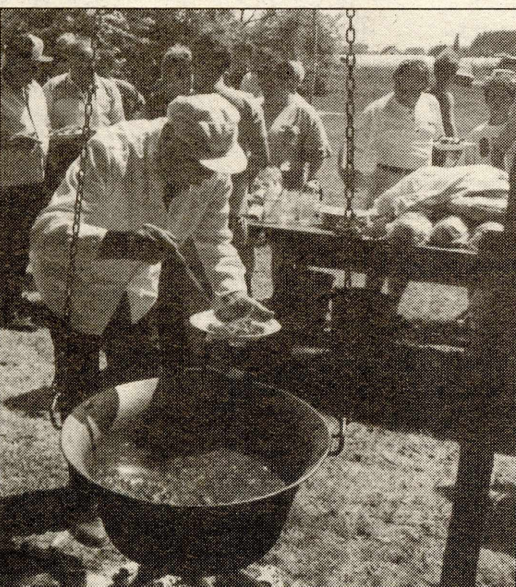

Itt végképpén kitört a "demokrácia". Dr. Horváth Zsolt (FIDESZ országgyűlési képviselő, államtitkár) dr. Szűcs Miklós főorvos (MSZP) mellett, Garacsi Jánossal (SZDSZ) szemben? Ami biztos: a sör hőmérőzésétől a doktor urak itt eltekintettek.

A csónakázó tó vize nyugodt volt, a tömeg pedig láthatóan hömpölygött a sátrak között. A görkorisok, gördeszkások pedig - kivételesen - a felháborodás helyett csodálatot keltettek bemutatóikkal.

MÉNTELEK IS ÜNNEPELT

Ménteleken élő, valamint az ott élők sorsáért felelősséget vállaló személyiségek a közelmúltban létrehozták a Méntelek Jövőjéért Közhatalmú Alapítványt, amelynek bírósági bejegyzése folyamatban van - tájékoztatott bennünket Falu György mérnök, az egyik fő szervező és a Kuratórium elnöke. Az alapítók között szere-

pel Nyitray András országgyűlési képviselő is, aki Horváth Zsoltal együtt vendége is volt a rendezvénynek.

Az alapítvány első, nagyszemélyes megmozdulása a ménteleki majális volt, ahol színes programokon - ping-pong, focit, kocscikázás, főzés, borverseny stb. - vehettek részt a több százán megjelent méntelekiek. A település oktatási, kulturális, szociális, kommunális és legszélesebben vett közösségi életéért tenni kívánók kezdeményezéséhez gratulálunk, és sok sikert kívánunk mi is! Munkájukról rendszeresen beszámolunk.

✓Ízletes volt a pörkölt! (balra)

Június 1-5: ÜNNEPI KÖNYVHÉT

A Katona József Könyvtár rendezvényei: június 1. csütörtök 17 óra - Helyi alkotók Ünnepi Könyvhétén megjelenő új könyvei. Vendégek: Buda Ferenc (Árvaföld), Füzi László (Lakatlan Sziget). A köteteket bemutatja: dr. Ilia Mihály Széchenyi-díjas irodalomtörténész. Közreműködik: Buda Ádám énekmondó.

Június 2. péntek 17 óra az Ister Kiadó új kiadványainak bemutatása. A kiadót képviseli: Besze Barbara.

Június 3. szombat 17 óra Ballada a rendszerváltásról... Gyurkovics Tibor íróval beszélget: Kriskó János.

Június 4. vasárnap 14 óra. Irodalmi Társaságok és Baráti Körök Országos Találkozója. Bács-Kiskun Megyei Írók és Költők Baráti Köre könyvbemutatója: Antalffy István: Május boldogja, Kovács István József: Vidratánc.

Június 5. hétfő 18 óra
Harmónia caelestis
Új regényéből felolvas: Esterházy Péter író

Millenniumi Kodály Fesztivál

Ezen a nyáron ismét gazdag zenei program várja a híres város zeneszerető közönségét és az ide látogatókat. A két éve hagyományteremtő módon megrendezett nyári koncertsorozat méltó folytatásának ígérkezik a Kodály Fesztivál. A régi-új koncepció változatlan: a város, az ország és egy kicsit Közép-Európa legkiválóbb együttesei, szólistái közreműködésével felfedezni a városközpont épületeit, mint a koncertek helyszínét. Két éve a főtéri templomok adtak helyet a legjelentősebb eseményeknek, most melléjük sorakozik a főtér és az "udvari" zene, hiszen a Kodály Intézet mellett a Kerámia Stúdió és a Naiv Művészek Múzeumának hangulatos udvara is a tervezett helyszínek között szerepel. A június 8-tól augusztus végéig tartó zenei eseménysorozat a társ- művészeteknek is találkozót kínál, hisz képzőművészeti kiállítás, valamint "Zene és animáció" címmel főtéri vetítés is található a programban.

A fesztivál június 8-án délután az Erdei Ferenc Általános Művelődési Központban kezdődik az "István király intelméi" című országos meghívásos textilművészeti kiállítás megnyitásával, amit a Székelyfőn bemutatkozó előadás követ. Júniusban még két hangversenyt terveznek: 23-án a Liszt Ferenc Kamarazenekar közreműködésével a Nagytemplomban, 29-én egy skót ifjúsági zenekar fellépésével a Kerámia Stúdió udvarán.

Kodály Zoltán: Székelyfőn - daljáték
Szereplők: Kisleányok: Borzák Anna, Szabó Csilla, Szőke Erika. Kislegények: Haász Csaba, Sándor Péter, Szondi Péter. Leány: Ágoston Emese, Fellegi Anna, Móczár Zsuzsa. Legény: Csapó András, Tarjányi Tamás. Bolha: Bujdosó Ádám, Horváth Béla. Szomszédasszony: Palotai Ágnes, Pecznik Mónika. Kérő: Kovács Tamás, Lovász András. Háziasszony: Gulyás Bea, Völgyi Katalin.

Közreműködik: a Kecskeméti Szimfonikus Zenekar, Kecskemét Táncegyüttes és a Kodály Iskola Aurin kórusa, és az Erdei Ferenc Általános Művelődési Központ és Művészeti Iskola tanulói.

Betanító korrepetítorok: Jámborné Márkus Emőke és Jámbor Zsolt. Korrepetitor: Székely István. Kórusvezető: Antoni Andrea, Haifrt Márta, Durányik László. Tánckarvezető: Bedőcsné Szabó Rita és Bedőcs József. Rendezőasszisztens: Bodnár Zoltán fh. Diszlettervező: Székely László. Jelmeztervező: Jánoskúti Márta. Koreográfus: Zsuráfszky Zoltán. Karmester: Dömötör Zsuzsanna. Rendező: Éry-Kovács András.

A Bács-Kiskun Megyei Repülő Alapítvány köszönetet mond mindazoknak, akik az alapítványnak ajánlották fel 1998. évi jövedelemadójuk 1%-át. A támogatásokat, összesen 156.633,- Ft-ot a Bács-Kiskun Megyei Repülő Klub részére utaltuk át, amit a repülőgépek kötelező biztosítására használtak fel."

A felkelő nap háza (polbeat)

Volt vagy negyven kinn a napon, a villamosban sem volt kevesebb, ráadásul a kocsis zsúfolva, nyomakodtunk, izzadt testek csúsztak egymáson, mint a nyúvek, férgek, paraziták egy vidámabb Kővér beszédében.

Amikor az Astoriánál kinyílt az ajtó beáramlott először a hang, majd a képet is megtaláltam hozzá - rám dermedt az izgatottság. A Burger King előtt apró színpad állt, onnét szólt egy közepesen idegesítő torokhang, és egy közepesen idegesítő gitár: A felkelő nap háza utánozhatatlan építő - tábor stílusban, amitől sunyi élményes jön az emberre, nekem legalábbis maig megemészthetetlen, esztétikailag, ahogyan a protest irányultságú nyugati popkultúra valami értelmezési hiba folytán összeleplezik a partizánnoták álnepies forradalmi lendületével és mindez leginkább abban a sajátos környezetben jelenik meg, amelyet nagyon hülye, de többnyire ártalmatlan KISZ vezetők (későbbi karrierjüket most hagyjuk ki a józan számításból), kukoricacímerezésben megfáradt, ideológiailag és minden szinten ingatag (matt részeg) fiatalok, a tűzvédelmi szabályok szigorú betartása mellett, KB határozat alapján elkészített máglya, valamint egy - egy csehszlovák, avagy bolgár gyártmányú dobozgitár jelöl ki a közös posztkádári emlékezetben.

Az ember pengette A felkelő napot a kicsiny színpadon, háta mögött meglöbbsz a molinó: Féldőben, a Párbeszéd napja, MSZP meg még két betűszó, minden bizonnyal ifjúsági szervezetek, a vidám - laza tipográfiából gondolható, a színpad melletti asztalnál pedig unott aktivisták bóbiskoltak a padon. A kerti törpére a kutya sem volt kíváncsi, persze, egy kőszá Burger King vendég sem állt meg a színpadnál, nem is nagyon lehetett, a tákolmány elfoglalta majdnem az egész járdát, törpénk az út túloldalának, a villamosmegállónak énekelt a kora délutáni csúcsban.

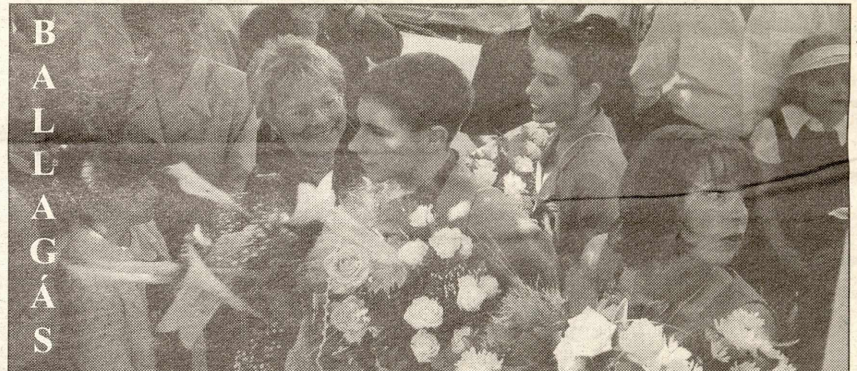
Élénk gimnazisták másztak le a negyvenhetesről, tekintetükkel a színpad felé köptek, mi a franc ez itt? Valami emeszpé. Röhögni sem volt kedvük.

Döbbsenten hallgatott és izzadt az egész villamos, de gyorsan záródtak az ajtók, indult a kocsis tovább, és a Filmmúzeum előtti kanyar után eltűnt a lúdvérc, a gonosz látomás, mintha soha se nem is lett volna

Talán csak én éreztem meg, hogy itten, e nehéz, forró levegőjű prérin fújdogni kezd már az új korszak frissítő szele, amely elsőpri az elmérgesedett közállapotok zavaros vízen hanykolódó parafapolitikusokat, blöfföket, sanda ígéreteket, s körvonalazódik mértéktartó, józan országépítő politika, amelynek szilárd fundamentuma a közbizalom és a konszenzus leend, a modernizációról nem is beszélve. Mintha már álruhában, modern Mátyás király, köztünk villamosozna Németh "V2" Miklós, nem megváltóként, persze, minthogy e poszt a keresztény hagyomány szerint kétezer éve betöltöttet, hanem egyszerű állampolgárként, funkciótlannal segítőkészen.

Uj Péter

(Részlet a Népszabadságban megjelent írásból.)

Nem tudni, kinek nagyobb esemény a ballagás: a diáknak-e, vagy a hozzátartozóknak? Valószínűleg a "bilincses iskolák"-tól megválni könnyű - évtizedekkel később egy-egy osztálytalálkozón viszont már emlékké szepülnek olykor a kudarcok is. A szülők gondja megint sokasodik, továbbtanulás, munkába állás, megannyi nyomasztó, felelősségteljes döntés, amelynek terheit megintcsak ők viselik. A gyerek csak ballag, érettségizik, a rokonság meg csodálkozik: Istenem, már?! Hisz most volt még kicsi, most meg "érett"? Sok sikert az elballagottaknak, leérteknek, tovább tanulóknak. Gyorsan szállnak évek, remélhetőleg lesznek ők is ősz hajú, kopasz, pocakos, dundi, azaz igazi vendiákok!

Jutalmazás a Városházán

Az idei önkormányzati 30 millió forintos pedagógus jutalmazási keretből 17 millió forintot adott át százhusz kecskeméti óvónőnek, tanítónak és tanárnak dr. Sárközy István alpolgármester a Városházán hétfőn megtartott pedagógus napi ünnepség keretében.

Olvasóinknak

Némi változást láthatnak ebben a számban olvasóink újságunk impresszumában. A kiadói jogot és az ezzel járó összes gondot és feladatot barátságából (és nem üzleti alapon) eddig vállaló, Székely Zsolt vezette County Press, majd Extra Piac Kft.-től a nemrég alakult Köztér Kulturális Egyesület vette át. Ennek oka, hogy továbbra is mecenatúra alapon működő újságunkat e közhasznú szervezet útján még tovább és egyszerűbben támogatassák, illetve még szorosabban kapcsolódjon a Köztér körül szerveződő szellemi körhöz. A további hasonló jó együttműködésben bízva köszönjük meg Székely Zsoltnak és munkatársainak eddigi segítségét!

Köztér az interneten!
A <http://www.kecskemeti.info.hu> címen találhatják meg. "Emilünk": kozter.kecskemeti@matavnet.hu kozter@kecskemeti.info.hu
A Köztér megvásárolható a város és környéke újságárúsító helyein, ingyen hozzáférhető a közintézményekben, valamint ingyen megrendelhető a szerkesztőség címén, telefonján. Megjelenés a hó első napján. Lapzártá: 20-án.

Köztér

Kecskeméti közéleti lap

Alapította: Kerényi György
Főszerkesztő: Nagy Mária
Főmunkatárs: Magyar Ágnes

Fotó: Bosnyák János

A szerkesztőség címe: 6001 Kecskemét pf.: 483. Ceglédi út 38. Tel./Fax: 76/410-260, 485-720. Telefon: 76/48-23-23 (este). E-mail: kozter.kecskemeti@matavnet.hu kozter@kecskemeti.info.hu

Támogatóink: Autóúveg Kft., Canada Petrol, Elektrocenter (K.E.K. Kft.), és még többen.

Kiadja: Köztér Kulturális Egyesület 6000 Kecskemét Ceglédi út 38. Felelős kiadó: Kerényi György.

Előkészítés: Hagedűs József, Boros Zoltánné. ISSN 1418-9712.

Nyomtatja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdaja.

Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Táskaszám: 0986